

ஓம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரவல்லீ ஸமேத ஸ்ரீ சுந்தரராஜபரப்ராஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியம்.

‘கேஷத்ரவைபவ’ மென் னும்

முதல் அத்யாயம்.

நைமிசாரண்யவாஸிகளான மஹரிஷிகளானவர்கள் தாங்கள் காலையில் செய்யவேண்டிய ‘ஜப, தப’ ஹோமாதிகளைச் செய்தபின் பகவத்பக்தியிலீடுபட்டுள்ளவர்களாய் ஒன்று கூடி, பதினெண்புராணங்களையும் வெளியிட்டவரான ஸ்ரீவேதவியாஸ மஹாமுனிவரின் சிஷ்யரும், எல்லாப் புராணங்களின் மர்மங்களையும் அறிந்த ஸ்ரீஸூதமஹாமுனிவரை அழைத்துப் ப்ராஹ்மாஸனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து, சொல்லுகின்றனர்.

ரிஷிகள்:—“அறிவாளிகளுக்குள் சிறந்த ஸூதமஹாமுனிவரே! இதற்குமுன் பல புராணங்களைத் தங்களிடமிருந்து கேட்டிருக்கிறோம். பர்வதங்களுடைய விசேஷங்களும், ஸமுத்திரங்களின் விபரங்களும், ஏழுஸ்தானங்களை ஆச்ரயித்த த்வீபங்களின் விஷயங்களும், அதிக புண்யகரமான தீர்த்தங்களின் பெருமைகளும், பெரிய நகரங்களின் அமைப்புகளும், ஸாமான்யதர்மங்களும், மிகவும் சிரமத்தின் பேரில் செய்யக்கூடிய அநேகம் விசேஷ தர்மங்களும், ப்ராஹ்ம, க்ஷத்ரிய, வைச்ய, சூத்ரார்களுடையவும், அநுலோம, ப்ரதினோமஜர்

‘SHRIBALASUBIKSHAM’

RAMA SUBRAMANIAN

IRULAPPAN

‘ShriBalasubiksham’ Ramasubramanian Irulappan

2

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியம்

களுடைய ஸ்வரூபங்களும், அவரவர்களுடைய தொழிலும், ரஹஸ்யமானதும், ப்ரகாசமானதும், மற்றும் செய்யத்தக்கதும், செய்யத்தகாததும், இகபர சுகங்களைத் தரக்கூடிய தர்மங்களும், நியாய அந்யாயங்களின் ஸ்வரூபமும், மற்றும் செய்கைக்குத்தகுந்த பலனைக் கொடுக்கக்கூடிய தர்மங்களும், “யாவற்றும்” ப்ரபுவான ஸ்ரீபகவானுடைய ச்ரேஷ்டமான ஸாத்வீக புராணங்களிலிருந்து தங்களிடம் கேட்டிருக்கிறோம். 1 to 7

“முன் வராஹபுராண வரலாற்றைச் சொல்லிவருகையில் பெருமைதங்கிய ஸ்ரீபாண்டியநாட்டில் எப்பொழுதும் பகவத் ஸாந்தியம் பொருந்திய ஸ்ரீ விருஷபாத்ரியின் பெருமையைச் சுலபமாகச் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். அவ்விருஷபாத்ரியின் இருப்பிடமும், அதின் மாஹாத்மியமும் அறிய விரும்புகிற எங்களுக்கு ஸர்வ புராணார்த்தங்களை அறிந்த தாங்கள் உள்ளபடி விபரமாகக் கூறும் படி பிரார்த்திக்கின்றோம். அமுதபானம் செய்பவனுக்குப் போதுமென்ற த்ருப்தி வராததுபோல், தங்களுடைய முகாவிந்தத்திலிருந்து பெருகுகிற ஸ்ரீ விஷ்ணு கதாம்ருதபானாஸக்தர்களான எங்களுடைய தாபத்தை உங்களுடைய கருணைமருதவர்ஷத்தினால் விலக்கி, போக மோக்ஷங்களைக்கொடுக்கும் சேஷத்ரங்களுள் உத்தமமும், தேவர்கட்கும், மனிதர்கட்கும் சுபாஸ்பதமான “ஸ்ரீவிருஷபகிரி” சேஷத்திரத்தின் மாஹாத்மியத்தைக் கேட்க ஆவல்கொண்டிருக்கிறோம்”. 8 to 13

எப்பொழுதும் ஸ்ரீ பகவத்சிந்தாதத்பார்களான சௌநகாதி மஹாமுனிவர்களால் இவ்விதம் கேட்கப்பட்ட ஸ்ரீ ஸுதமஹாமுனிவர், உலகசேஷமங்களை விரும்பும் தங்களால் ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரான “ஸ்ரீஸுந்தரராஜர்” நினைக்கும்படி செய்யப்பட்டார் என்றுசொல்லி, ரிஷிகளுக்குள் தலைவரும், ஸ்ரீமந்நாராயணம்சபூதரும், தனக்கு பரமாசார்யருமான ஸ்ரீ வேதவியாஸ மஹாமுனிவரை வணங்கி பின்வருமாறு சொல்லுகிறார். 14 to 16

ஸ்ரீ ஸுதர்:—“சௌநகாதி மஹாமுனிவர்களே! நான் கேட்ட ப்ரகாரமும் எனக்குத் தெரிந்தவரையிலும் ஸ்ரீ விருஷபகிரியின்

முதல் அத்தியாயம்

3

பெருமையைச் சொல்லுகிறேன். கவன்மாகக் கேளுங்கள். நியஸூரிகளான ஸ்ரீஸநகாதிகளால் நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாலும் வர்ணிக்கமுடியாத நிகரற்ற அதன் பெருமையை என்போன்றவர்களால் வர்ணிக்கப்படுவது எவ்விதங்கடும்? என்று எல்லாமஹரிஷிகளைப் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு, ஸ்ரீவிருஷபாசலத்தை நினைத்து, ஸ்ரீஸுந்தரராஜமூர்த்தியை வணங்கி, நற்குணக்கடலில் ஆழ்ந்த மனதையுள்ளவராய்க்கொண்டு, அடிக்கடி மஹான்களால் தூண்டப்பட்டு, ப்ரஹ்மாஸனத்தில் வீற்றிருந்து, ஸபையின் மத்தியில் அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

17 to 20

“முனிவர்களே! உயர்குலப்பிறப்பை நான் அடையாமலிருந்த போதிலும், மஹான்களுடைய கருணையினால் பிறப்பினாலுண்டான தோஷம் நீங்கி உயர்வான ப்ரஹ்மணயத்தை நான் இப்பால் அடைந்திருக்கிறேன். இவ்விதமான எனக்கு ப்ரம்ஹாஸனம் கொடுத்து இந்தக் கதையை நீங்கள் கேட்பதால் உங்களுடைய அனுக்ரஹத்தினாலேயே சொல்லுகிறேன். எவ்வித குற்றங்களிருப்பினும் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

21 to 22

“மலயபர்வதத்திற்கு வடக்கில் பத்து யோஜனை தூரத்திலும், காவேரி என்னும் ‘ஸஹஜா’ நதிக்குத் தெற்கே ஆறு யோஜனை தூரத்திலும், வராஹ பர்வதத்திற்கு கிழக்கே ஆறு யோஜனை தூரத்திலும், கிழக்கு ஸமுத்திரத்திற்கு மேற்கே ஏழு யோஜனை தூரத்திலும், பூமிதேவிக்கு ஸ்தனம் போலுயர்ந்த ‘ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி’ என்று ப்ரஸித்தமான மலை உண்டு. இந்த “விருஷபம்” என்ற கிரிக்கு இதர பர்வதங்களை ஒப்பிடுங்கால் அவைகளெல்லாம் கேவலம் பசுக்கள் போலாகின்றன. மேலும், எல்லாப் பர்வதங்களைக் காட்டிலும் இம்மலை விசேஷப்ரக்யாதியை யடைந்திருந்தமையாலும் இந்த மலைக்கு ‘விருஷபாத்ரி’ என்ற பெயர் முன்னோர்களால் வாய்ந்திட மற்றொரு காரணமும் ஆயிற்று. மேலும், யமதர்மன் ‘விருஷ’ என்ற தர்மரூபத்தோடு தபசு புரிந்து பகவானிடத்தில் இம்மலைக்கு ‘விருஷபாத்ரி’ என்று பெயரிடும்படி பிரார்த்தித்தான். மற்ற பர்வதங்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்திருப்பதாலும், சந்திரன் ஸஞ்சரிப்பதாலும், இம்மலையைப் பெரியோர்கள் ‘பர்வத ச்ரேஷ்ட’

4

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியம்

மென்று சொல்லுகின்றனர். இம்மலையை இதர பர்வதங்கள், அதனதன்குணவிசேஷங்களால் ஜயிக்கப்படாமலிருப்பதால் 'ஸிம்ஹாத்ரி' என்று ப்ரஸித்தமாயிற்று. மேலும் ஸ்ரீகேசவருடைய ஸாந்ந்தியத்தால் இது 'கேசவாத்ரி' என்றும் கருதப்படுகிறது. மிகவும் செழிப்பும் அழகும் வாய்ந்ததான, நூறுயிரக்கணக்கான சோலைகளால் நிறைந்திருப்பதால், இம்மலையைச் "சோலைமலை" (உத்யானசைலம்) என்று முனிவர்கள் அடிக்கடி புகழ்கின்றனர். 23 to 30

"இம்மலையின் சிகரத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியின் பாதச் சிலம்பிலிருந்து பெருகியதான நதியொன்றுண்டு. ஜன்மஜன்மாத்ரங்களில் செய்த பாபங்களைப் போக்கடித்து விடுகிறது, புண்யத்தைத் தருகிறது, இகபர சுகத்தைத் தருவதாகவும் இருத்தலால் இந்தநதிக்கு "இஷ்டஸித்தி" என்று ப்ரஸித்தமுள்ள மற்றொரு பெயரும் உண்டு. பகவத் சரணாவிர்த்தத்தினின்று இடைவிடாமல் பெருகுகிறது, பரமேஸ்வரன் ஜடாஸம்பந்தமற்றதும், ஜன்மமஹரிஷியினால் உச்சிஷ்டம் செய்யப்படாததும், ஸம்ஸாரபந்தத்தினாலுண்டான அழுக்கைப்போக்கடிக்கிறது, ஆச்ரயித்தவர்களின் புண்யத்தை அபிவ்ருத்திசெய்வதால் "புண்யச் சூதி" என்ற மற்றொரு பெயருடனும், ஸகல ஜனங்களுடைய ஜனனமாண துக்கத்தை நீக்கக்கூடியதால் "பவஹாரீ நதி" என்ற மற்றும் ஓர் பெயருடனும், இந்த "நாபுரகங்கா" நதியானது விசேஷ க்யாதியுடன் ப்ரவஹிக்கிறது. 31 to 34

"மேலும், இம்மலையானது ஸகல பாபங்களையும் அடியோடு துலைப்பதால் "ஸவநாத்ரி" (யக்ஞபர்வதம்) என்று ஒரு பெயரை அடைந்திருக்கிறது. ப்ராஹ்மணக் கூட்டங்களாலும் ஸர்வகாலமும் ஆச்ரயிக்கப்பட்ட இந்த விருஷபாத்ரியானது, முன்னோர்களாலும் விசேஷமாகப் போற்றப்பட்டிருக்கின்றது. நாற்புறங்களிலும் சிகரங்களோடு கூடினதும், சங்குபோன்றும், முத்துச்சிப்பிபோன்றுமுள்ள கார்தியுள்ளதும், நாநாவிதமான பக்ஷிஜாலங்களால் நிறையப்பெற்றதுமாயுமுள்ள இந்த விருஷபாசலத்தை மஹரிஷிகள் நமஸ்கரிக்கின்றனர். ரிஷிச்வர்களாலும், அநேக ப்ராஹ்மநிஷ்டர்களாலும் நிறைந்ததும், பலவித தாதுக்களால் நிறைந்ததுமான சிகரங்களோடு

முதல் அத்தியாயம்

5

கடிய இம்மலையானது ஆகாசத்தைப் பிளப்பதுபோலு மிருக்கிறது. சிலவிடங்களில் ஸ்வர்ணத்துக்குச் சமானமான ப்ரகாசத்தோடும், மற்றும் சிலவிடங்களில் வெள்ளிக்கு ஒப்பான வர்ணத்தோடும், சிலவிடங்களில் மாஞ்ஜிஷ்டத்தைப்போல் மஞ்சள்நிறத்துடனும், சிலவிடங்களில் இரத்னசிரேஷ்டங்களைப்போலும் சிலவிடங்களில் உயர்ந்த மாணிக்கத்தைப்போலும், சிலவிடங்களில் மரகதத்திற்குச் சமானமான கார்தியுடனும், இவ்விதமாக, மற்றும் அநேக வர்ணங் களால் சூரியனின் பலவித தேஜஸ்ஸுகளையும் விசிறியடித்துக் காட்டுவதுபோல் இம்மலை ப்ரகாசிக்கின்றது. சிலவிடங்களில் தாழம் பூவின் ப்ரகாசத்தைப்போலும், சிலவிடங்களில் சந்திரிகையின் ப்ரகாசத்தைப்போலும், பற்பலவிதமாக வெல்லாம் தன்னிடமாகக் கொண்டு நிறைந்து நின்றுள்ள தாதுவிசேஷங்களால் இவ்விருஷ பாத்ரியின் சிகரங்கள் ப்ரகாசித்து விளங்குகின்றது. மேலும், இக்கிரியானது, அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற அரசன்போலக் கொடி முடியில் ப்ரகாசிக்கும் சந்திரிகையால் அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்கு கிறது.

35 to 39½

மேலும், அநேகவித மிருகக்கூட்டங்களாலும், விசேஷ குணங் களுள்ள மரங்களால், நிறைந்ததுமான இம்மலையின் பல ப்ரதேசங் கள், யானைகளாலும், ஸிம்ஹங்களாலும், காட்டு எருமைகளாலும், உத்தமமான மயில்களாலும், மான்களாலும் நிறைந்தும், அவைக ளால் செய்யப்பட்ட விசேஷ கர்ஜனைகளினால் பூரித்து இருப்பினும், இம்மிருகங்களெல்லாம் ஸந்தோஷமுள்ளவைகளாயும், க்ரூரமில்லா தவைகளாயும், பலம் பொருந்தியவைகளாயும், ஒன்றை ஒன்று ஹிம்ஸிக்காதவைகளாயுமுள்ள குணதிசயமுள்ளவைகளாக இருந் தமையால் விசேஷ சோபையோடு விளங்குகின்றது.

41½

நாவல், மா, பலா, லோத்ர, ப்ரியாளு, மகிழ், தவம், திமிசம், திந்துகம், மூங்கில், அளிஞ்சி, பவ்யகம், சண்பகம், அரிஷ்டம், சரிணம், மதுகம், மஞ்சிட்டி, இலந்தை, நெல்லி, கடம்பம், எலுமிச்சை, இது முதலிய விருக்ஷ விசேஷங்களின் புஷ்பங்களால் நிறைந்தும், பழங்க ளோடு கூடியதும், மனதிற்கு இன்பத்தைத் தந்து கவரக்கூடியது

6

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியம்

மான மற்றும் பலவிதமான அழகுகளாலும், இம்மலையினது சோபை வருத்தியடைந்து ப்ரகாசிக்கின்றது. காமவழியில் அகப்பட்ட மனஸ்விகளான கிந்நரஸ்திரீ புருஷர்களும் இருவரிருவராக இம்மலையின் இரம்யமான தாழ்வரைகளில் த்ருப்தியுடன் க்ரீடிக்கின்றனர். கிந்நரமிதுனர்களால் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கிற வஸ்திரங்களாலும், வெண்பட்டுகளாலும், வித்தியாதார்களுடைய நந்தனவனத்தைக் காட்டிலும், இம்மலை ப்ரதேசங்கள் மிகவும் மனதைக் கவருகின்றன. வித்தியாதார்கள் நான்கு பக்கங்களிலும் விளையாடுவதிலிருந்து அப்ரதேசங்கள் மனதைக்கவரக்கூடியதுகளாக இருக்கின்றன. 42 to 46½

சிலவிடங்களில் மேலே இருந்து சப்தத்துடனும், அதிவேகத்துடனும், சிதரிக் கீழே விழக்கூடிய நீர்வீழ்ச்சிகளாலும், ஸாதாரணமாகப் பெருகுகிற அருவிகளாலும், இம்மலையானது முத்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட யானைபோல் விளங்குகிறது. 47½

குகைகளிலிருந்து வரும் காற்றானது நாநாவிதமான புஷ்பமென்ன, பழவர்க்கங்களென்ன இவைகளிலிருந்து உண்டாகிறதும், அதனாலேயே கிரானேந்திரியத்திற்கு த்ருப்தி அளிக்கிறதாயுமுள்ள வாஸனையோடு ஸதா வீசுகின்றது. இப்பேர்ப்பட்ட இம்மலைப் பிரதேசமானது யாரைத்தான் ஸந்தோஷிக்கச் செய்யாது? 48½

அனேக நூறுபிரக்கணக்கான உத்யானங்களோடும், அனேகம் நூறுபிரக்கணக்கான மலை அருவிகளோடும், நீலோத்பலம், செங்கழுநீர், தாமரஸம், இவைகளால் நிறைந்த பற்பல தடாகங்களோடுங்கூடியதான இம்மலை எங்கும் ரம்யமான தோற்றத்துடன் கூடி இருக்கிறது. இவ்விருஷபகிரியின் கற்பாரைகளோவென்றால் எல்லாம் விசாலமுள்ளவைகளாகவும், நூற்றுக்கணக்கான வர்ணசோபையுடன் கூடினதாகவுமிருக்கின்றன. மேலும், இம்மலையின் பற்பல ப்ரதேசங்களும், புண்யகரமான புஷ்பராகங்களாலும், சில ப்ரதேசங்கள் ஆயிரக்கணக்கான சிகப்புகளாலும், சில ப்ரதேசங்கள் இந்திரநீலக்கற்களாலும், மற்றும் சில ப்ரதேசங்கள் சந்திரகாந்தக்கற்களாலும், சூரியகாந்தக்கற்களாலும் நிறைந்து ப்ரகாசிக்கின்றன. 49 to 52

முதல் அத்தியாயம்

7

இவ்விருஷபாத்ரிரியிலுள்ள ஜ்யோதிர்லதாதி ஓஷதிகள் இரவில் இங்குமங்கும் அசைந்தாடிக்கொண்டு தங்களுடைய காந்தி களை வீசுவதால் இரவோடுகூடின அக்னி ஜ்வாலையின் ஜ்யோ திஸ்ஸை ஒத்து, ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

இவ்வனக்கூட்டங்களில் உள்ள சந்தனம், அகில், மஞ்சாடி, முதலிய விருக்ஷங்கள் பூர்ணமாக புஷ்பித்திருப்பதைப் பார்த்தால் சிலவிடங்களில் வீடுகளைப்போலவும், சிலவிடங்களில் உத்யான வனங்கள்போலவும், அலங்காரமாக ப்ரகாசிக்கின்றன. 54

மேலும், இம்மலைப்பிரதேசமானது, சிலவிடங்களில் ஒற்றைக் கற்பாசைகளாலும், சிலவிடங்களில் விசாலமான ப்ரூந்தயங்களா லும் பொருந்தியிருக்கின்றது. காமிகளுக்கு த்ருப்திகரமான தாமா ஸம், நீலோத்பலம், செங்கழுநீர், முதலிய புஷ்பக்கூட்டங்களால் ஆகியதோர் நெருங்கிய விரிப்புகளாலும் இப்பிரதேசங்கள் எங்கும் அலங்கரிக்கப்பட்டு ப்ரகாசிக்கின்றன. மேலும், இப்பருவதமெங்கும் தன் பூஸாரத்தின் விசேஷத்தாலும், அதிகமான ஸம்பத்தாலும், அநேகம் வெள்ளி, தங்கம், இரத்தனங்களாலும், நிறைந்து இருப்ப தால் குபேரனின் நகரமான அழகாபுரிக்கும் பன்மடங்கு மேலாக விளங்குகின்றது. 55 to 56

நாநாவர்ணமான மலை திட்டுகளால் ரம்யமாகவும், ஹம்ஸம், ஜலபக்ஷி (வண்டாழ்வான்பக்ஷி) இவைகளால் நிறைந்தும், நேத்ரா னந்தத்தைத் தரக்கூடிய புஷ்பங்களால் நிறைந்த விருக்ஷ சோபை யோடு கூடியதாயும், ஸித்தர்களாலும், கந்தர்வர்களாலும், ஸேவிக் கப்பட்டதாயுமுள்ள, 'நாபுரகங்கை' என்ற தேவகங்கை இங்கு விளங்குகிறது. இன்னும் அனேகவித புஷ்பங்கள், பழங்கள், இவை களால் நிறைந்த பற்பல விருக்ஷ ஜாதிகளாலும், எங்கு பார்த்தாலும் தாமரை ஓடைகளால் நிறையப்பெற்றும் உள்ள 'இம்மஞ்ஜீரதடினி' குபேரனுடையதுபோல் விளங்குகிறது. 57 to 59

இவ்விடத்திலுள்ள தீர்த்தங்கள் சிலவைகள், யானைக்கூட்டங்க ளுடைய ஸ்நாநபாணாதிகளால் கலங்கினதாக இருக்கின்றன. மேலு ளுடைய ஸ்நாநபாணாதிகளால் கலங்கினதாக இருக்கின்றன. மேலு மெங்குபார்த்தாலும் ஸ்நாநாதிகள்செய்யக்கூடிய ரமணீயமான தீர்த்

தங்களும், விசேஷமாக இருக்கின்றன. அவ்விடத்திலேயே அநேகம் தபஸ்விகள் ஜடாதாரிகளாகவும், அஜினதாரிகளாகவும் இச்சிலம் பாறில் காலந்தோரும் ஸ்நானம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்நூபுரகங்காநதியானது சிலவிடங்களில் மணல்திட்டிகளிலுள்ள விருஷங்களைத் தன் ஜலப்பெருக்கினால் நனைத்துக்கொண்டோடுகிறது. சிலவிடங்களில் இரத்தங்களின் கார்தியை யடைந்தும், சிலவிடங்களில் முத்துக்களின் சோபையை யடைந்தும், இந்நதியானது பிரகாசித்து விளங்குகிறது. சிலவிடத்தில் ஸித்தர்களாலும் தபோதனர்களாலும் மனோஹரமாக ஸேவிக்கப்படுகின்ற இச்சிலம்பாறானது விசேஷ சோபையைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. மற்றும் சிலவிடங்களில் ஸித்தகணங்களால் குமிழ்ப்பட்டுமிருக்கிறது. 60 to 63

இந்நதியானவள் சிலவிடங்களில் மந்தார, சந்தன, சண்பக, மருதாணி, அசோக, பாதிரி, மகிழ், முதலிய புஷ்பங்களால் வாஸனை யுள்ளவளாகச் செய்யப்பட்டும் அழகு வாய்ந்தவளாகவும் தன்பாலுள்ள அநேக சுழல்களால் பார்ப்பவர்கள் மனதைக் கவரும் சக்தியுடனாகப் ப்ரவஹித்தும் செல்கிறாள். மேலும், ஸ்ரீ ஸுந்தர பாஹுவின் திருவடித் தாமரையின் மதுவைப் பருகியதால் இல்லாவண்யவதீ அதிக மதத்தை யடைந்து, கையை விரித்து புருஷனை அழைக்கிறவள்போலும். சிலவிடங்களில், மந்தகதியுள்ள வனிதை போலும், சிலவிடங்களில் மதம் பிடித்த யானையின் நடையை யொற்றவள்போலும், கோபமுள்ள பாமினீபோலும், சிலவிடங்களில் கூச்சலிடுபவள் போலும், சிலவிடங்களில் வெண்மையான நுரையை உடையவளாகவும், சிலவிடங்களில் அலைகளாகிற கைகளால் விரிக்கப்பட்ட புஜலதையுடையவளாகவும், சிலவிடங்களில் சப்தித்துக்கொண்டும் சிலவிடங்களில் ஒதுக்கப்பட்ட பாசிக் கொத்துக்களால் விரிக்கப்பட்ட கூந்தலை உடையவள் போலும், சிலவிடங்களில் தன் வெண்மையான ஜலங்களால் ஆச்சரியத்துடன் சிரிப்பவள் போலும், 'நிர்மலஸ்வரூப' முள்ள மஹான்களால் பார்க்கப்பட்டு ஆச்சரியப்பட்டவள் போலும், அபஸ்மாத்தால் பிடிக்கப்பட்டு பயப்படுத்துபவள் போலும், சிலவிடங்களில் கர்வமடைந்து கூச்சலிடும் காமினீ போலுமுள்ள இந்நூபுரகங்கா நதியானவள்

முதல் அத்தியாயம்

9

விளங்காநிற்கிறாள். மேலும், இந்தியானவள் ஸித்தர்களாலும், உயர்ந்த யானைகளாலும், மந்தகதியுள்ள திரியக் ஜந்துக்களாலும் ஸேவிக்கப்படுவதாலும், கற்களால் மோதப்பட்டு சிலவிடங்களில் மெதுவாகவும், சிலவிடங்களில் அதிக வேகமாகவும், பாய்கிறதினாலும், சிலவிடங்களில் மந்தமாருதங்களால் வீசப்பட்டு ஸேவிக்கப்படுவதாலும், மதோன்மத்தையான காமினிபோல் விளங்குகிறாள். சிலவிடங்களில் நீலநிறம் பொருந்தினவளாகவும், சிலவிடங்களில் வெண்ணுறைகளால் வெளுத்துப்போனவளாகவும் காணப்படுகிறாள். ஸித்தகந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸ்திரீகள், மனுஷ்யர்கள், ஸ்நானதத்பார்களான தேவர்கள், இவர்களெல்லோராலும், எப்பொழுதும், ஆச்ரயிக்கப்படுகின்றாள். ஆதலால் அத்யந்தம் நெருக்கடியுள்ள ஸாமீப்யத்தையுடையவளாகிவிடுகிறாள். 64 to 72½

மேலும், ஸ்நானகாலங்களில் இவளை ஆச்ரயித்துவருகிற தேவர்களும், மனிதர்களும், ரிஷிகளும், தேவஸ்திரீகளும், மானிடஸ்திரீகளும் அந்தந்த ஸ்நானகாலங்களில் தங்கள் தங்களை மறந்தும், உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோரென்றும் வித்யாஸமிருந்தும், தன்னுடையது, பிறருடையது என்று தன்னையும் மறந்தும், ஒருவருக்கொருவர் முகங்களைப் பார்த்துக்கொண்டும், திருப்பிக்கொண்டும், அவஸரத்தில் அவரவர்களுடைய ஜலபாத்திரங்களை அடையாமல் ஒருவர் பாத்திரத்தை மற்றொருவர் எடுத்துக்கொண்டும், அதேவிதம் ரிஷிகளுங்கூட தங்கள் தங்கள் வல்கலங்கள், வஸ்திரங்கள் விஷயத்திலும் தடுமாறுதலடைந்தும், அதுபோல் தேவஸ்திரீகள் மனுஷ்யஸ்திரீகள் இவர்களுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் தங்கள் விபூஷணங்களில் எவர் எவர் உயர்ந்தவரென்று விவாதித்துச்சண்டைக்கு ஆரம்பித்த மாத்திரத்தில் ரூபத்தாலும், யௌவனத்தினாலும், ஸம்பத்தினாலும், வஸ்திராபரணங்களினாலும், ஸ்ரீ நூபுரகங்கா ஸாமீப்யத்தை யடைந்த மாத்திரத்தால், தேவர்களென்றும், மனுஷ்யர்களென்றும், ரிஷிகளென்றும், ஸித்தர்களென்றும், இத்யாதிபேதங்களும், உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்றபேதங்களும், எனது உனதென்ற பேதங்களும், நீங்கி மறைந்துபோய் அபேதபுத்தியுடன் ஸமத்ருஷ்டிசித்தர்களாக ஆகிவிடு

10

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியம்

குறார்கள். ஆகாய மார்க்கத்தில் விமானங்களில் ஸஞ்சரிக்கும்
தேவர்கள் இவ்வாச்சரியமாறுதலைப் பார்த்து ஆச்சர்யமடைகின்
றார்கள். 73 to 77½

இம்மலையில் பக்தபராதீனரான ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியானவர்
முதன்முதலாகத் தன்னுடைய பரிபூர்ண க்ருபையினால் நித்யமும்
எப்பொழுதும் ஸாந்திய மடைந்திருப்பதால் இம்மலையை எவன்
எப்பொழுதும் பார்த்து ஸேவிப்பானோ அவன் எவ்விடத்திலும்,
ஜயசீலனாகவே ஆவன். 79

இவ்விதம் ஸ்ரீவராஹபுராணத்தில்,
க்ஷேத்திரகாண்டத்தில், ஸ்ரீவிருஷபாத்ரி மாஹாத்ம்யமென்ற
இதிஹாஸ ஸ்தலபுராணத்தில் 'க்ஷேத்ரவைபவ'மென்னும்
முதல் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சுபம்.

'SHRI BALASUBIKSHAM'
RAMASUBRAMANIAN IRULAPPAN

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஸுந்தரராஜ பரப்ரஹ்மணே நமஹ.

ஸ்ரீவிருஷபாத்ரி மாஹாத்மியத்தில் ஸ்ரீதர்மதேவனுக்கு வரமளித்ததேன்ற
இரண்டாம் அத்யாயம்.

ரிஷிகள்—

“ஸ்ரீ ஸுதமஹாமுனிவரே! ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமந்நாராயணரான
வர் எக்காரணத்தைப்பற்றி வைகுண்டத்திலிருந்து ஸ்ரீ விருஷப
கிரியில் அவதாரஞ் செய்தருளிநொன்பதையும், எக்காலத்தில்
எவரால் பூஜிக்கப்பட்டாரொன்பதையும், கேட்க விரும்புகிற எங்க
ளுக்கு ஸமஸ்தமான பகவத் சரித்திரத்தையும், நன்றாகச் சொல்ல
வேண்டும்” என்று செளநகாதி மஹாமுனிவர்களால் கேட்கப்பட்ட
மஹாபுத்திமானாகிய ஸ்ரீ ஸுதமஹாமுனிவர் பகவத் ப்ரேமையினால்
புளகாங்கித சரீரமுடையவராய்க்கொண்டு சொல்லலுற்றார்.

“பாபரஹிதர்களான ஹே முனிவர்களே! ஸ்ரீவியாஸமஹரிஷி
யின் அநுக்ரஹத்தினால் சோலைமலைக்கரசனின் ப்ரபாவத்தைச்
சொல்லுகிறேன்; இச்சரித்திரத்தை ஸாவதான மனதோடு கேட்க
வேண்டும்.

1 to 3½

(வியாஸர் சொல்லியவாறு ஸ்ரீ ஸுதமஹாமுனிவர் சொல்லுகிறார்).

“ஸ்ரீ பகவானானவர் ஜகத்ரக்ஷணர்த்தமும், எல்லோருடைய
ச்ரேயஸ்ஸின் பொருட்டும், மற்றும் ஏதோ நிமித்தத்துடனும் ஸ்ரீர
ஸமுத்திரத்தையடைந்து அவ்விடத்திலேயே ஆதிசேஷசயனத்தில்
உலகத்தைக் காப்பாற்றுவதையே காரியமாகக்கொண்டு சயனித்
தும், தேவகாரியத்தின்பொருட்டு தேவதைகளால் பூஜிக்கப்பட்டும்,
அவர்களின் பிரார்த்தனைகளாலேயே யோகநித்திரையை யடைந்து
விளங்குகிறார். அவ்வித சேஷசாயியான ஸ்ரீ பகவான் உலகங்கட்கு
ஹிதத்தைச்செய்யும் விருப்பத்தினால் இம்மலையில் சிக்கிரமாகத்
தன் வாஸஸ்தானத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டார். யாவர்க்கும் சுலப
ராய் நினைத்தமாத்ரிதத்தில் இவ்வுலகத்திலுள்ள ஸகல பிராணிகளை

12

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியம்

யும் பரிபாலனம் பண்ணும் பொருட்டும், கர்மமார்க்க தத்பர்களாக விருக்கும் யக்ஞசீலர்களான ப்ராஹ்மணர்களைக் காப்பாற்றுவதின் நிமித்தமும், இராசுஸர்களை நாசஞ்செய்வதின் பொருட்டும், ஸாது ஸம்ரக்ஷணத்திற்காகவும், க்ஷீராப்திசயனத்தை விட்டு ஸ்ரீபகவான் சோலைமலையை யடைந்தார். க்ஷீராப்தி சென்று பகவத் தர்சனஞ் செய்ய அசக்தர்களான பக்தர்களுடைய ஆபத்தை நிவர்த்திப்பதற்கும், பரவின ஸம்பத்துக்களை ஒரிடத்தில் சேர்த்துவைப்பதின் நிமித்தம், பக்தர்களிடமுள்ள கருணையினால் ஸர்வகாலமும் இம்மலையில் ஸ்ரீபகவான் ஸர்வாங்க ஸுந்தர பரிபூர்ணராகப் பிரகாசித்துக்கொண்டு வருகிறார். மேலும், ப்ரஸித்தியடைந்த ஸ்ரீஸுந்தரராஜமூர்த்தியானவர், முன் க்ருதயுகத்தில், நூபுரகங்காநதிக் கரையில், மஹாவடவிருக்ஷத்தின் கிழக்கு பாகத்தில் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான ப்ராஹ்மாவினால் பூஜிக்கப்பட்டு, பிறகு அந்த வடவிருக்ஷத்தினடியிலேயே இந்திராதி ஸமஸ்த தேவதைகளாலும், மஹரிஷிகளாலும், ஸ்ரீபுருஷஸூக்த மஹாமந்திரத்தினால் பூஜிக்கப்பட்டார்.

4 to 11

“ஒருஸமயத்தில் ஸ்ரீதர்மதேவரானவர் ஸ்வேச்சையாக, ப்ராஹ்மணவடிவத்துடன் இப்பூமியிலுள்ள புனிதமான ஆலயங்களையும், நதிகளையும், ஸமுத்திரங்களையும், பர்வதங்களையும், ஏரிகளையும், மஹான்களால் ஸ்நாநஞ்செய்யத்தகுந்த ரமணியமான புண்யதீர்த்தங்களையும், சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டு வருகையில் பூலோகத்திலுள்ள அபரவைகுண்டம்போல் விளங்கும் ‘சோலைமலையை’யடைந்தவுடன் இதன் வைபவத்தால் மனந்தெளிவடைந்து, சேஷத்ரங்கட்குள், உத்தமமான சேஷத்ரமென்றும், ஸ்ரீபகவானுடைய வைபவத்தினால் சிக்கிரம் சிந்திதபலத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய ஸ்தலம் இஃதென்றறிந்து, இவ்விடத்திலேயே தவம் புரிய மனனுகொண்டு, தெளிவை யடைந்த சித்தமுடையவராகவும், த்ருடமான மன உறுதியை யுடையவராகவும், பஞ்சாக்னி மத்தியிலிருந்து தேவவர்ஷத்தில் எண்ணுயிரம் வாஷகாலம் மகத்தான தபம் புரிந்தார். அத்தர்மதேவர், ஸ்ரீநூபுரகங்கைக்கரையில் “மாதவீ” மண்டபமென்னும் வஸந்தமண்டபத்திற்கு முன்னே மந்தாரபுஷ்பத்திலிருந்து

இரண்டாம் அத்யாயம்

13

பெருகும் மகாந்தத்தினால் நனைந்த பூப்ரதேசத்தில் வஸிப்பவரும், ஸ்ரீஸுந்தரராஜரென்ற பெயருடையவரும், செளந்தர்யத்திற்கு இருப்பிடமாயும் உத்யானவனங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும், எல்லோரையும் ஸந்தோஷமடையச் செய்வதில் ராஜாதிராஜனாக இருப்பவரும், கருடவாஹனத்தின்மீது வீற்றிருப்பவரும், தேவாதி தேவர்களால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டவருமான ஸ்ரீஸுந்தர ராஜமூர்த்தியை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார். 12 to 20½

“ஸ்ரீ விருஷபாத்ரிவிவாஸனான ஹே ஸ்ரீமந்நாராயண! உன் பொருட்டு, பத்து, நூறு, ஆயிரம், அளவின்றி அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன்” என்று ரோமாஞ்சபூரித சரீரியாகவும், ஆந்தபாஷ்பத்தால் வ்யாப்தமான கண்களோடும், அடிக்கடி எழுந்தெழுந்து, வணங்கியும், ப்ரதக்ஷிணம் வந்தும், மதுரமாகப் பேசும் திறமை கொண்ட ஸ்ரீதர்மதேவன் ஸ்ரீஸுந்தரராஜருடைய ஸமுகத்தில் விக்ஞாபித்தார். “ஹே ப்ரபோ! தங்களுடைய தர்சனத்தினால் அசுபம் நீங்கி என் ஜன்மமும் ஸாபல்யத்தை யடைந்தது” இவ்விதஞ் சொல்லிநிற்கின்ற ஸ்ரீதர்மதேவனைப் பார்த்து, தேவதேவனான ஸ்ரீபகவான் ப்ரீதியடைந்து, “ஹே வ்ரதசீல! உன்னுடைய தபஸுக்கு மெச்சினேன். உனக்கு மங்களமுண்டாகுக. வேண்டும் வரத்தைக் கேள்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். 21 to 25½

ஏகாக்ரசித்தமுடைய ஸ்ரீ தர்மதேவனும் அச்சமயத்தில் ஸ்ரீஸுந்தரபுஜங்களையுடைய ஸ்ரீவிருஷபாத்ரிசரைப் பார்த்து, “ஹே கருணைக்கடலே! புராணபுருஷரான தாங்கள் க்ருபைசெய்து இவ்வஸ்வத்த விருஷத்தினடியிலேயே இருந்து என்னால் செய்யப்பட்ட பூஜைகளை ஏற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தனன். இவ்விதம் பிரார்த்தித்துக்கொண்ட ஸ்ரீதர்மதேவரின் வசனத்தைக் கேட்டு மறுபடியும் ஸ்ரீதர்மதேவனை நோக்கி பரமப்ரீதியை யடைந்தவராய் ஸ்ரீபகவான் திருவாய்மலர்ந்தருளியதாவது:— 26 to 28

“இந்நூபுரகங்கையின் கரையிலேயே எனக்கு ஆலயம் ஒன்றை நிர்மாணஞ் செய்வாயாக. எனக்குப் ப்ரியமுள்ளதாய்க் கட்டப்படும் அவ்வாலயத்தில் என்னை நீ பூஜித்துக்கொண்டிருப்பாயாக” என்று

14

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியம்

தர்மதேவனை நோக்கிச் சொல்லிவிட்டு ஸ்ரீ விருஷபாத்ரிநாதன் அவ்விடத்திலேயே அந்தர்தானத்தை யடைந்தார். உடன் தர்ம தேவரும் அவ்விடத்திலேயே வசித்துக்கொண்டு மறுபடியும் தவம் புரிந்துவரத் தொடங்கினார். 28 to 29

சூர்யன் அஸ்தமித்தபின் சந்திரன் உதித்து இரவில் ஸம்பூர்ண கலாவிசிஷ்டனாகச் சோலைமலையின் சிகரத்தை யடைந்தான். தாபத் தை விலக்கக்கூடிய அச்சந்திரனைப் பார்த்து ஸகல வ்ருக்ஷங்களும், எல்லாச் சோலைகளும், அச்சமயத்தில் பரமப்ரீதியை யடைந்தன. வெகுகாலம் பிரிந்திருந்த புத்திரர்களைக்கண்டு தன் கைகளால் தடவிக் கொடுத்து, அமுதவர்ஷம் போலுள்ள ப்ரியவசனங்களால் லாலனஞ்செய்யும் வியோகமடைந்த பிதா போலும், அதிப்ரேமை யால் முகமலர்ச்சியடைந்து, காதலியைக் கண்ணுற்று, பிரியவசனங் களால் லாலனஞ் செய்து கொண்டாடும் காதலன் போலும், இந்த ஓஷதீசனான சந்திரன் 'சூரியகிரணங்களால்' வாட்டமடைந்த விருக்ஷராசிகட்கு, ஸந்தோஷத்துடன் தனதமுத கிரணங்களால் திருப்திசெய்து வைக்கிறான். மேலும், நீலவர்ணத்தால் மங்கலுற்ற உன்னதமான வ்ருக்ஷராசிகளையுங்கூட அமுதம் நிரம்பிய தன் கிரணங்களால் மிகவும் உத்ஸாஹத்தை உண்டுபண்ணியவனாகக் காணப்படுகிறான். இம்மலையின் உயர்ந்த சிகரங்களின் அக்ரபாகங் களாலே நன்றாய் உரசப்பட்ட சந்திரனானவன் அவ்வுரசலினாலே தன் அம்ருதப் பெருக்கினால் இச்சோலைமலையை நனைத்துக்கொண் டிருக்கிறான். இங்குள்ள வானரங்கள் மதுபானத்தால் மதித்தது களாகி, சந்திரனின் அம்ருதங்களைக் குதித்துக்குதித்துக் கைகளால் ஏந்தி வாங்கி அதிகமாகத் தன் பந்துக்களுக்கும் தன் குழந்தை களுக்கும் கொடுக்கின்றன. இவ்வைபவத்துடன் சந்திரன் இங்கு பிரகாசித்து வருகிறான். 30 to 37

தர்மதேவனும், எல்லோருக்கும் ஆனந்தத்தைத் தரும் சந் திரனை நன்கு நோக்கி சொளந்தர்யநிதிபான ஸ்ரீஸுந்தரராஜனுக்கு அச்சந்திரமண்டலாகாரமான ஓர் விமானத்தைச் செய்ய ஆவல் கொண்டு அவ்விருஷபாசலத்திலிருந்தபடியே தேவத்தச்சனை விச்வகர்மாவை நினைத்தார். மந்தாரவிருக்ஷங்களால் ப்ரகாசிக்கிற

இரண்டாம் அத்யாயம்

15

நூபுரங்காந்திதீரத்தில், அச்வத்த விருக்ஷத்திற்குக் கிழக்கே நின்றனுகொண்டு, ஸ்ரீதர்மதேவரானவர் எதிரில் வந்து வணங்கி நிற் கும் விச்வகர்மாவை நோக்கி சொல்லலுற்றார். “ஹே விச்வகர்மாவே! புண்யமாயுள்ள இம்மலைச்சிகரத்திலேயே இப்போதே சந்திரமண்ட லத்துக்கு ஸத்ருசமான விமானத்தை ஸ்ருஷ்டி செய்யவேண்டும். அவ்விமானம் ஸர்வலக்ஷண ஸம்பன்னமாக இருக்கவேண்டும். அவ் விமானம் நான்கு வ்யூகங்களோடுங் கூடியிருக்கவேண்டும். வ்யாக்ர பாதர், ப்ருகு, முதலிய முனிவர்களும், அஷ்டதிக்பாலர்களும், அஷ்டவஸுக்களும், ப்ரஹ்மாதி தேவதைகளும், ஸநகாதி முனீந்த் ரர்களும், நாரதர், கச்யபர், அத்ரி, மாரீசர் முதலிய மஹரிஷிகளும், மார்க்கண்டேயர் முதலான தாந்த்ரிகர்களும் அவ்விமானத்தில் இருக்கவேண்டும். மேலும், இவ்விமானமானது சூரியனுடைய ப்ரகாசத்தை ஒத்திருக்கவேண்டும். இவ்விமானத்திலோ அனேக வித கண்நாதர்களையும், நான்கு திக்குகளிலும் இருக்கவேண்டிய சக்திகளையும், அதேவிதம் பூதபேதாளங்களையும் ஈசான்ய திக்கில் வீரலக்ஷ்மியையும், யதாக்ரமமாக ஸந்திவேசம் செய்யப்பட வேண் டும். ஸமஸ்தஜகத்திற்கும் ஆதாரமாக “ஸோமச்சந்த” விமானத்தை நீயே நிர்மாணஞ் செய்யவேண்டும். 38 to 47½

இவ்விதம் தர்மதேவனுடைய ஆக்ஞைப்படியே விமானத்தை யும் செய்து முடித்து அதற்கு வேண்டிய ரக்ஷைகளையும் ந்யாஸம் செய்தும் அதேவிதம் “ஸ்ரீ”யையும் விதிப்படி நிர்மாணஞ்செய்து முடிக்கப்பட்டது. விச்வகர்மாவும் தன் ஹஸ்தகௌசலத்தைப் பார்த்துத் தானாகவே பரம ஆச்சரியமடைந்து ஸ்ரீதர்மதேவனை நோக்கி “தங்கள் சொற்படி ஆபூர்வமானதும், ஆச்சரியத்தை விளை விக்கக் கூடியதுமான இவைகளை எல்லாம், செய்து முடித்திருக் கிறேன். தேவதேவரான ஸ்ரீஸுந்தரராஜருக்கு நிர்மாணஞ் செய்யப் பட்ட விமான லக்ஷணத்தைத் தாங்கள் பார்வையிடவேண்டும். ஹே ப்ரபோ! மேலும் இவ்விமானத்திற்குப் பாவனமாக எது எது செய்யப்பட வேண்டுமோ அவைகளை எனக்கு ஆக்ஞாபித்தருள வேண்டும்” என்று சொல்லிமுடித்து, ஸ்ரீதர்மதேவரின் ஸமீபத்தில் வந்து மௌனமாக நின்று கொண்டிருந்தான், நிர்மாணஞ் செய்யப்

16

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியம்

பட்ட விமானத்தைப் பார்த்துவிட்டு, விச்வகர்மாவைப் பார்த்து
ஸ்ரீ தர்மதேவர் சொல்லுகிறார். 48 to 51½

ஸ்ரீ தர்மதேவர்-“உம்முடைய கைகளின் அபாரகௌசலத்தை
இப்பொழுதுதான் நன்கறிந்துகண்டு கொண்டேன். உம்மிடம் பரம
ஸந்தோஷமுமடைந்தேன். இச்சிருஷ்டித்தொழிலில் உயர்ந்தவரே!
உம்முடைய அபீஷ்டத்தைச் சீக்கிரஞ்சொல்லும், கொடுக்கிறேன்”
என்று ஸ்ரீ தர்மதேவரால் கேட்கப்பட்ட விச்வகர்மாவானவர் அவ
ரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். ஸ்ரீ விருஷபகிரிநாதரான எம்பெரு
மான், என்னால் கட்டப்பட்ட இவ்விமானத்தில் எப்பொழுதும்
எனக்காக வஸித்து வரவேண்டும். அவ்விதம் ஸ்ரீ பகவானானவர்
எப்போதும் இங்கு வஸித்துவருவதே எனக்கு ஒப்புயர்வற்ற
பலனாகும். மேலும் எதுவரையில் இப்பூமியும் சந்திராதித்யர்களும்
இருந்து வருகிறார்களோ அதுவரையும், எதுவரை ப்ரஹ்மகல்ப
முண்டோ அதுவரையிலும், இவ்விமானம் என்னால் கட்டப்பட்ட
தென்று இப்பூவுலகில் எல்லோராலும் விசேஷமாய்ச் சொல்லப்படப்
போகிறது. அதே எனக்குப் பரமலாபம். மற்றொன்றிலும் எனக்கு
ஆசையில்லை” என்று சொல்லி விச்வகர்மாவும் தான் எப்படித்
தோன்றினாரோ; அவ்விதமே அந்தர்த்தானமடைந்தார். 52 to 56½

ஸ்ரீ தர்மதேவரும் இவ்விமானத்தின் ஸம்பீபத்தில் ‘அஷ்டாக்ஷர
மஹாமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு தேவாதி தேவனான ஸ்ரீமந்
நாராயணமூர்த்தியின் ஸாந்தியம் இவ்விமானத்தில் ஏற்படவேண்டு
மென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது ஸௌந்
தர்யஸாகரனாகவும், ஸுந்தரத்தோளுடையோனும், கருணாரிதியாக
வும் உள்ள ஸ்ரீ பகவானானவர் தர்மதேவனுக்கு அனுக்ரஹஞ்செய்ய
வேண்டுமென்ற ப்ரியத்தோடுகூட ஸ்ரீதேவி, பூதேவி, இவர்களோடு
கூட இந்த திவ்யவிமானத்திற்குள் ஆவிர்ப்பவித்தார். அப்பொழுது
தேவர்கள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், சாரணர்கள், குஹ்யர்கள்,
தேவந்ருத்யர்களான அப்ஸரஸ்திரீகள் முதலிய எல்லோரும் தேவ
தேவனான ஸ்ரீ ஸுந்தரராஜனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார்கள். தேவ
துந்துபிகள் முழங்கின. ரிஷிகணங்களும் அச்சமயம் ஸ்தோத்திரஞ்
செய்யலானார்கள். ஸ்ரீ தர்மதேவனும், ரோமஹர்ஷண முன்புபண்

'SHRI BALASUBIKSHAM'

RAMASUBRAMANIAN IRULAPPAN

இரண்டாம் அத்தியாயம்

17

னக்கூடியதும், அத்துதமுமான இக்கோலாஹலத்தைப் பார்த்து விட்டு ஸ்படிகமயமாயும், இரத்னமயமாயுமுள்ள ஸ்ரீசோமச்சந்த விமானத்தின்மத்தியில் இந்திரநீல இரத்னம்போலுள்ள ஸ்ரீஸுந்தர ராஜனை தரிசித்தார். இரத்னங்களால் அழகாகவும், சிகப்பாயுமுள்ள ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட உயர்ந்த திருமேனியை உடையவராகவும், ஸுந்தரமான தோளுடனும், கம்பீர்யமான அவயவசோபையோடும், ஸ்வர்ணதேஜஸ்ஸோடு கூடிய மனோகரமு மான சரீரத்தோடும், சோலைமலைக்கரசரான ஸ்ரீஹரியானவர் விளங் கினார். பிதாம்பரதாரியாயும், ஸ்ரீவத்ஸாங்கிதனாகவும், மஹாலக்ஷ்மி யோடுங்கூட விளங்குகிற வக்ஷஸ்தலத்தையுடையவராயும், ஸ்படிகம் போல் பளபளப்பாய் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கும் திருமேனியை யுடையவராகவும், அலைகள்போல் அசைந்துகொண்டிருக்கும் லோசனங்களை யுடையவராகவும், தோள்களின் மத்தியிலுள்ள நக்ஷத்ரஸமுஹம் போன்ற ஹாரங்களின் காந்தியை யுடையவராயும், ப்ரயோக சக்ரத்தினால் (உத்யோக சக்ரம்) பிரகாசிக்கும் தக்ஷிண கராரவிந்தத்தையுடையவராயும், வலம்புரியோடு கூடிய சங்கத்தினால் (பாஞ்சஜன்யம்) ப்ரகாசிக்கிற வாமகராரவிந்தத்தையுடையவராயும், கௌஸ்துபமென்ற மஹா இரத்னாபரணத்தினால் அலங்கரிக்கப் பட்ட கழுத்தையுடையவராயும், அம்ருதாஸத்தை ப்ரவஹித்துக் கொண்டிருக்கின்ற தாமரஸம், சந்திரன், இவைகளைப்போல் மலர்ந்த பிரகாசித்த முகமண்டலத்தையுடையவராயும், செம்பரத்தம் பூப் போலும், கொவ்வைக்கனிபோலும், பவளம்போலும், தளிர்போலு முள்ள அதரோஷ்டங்களுையுடையவராயும், மிகவும் நீண்டு அழகு பொருந்திய கெண்டைமீன் ஜோடிகள் போன்ற கண்களை யுடையவ ராயும், இருகண்களாகிற இரண்டு ஸமுத்திரங்கட்கும் மத்தியில் போடப்பட்டுள்ள அணைக்கட்டு போல் பிரகாசிக்கிற அழகு பொருந் திய நாஸிகையை யுடையவராயும், தாமரஸ புஷ்பத்தின் மத்தியி லுள்ள வண்டுகளால் வைக்கப்பட்டதுபோல் தோற்றுகிற ஊர்த்வ புண்டரத்தோடு கூடியவராகவும், மன்மதனுடைய பிரஸித்திபெற்ற வில்போல் வளைந்த இரண்டு புருவங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவ ராயும், அர்த்தசந்திரன்போல் அழகு பொருந்தி விஸ்தாரமான

18

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியம்

நெற்றிப் பிரதேசத்தினால் மனோகராராயும், நூறுயிரக்கணக்கான பாலசூர்யோதயத்தைப்போல் ப்ரகாசிக்குற இரத்தனகீர்த்தினால் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருப்பவராயும், தன் பாதாரவிந்தம்முதல், திரு முகமண்டலமுள்பட ஒவ்வோர் அங்கமும், ஸாமுத்திரிகா சாஸ்த்ர ப்ரகாரமுயர்வான அபிஜாத ஸம்பத்துடன் கூடியவராயுமுள்ள ஸ்ரீஸர்வாங்க ஸுந்தரராஜனைக் கண்ணால்கண்டு ஸேவித்தும், எழுந்து நமஸ்கரித்து வணங்கியும், அதற்குப்பிறகு ஸ்ரீ தர்மராஜாவானவர் ஸ்ரீ விஷ்ணுஸூக்தத்தாலும் ஸ்ரீபுருஷஸூக்தத்தாலும் சோலை மலைப்பெருமானை தியானித்து பூஜித்தார். 60 to 73

அந்த ஸ்ரீவிருஷபகிரிநாதரும், ஸ்தோத்திரத்தைக்கேட்டு மன மகிழ்ந்து அத்தர்மதேவனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். உன்பா லுள்ள ப்ரியத்திற்காகவே இம்மலையில் பரிசுத்தமான ஸ்ரீநாபுர கங்கையினுடைய பக்கத்திலுள்ள, “ஸ்ரீ” விருஷத்தினடிப்ரதே சத்தில் (பில்வமரம், அரசமரம்,) விச்வகர்ம நிர்மிதமான விமா னத்தில் கல்பகோடி வரையில் வலித்து வருகிறேன். என்னு டைய ஆராதனைக் காரியங்களையும், உதஸவங்களையும் சிறப்பாகச் செய்து, நீ செளக்கியமாக இருப்பாயாக. கல்பத்தின் முடிவில் என்னை நீ அடைவாய் என்று சொன்ன ஸ்ரீபகவானின் வார்த்தை யைக்கேட்டு ஸ்ரீதர்மதேவரானவர் ஒப்புயர்வற்ற ஓர் வரத்தை வேண்டிக்கொண்டார். 74 to 76½

தாங்கள் தேவர்களுக்கு எப்படிச் சுலபமாக இருக்கிறீர்களோ அதுபோல் மனுஷ்யர்களுக்கும் அவ்விதமே சிரமமில்லாமலடையத் தக்கவராக இருக்கவேண்டும். வேண்டிய வரத்தையளிக்கும் “ஹே ப்ரபுவே! தாங்கள் ஸகலவித மனிதர்களாலும், ஸுலபமாக பூஜிக்கப் படும்படி இருந்து, எல்லோரும் வேண்டிக்கொள்ளும் வரங்களைக் கொடுத்தருள வேண்டும்; எனது இந்தப் பிரார்த்தனையை நிறை வேற்றி வைக்கவேண்டும்” என்று இவ்வாறு ஸ்ரீ தர்மராஜனால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட ஸுந்தரத்தோளுடையானும், தேவாதிதேவனு மான ஸ்ரீஸுந்தரராஜன் அத்தர்மதேவனைப் பார்த்துச் சொல்லு கிறார். “ஹே மகா புத்திமானே! சந்திரவம்சத்தில் மலயத்துவஜ னென்று பெயருடைய என் பக்தன் உண்டாகப்போகிறான். அவன்

இரண்டாம் அத்யாயம்

19

என்னை தினந்தோறும் தவறாமல் பூஜித்து வருவான். அதுமுதல் எல்லோருக்கும் பூஜிக்கத் தக்கவனாவேன். நீ கேட்ட வரத்தைக் கொடுத்தேன். ஹே கர்மதேவனே! இன்னும் என் முன்னிலையில் நீ என்ன வரங்களை விரும்புகிறாய்” என்று சொன்ன ஸ்ரீவனசைல நாதனை ஸ்ரீதர்மராஜர் மறுபடியும் வணங்கிப் பிரார்த்திக்கிறார்.

77 to 81½

இந்த ஸ்ரீவிருஷமானது, எப்பொழுது மாறுதலையடையும், இதற்கு வேறு பெயர் எப்பொழுது ஏற்படும் என்று கேட்கப்பட்ட திற்கு ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

இந்த ஸ்ரீவிருஷமானது, க்ருதயுகத்தில் ஆலவிருஷமாகவும், த்ரேதாயுகத்தில் அச்வத்த மரமாகவும், த்வாபரயுகத்தில் பில்வ வ்ருஷமாகவும், கலியுகத்தில் ஜ்யோதிர் (ப்ரதீப) விருஷமாகவும் ஆகிறது.

இந்த ஜ்யோதிர் விருஷத்தினடியிலுள்ள என்னை என் பக்தர் களுங்கூட அர்ச்சிக்கக் கடவார்கள். அவர்கள் அர்ச்சனையினால் நானும் உடனே ப்ரீதியடைந்து அவர்களுக்கு என்னுடைய பரம பதத்தை அளித்திடுவேன் என்று ஸ்ரீபகவான் திருவாய்மலர்ந் தருளினார்.

82 to 84

இவ்விதம் ஸ்ரீவாமனபுராணத்தின் பத்தாவது அத்யாயத்தில் கேஷத்ரமாஹாத்மய காண்டத்தில் ஸ்ரீவிருஷபாத்ரி மாஹாத்மயமென்னும் இதிறாஸ ஸ்தல புராணத்தில் ஸ்ரீதர்மதேவனுக்கு வரமளித்ததென்னும் இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சுபம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவிருஷபாத்ரி மாஹாத்மியத்தில் “ சிலம்பாற்றின் வைபவ ” மேன்னும்
முன்றும் அத்யாயம்.

எந்த மலையின் சிகரத்தில், ஸ்ரீபகவானுடைய இரத்னபாதச்
சிலம்பிலிருந்து உண்டான ஸ்ரீநாபுகங்கா நதியானது, பூமியில்
விசுஜாதியே நேரில் வந்தாற்போல் விளங்குகிறதோ, அந்தச்சோலை
மலையை ஸேவிக்கிறோம். 1

வ்ரதநியமங்களை யுடையவர்களாயும், பகவத் பக்தியினால்
ப்ரகாசித்தவர்களாயும், பரமப்ரீதியை யடைந்தவர்களாயுமுள்ள
சௌநகர் முதலான எல்லா மஹரிஷிகளும், புராணங்களின் உண்மை
களையறிந்தவராயும், மிகவும் புத்திசாலியாயும், வியாஸமஹரிஷிக்குச்
சிஷ்யராயும், உதாசரித்தவருத்தியை யுடையவராயும், எல்லாவித
உத்தமகுணங்களை யுடையவராயுமுள்ள ஸ்ரீ ஸுதபுராணிகரை
ஸ்தோத்திரஞ்செய்து சொல்லுகிறார்கள். ஸ்ரீவிருஷபகிரியினுடைய
ஸமஸ்தமான வைபவங்களையும் நன்றாகக் கேட்டோம். மறுபடியும்
அங்கு தானே வஸிக்கிற ஸ்ரீஸுந்தரரான ஸ்ரீஹரியினுடைய
பெருமையையும், ஸ்ரீநாபுகங்கையின் பெருமையையும், கேட்க
மிகவும் ஆவலுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். அளவில்லாத தேஜோ
வானான ஸ்ரீஸுதமஹாமுனிவரே! உம்முடைய வாக்காகிற அம்ருத
ஸாரங்களால் எங்கள் ச்ரோத்திரங்களை மூழ்கடிக்கச் செய்யுங்கள்.
உம்முடைய முகாரசிந்தத்தினின்று பெருகுகிற கர்ணசுகரமான
அம்ருதாஸத்தின் ருசியை ஒருதரமேனும் அனுபவிப்பானேயாகில்
பவஸாகரத்தில் நன்றாய் முழுகிக்கிடக்கிற சித்தவ்ருத்தியையுடைய
வனுங்கூட முக்தியையடைகிறான். வியாஸரென்ற மேகத்திலிருந்து
பெருகுகிற அம்ருதாஸத்தால் நீங்கள் எங்கும் நனைக்கப்பட்டிருக்
கிறீர்கள், உம்முடைய வாக்கம்ருதங்களால் நூறுபிரக்கணக்கான,
நதிகள் பூர்ணமாய் நிறையப்பெற்று, ப்ரவஹித்துக்கொண்டு அடிக்கடி
ஐனங்களின் தாபத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டும், வருஷின்

மூன்றாம் அத்தியாயம்

21

றன. ஸம்ஸாரமென்கிற அக்னியினால் பொசுக்கப்பட்டவர்களாயும் பகவானை அடையவேண்டுமென்ற விருப்பமுடையவர்களுமான பிராணிகளுக்கு உங்களுடைய வார்த்தைகளே அவர்கள் உஜ்ஜீவித் திருப்பதற்குக் காரணமாய் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எங்களுக்கும் இது ஜீவநாடிகளாகவே ஆகுகின்றன. ஆகையால் நியமவானை ஹேமுனிவரே! ஸ்ரீநாபுராகங்கையானது, எல்லோருக்கும் மங்களத் தைச் செய்கிறதாயும், ஜனங்களுக்கு மோக்ஷத்தையளிப்பதில் உப காரணியாயும் விளங்குகிறதே! அந்த நதியானது ஆதியில் எப்படி உண்டானது? என்ற உண்மையையும், யாருக்கு முக்தியளித்த தென்ற விவரத்தையும், யாருக்கு நேரில் தர்சனங் கொடுத்த தென்ற விஷயத்தையும், இந்தப் பூவுலகத்தில் அதில் ஸ்நானம் பண்ணியகாரணத்தால் முக்தியடைந்தவர் யாரென்ற எல்லா விபரத் தையும், இப்பொழுது எங்களுக்கு விஸ்தாரமாகவே சொல்ல வேண்டும்.

2 to 12

இவ்விதம் சொன்ன செளனகாதி முனிவர்களின் எல்லா வார்த்தைகளையுங் கேட்டு, ஸ்ரீஸூதபுராணிகர் முதலில் தனது குருவினது பாதாரசிந்தங்களை மனதினால் தியானித்தும், மானவீக மாகரமஸ்காரம் செய்துவிட்டும் புராண சரித்திரத்தைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

13

ப்ரஹ்மாதாழ்வாருக்கு 'விரோசன' எனன்ற ப்ரஸித்தனான ஒரு புத்திரனிருந்தான். அவ்விரோசனனுக்கு அசுராம்சம் பொருந் தியவனாயும், மஹாபலசாலியாயும், எப்பொழுதும் செவ்வையாக வார்த்தை சொல்லுகிறவனாயும், எதையுங் கொடுக்கக்கூடிய (தாதா வாயும்) வள்ளலாகவும், ஸத்யமான ப்ரதிக்கையையுடையவனாக வும், ஜனங்களுக்குள் அளவற்ற தேஜோவானையுமுள்ள "பலி" என்ற ஒரு புத்திரனிருந்தான். அவன் வெகுகாலம் தவம் புரிந்து, தேவர்களாலும், மற்ற எல்லோராலும், எவ்வித ஆயுதங்களாலும், தனக்கு மரணமில்லாமலிருக்கும் தன்மையான வரத்தைப்பெற்றான். அவன் வரத்தைப்பெற்ற ஆரம்பத்தில் யுத்தத்தில் தேவர்களை ஜயித்து பூலோகம், புவர்லோகம், ஸுவர்லோகம் என்ற மூவுலகங் களையும் தன் வசமாக்கிக்கொண்டு அனுபவித்துக்கொண்டும்

22

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியம்

வந்தான். இந்திராதிதேவர்கள் எல்லோரும், திக்பாலகர்களும், தங்கள் தங்களதிகாரப்பதவிகளை இழந்தும், தங்கள் தங்கள் உயிரையேனும் காப்பாற்றிக்கொள்வதிலாவலுடையவர்களாகி, மலைகளின் குறைபாடேசங்களுக்குள் ஓடிப்போய் ஆந்தைகளைப்போல் ஒளிந்து கொண்டும், வெகு யுகங்கள் மேருபர்வதத்தில் வஸித்து வந்தும், பிறகு எல்லோருஞ் சேர்ந்து, ப்ரஹ்மாவைச் சரணமடைந்து, நமஸ்கரித்துச் சொல்லுகிறார்கள். “ஹே ப்ரபோ! நாங்கள் சத்ருக்களால் அவமதிக்கப்பட்டோம். தாங்களே சகல பிராணிகளுக்கும் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவாகவும், ரக்ஷகராகவுமிருக்கிறீர்கள். தங்களால் கொடுக்கப்பட்ட வரச்செறுக்கடைந்த அசுரன் தேவர்களுடையவும், மனுஷ்யர்களுடையவும், கந்தர்வர்களுடையவும், ஐச்வர்யங்களுடையெல்லாம் தானே அனுபவிக்கிறான். தேவாதிதேவனே! ஐச்வர்யமிழந்த எங்களெல்லோருக்கும், எங்கள் ஸ்தானங்களைத் தாங்கள் தானே கொடுக்கவேண்டும். நாங்கள் உங்களுடைய சரணாவிர்த்தங்களைத் தவிர மற்றொன்றையுமறியோம்” என்று தேவர்களால் நன்றாய்ப் பிரார்த்தித்துக்கொள்ளப்பட்ட பிதாமகரான ப்ரஹ்மாவும் சொன்னார். “குழந்தைகளே! உங்களுக்குப் பயம் வேண்டாம். உங்களுடைய ஐச்வர்யங்களையும் நீங்களிழந்த ஸ்தானங்களையும் அதிசீக்கிரமாக அடைவீர்கள்” என்று அவர்களை ஆச்வாஸப்படுத்திவிட்டுப் புராணபுருஷராயும், ஜகத்காரணராயும், ஆத்யந்தரஹிதராயும், அழிவற்றவராயும், ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்கட்கும் எல்லா உலகங்களுக்கும் முக்யகாரணராயும் உள்ள ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்யலாயினர். 14 to 24½

அப்பொழுது பக்தவத்ஸலரான ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியானவர் அன்பினால் அந்த மஹாத்மாவான பிரஹ்மாவின் முன்பு தோன்றினார். சரணமடைந்தவர்களின் துக்கத்தைப் போக்கடிக் கிறவனும், லோகநாதனுமான ஸ்ரீபகவானை நமஸ்கரித்து, மஹாதேஜஸ்வியாயும், ப்ரஜைகளுக்கு நாதராயும், அழிவற்றவருமான பிரஹ்மாவானவர் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பார்த்து “ஹே ப்ரபோ! இப்பொழுது இந்திராதி ஸகல தேவர்களும் அவரவர்களுடைய ஸ்தானத்தை இழந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய

மனோபிஷ்டங்களை உடனே பூர்த்தி செய்யவேண்டியவராயிருக்கிறீர்கள்” என்று சொன்னார். இவ்விதம் உரைக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மாவின் வார்த்தையைக்கேட்டு ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவானவர் ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாவைக் குறித்துச் சொல்லுகிறார். “உம்முடைய மனதின் அபிப்பிராயத்தை நாம் முன்னமேயே அறிந்தோம். கச்யபருக்கும், அதிதிக்கும் புத்திரனாகியும், இந்திரனுக்குத் தம்பியாகியும் உதயமாகி, பிரஹ்மசாரிப் பையன் வடிவமடைந்து, யாசகமென்னும் வியாஜத்தினால் அப்பலிச்சக்ரவர்த்தியின் ஸகல ஐச்வரியங்களையும், அபஹரித்துப் பிறகு மேல்படி உத்தமமான பதவியை இந்திரனுக்கு மறுபடியும் கொடுக்கிறேன்” என்று ப்ரஹ்மாவைச் சமாதானஞ் செய்து நாசரஹிதரும் எல்லோருக்கும் ப்ரபுவானவருமான ஸர்வேச்வரன் தன் ஸாமர்த்தியத்தினால் காச்யபரின் மனதில் புகுந்தார். உடனே அதிதியின் கர்ப்பத்தை யடைந்து வாமனாவதாரத்துடன் ஆவிர்ப்பவித்து ‘உபேந்திர’ எனன்ற ப்ரஸித்தமான பெயர் வாய்ந்து தபஸ்ஸைச் செய்துகொண்டும், மனதில் தன் கார்யத்தைச் சிந்தனை செய்துகொண்டும், ப்ரபுவான வாமனமூர்த்தியானவர் இப்புவியில் ஸித்தாச்சரமத்தில் சிலகாலம் வஸித்துக்கொண்டிருந்து, பிறகு பலிச்சக்ரவர்த்தியின் யாகசாலையை யடைந்து, மூன்றடியை யாசித்தார். தர்மத்தின் ஸ்வரூபத்தை அறிந்த பலிச்சக்ரவர்த்தியும், “அப்படியே கொடுக்கப்பட்டது” என்று அதற்குப் பதிலளித்தார். “ஹே! அஸுர ராஜேந்திரனே! தபஸ் செய்யப்போகு மெனக்கு மூன்றடி பூமி சீக்கிரம் கொடுக்கப்படவேண்டும்” என்று சொல்லப்பட்ட வார்த்தையினால் பலிச்சக்ரவர்த்தியை மோஹிக்கும்படிசெய்து பலிஷ்டர்களுக்குள் பலவானான எம்பெருமானானவர் தன் கையினால் தான் ஜலத்தை வாங்கின ததக்ஷணத்திலேயே வளர்ந்து, பெரிய தோர் உருவத்தை எடுத்து முவ்வுலகத்தையும் இரண்டடியால் ஆக்ரமித்து, முவ்வுலகத்தையும் தனக்கு வசமாக்கிக்கொண்டு மஹாபலியைப் பார்த்து மறுபடியும் சொல்லுகிறார். “தர்மங்களை அறிந்தவர்களுக்குள் சிரேஷ்டனே! உன்னால் இன்னும் ஓரடி இடம் கொடுக்கப்படவேண்டுமே” என்று சொன்னார். வெட்கத்தை அடைந்த பலிச்சக்ரவர்த்தியும் இன்னுமோரடியை என்னுடைய

சிரஸ்ஸின்மேல் வைத்தளந்து எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்ல, ஸகல வைபவங்கட்கும் இருப்பிடமான ஸ்ரீபகவான் அதிக த்ருப்தியடைந்து மந்தஹாஸஞ் செய்துகொண்டு பலிச்சக்ரவர்த்தியைப் பாதாள லோகத்தில் அழுத்தினார். 25 to 38

அந்த த்ரிவிக்ரமாவதார காலத்தில் பிரஹ்மாவினால், ப்ரக்ஷா ளனஞ் செய்யப்பட்ட பகவத் சரணாவிரந்த ஜலமானது, ஆகாசத்தில் ஜயக்கொடிபோல் விளங்குகிறது. இப்பொழுதும் அது ஆகாச கங்கையாக ப்ரவஹித்து ஸித்தர்களாலும், கந்தர்வர்களாலும் ஸேவிக்கப்பட்டு ஆகாசத்தில் ஹம்ஸக்கூட்டம் போல் விளங்கி வருகிறது. அக்கங்கை மறுபடியும், மூன்று ப்ரகாரங்களான ப்ரவாஹங்களாக ஸ்வர்க்கத்திலும், பூமியிலும், அந்தரிக்ஷத்திலும் செல்லுகிறது. த்ரிவிக்ரமபகவானுடைய திருவடியிலுள்ள இரத்னப் பொற்சிலம்பு அசையும்பொழுது அந்த ஜலமானது இவ்விருஷப கிரியின் சிகரத்தில்விழுந்தது. அருவியாக ப்ரவஹித்து இம்மலையில் தேவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டு இரமணீயமான கார்தியுடனும், வைரத்திற்குச் சமானமான கார்தியோடும், சிலவிடங்களில் வெண்மையான வர்ணத்தோடும், சிலவிடங்களில் இந்திரநீலக்கார்தியோடும், சிலவிடங்களில் மரகதச் சாயையோடும், சிலவிடங்களில் அழகான வைரீய கார்தியோடும், சிலவிடங்களில் முத்துக்குச் சமானமான பளபளப்போடுங்கூடி, முத்துக்களுக்கு உத்பத்தி ஸ்தானமான இந்நதியானது, அதிகஅழகோடும், அதிக பரிசுத்தத் தோடும், அதிருசிகரமாயும், ஸித்தர்கள், சாரணர்கள், கந்தர்வர்கள், வித்யாதார்கள் இவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டும், நிகரற்றதாயும், குறைவற்றதாயும், நூபுரத்திலிருந்து உண்டான இத்தேவகங்கையானது இம்மலையிலுள்ள சோலை விருக்ஷங்களினடியை நனைத்துக் கொண்டும், அவ்விடத்திய கொடிகளையும், அவ்வன ப்ரதேசத்திலுள்ள சண்பக, அசோக, புந்நாக, பகுள, ஆம்ர, விருக்ஷங்களையும், யூதிகா, ஜாதி, கமல, கல்ஹாரம் முதலிய புஷ்பஜாதிகளையும் தாயைப்போல் அடிக்கடி நனைத்து நனைத்து வளரச்செய்துகொண்டும், சோலைமலையிலிருக்கும் ஸ்ரீஸுந்தரராஜமூர்த்திக்கு ப்ரியபத்னியைப்போலவும், எப்பொழுதும், நாதன் திருவடி ஸம்பத்திலிருந்து

முன்றும் அத்தய்யம்

25

மூவுலகமளந்த பாதாரவிந்தங்களுக்கு சிச்சுஷை செய்யும் கரார விந்தங்களையுடைய மங்களகாரினியாகவுள்ள க்ஷீராப்திகன்யையான மஹாலக்ஷ்மிபோலும், முத்துமாலையினாலலங்கரிக்கப்பட்டும், ரிஷிகளால் ஸேவிக்கப்பட்டும், கார்யஸித்தியை விரும்பும் தேவாஸுர மனுஷ்யர்களாலும் ஸாத்விக குணம் பொருந்திய முனிவர்களாலும் கொண்டாடப்பட்டு 'இஷ்டஸித்தி' என்கிற பெயரோடு இந்நூபுர கங்கை விளங்கிவருகிறது. "மரீசி" முதலிய முனிவர்கள் இந்நூபுர கங்கையில் ஸ்நானஞ் செய்து அழுக்கற்றவர்களாய் ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸாயுஜ்யத்தையடைந்திருக்கிறார்கள். அதன்பிறகு "தர்மதேவனும்" ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸாலோக்யத்தையும், அதன்பிறகு "ப்ரஹ்மதேவனும்," நூபுரகங்கா ஸ்நானத்தினால் ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸாமீப்யத்தையு மடைந்திருக்கிறார்கள். 'ஸுதபஸ்' என்ற ரிஷியும் ஸ்ரீ நூபுரகங்காஸ்நானத்தினாலும், ஸ்ரீ விருஷபகிரி வாஸத்தினாலும், ஸ்ரீ ஸுந்தரராஜமூர்த்தியின் ஸேவையினாலும் ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸாரூப்யத்தை யடைந்திருக்கிறார்.

39 to 53½

முனிவர்கள் — "ஸ்ரீ ஸுதபுராணிகரே! முக்தியடைந்ததாகச் சொல்லப்பட்ட அந்த யோகி என்பவர் யார்?" என்று கேட்ட செளனகாதிமஹரிஷிகளைப்பார்த்து ஸமர்த்தரான ஸ்ரீ ஸுதபுராணிகர் சொல்லுகிறார். "முன்னொருஸமயம் பரத்வாஜகுலத்திலுதித்த 'ஸுதபஸ்' என்று பெயருடைய ஒருவர் மோக்ஷத்தை விரும்பி இந்த ஸ்ரீ விருஷபகிரியில் தபஸ் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். ஒருஸமயம் அவர் ஸ்ரீ நூபுரகங்கா மத்தியில் அகமர்ஷண ஸூக்த ஜபஞ் ஜெபித்துக்கொண்டு ஜலத்தினுள் முழுகிக்கொண்டிருக்கும் ஸமயம், அங்கு தூர்வாஸர் முதலிய மஹாமுனிவர்கள் எல்லோரும் வந்து சேர்ந்தார்கள். மோக்ஷகாமியாய் அகமர்ஷண ஸூக்த ஜபத்தினால் ஜலத்தைவிட்டு வெளிவராமல் வெகுநேரம் வரையில் முழுகி இருக்கும் ஸுதபஸ் என்னும் ரிஷியானவர் வந்திருக்கும் பரிசுத்தர்களும் முனிச்சேஷ்டர்களுமான தங்களை அவமதித்ததாகப்பாவித்து தூர்வாஸ ப்ரமுகர்களான ரிஷிகள் எல்லோரும் ஸுதபஸ்ஸை சபிக்கத்தொடங்கினார்கள். "அர்க்யம், பாத்யம் முதலான உபசாரத்திற்கு அர்ஹதையாயுள்ளவர்களாயும், இந்நதிக்கரையில் வெகு

'SHRI BALA SUBIKSHAM'

RAMASUBRAMANIAN

IRULAPPAN

நேரமாக நிற்குகொண்டு இருப்பதாலேயே பரம்பாவனர்களான எங்களை இலக்ஷ்யம் செய்யாமலும், ஆதரவு செய்யாமலும், நீ தீர்த்தத்திலேயே மூழ்கிக்கிடந்தமையால் “ஹே! துர்ப்புத்தியுடையவனே! நீ மண்டுகமாகக் கடவாய்!” என்று இவ்விதம் சபித்துக் கூறிய தூர்வாஸாதி மஹரிஷிகளைப் பார்த்து, பிராஹ்மணரான ஸுதபஸ் சொல்லுகிறார். “அகமர்ஷண ஸூக்தத்தின் முடிவை எதிர்பார்த்து ஜலத்தில் கொஞ்சந் தாமதித்து விட்டேன். ரிஷிகளாயுள்ள தாங்கள் அதுவிஷயத்தில் சுஷ்மித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்” என்று சொல்லி அழுக்கற்ற சித்தவ்ருத்தியுடையவர்களான தூர்வாஸாதி களை நமஸ்கரித்து விட்டு, நிற்குகொண்டிருந்தார். அப்போது அந்த ஸுதபஸ்ஸைப் பார்த்து தூர்வாஸ ப்ரமுகர்கள் சொல்லுகிறார்கள். “நீர் ஸ்ரீ ஸுந்தரராஜமூர்த்தியின் ஸேவையாலும் ‘இஷ்டஸித்தி’ என்ற ஸ்ரீ நூபுரகங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செய்வதினாலும், இம் மண்டுக சரீரத்தை விடப்போகிறீர்” என்று சாபாவஸானத்தைச் சொல்லிவிட்டு தூர்வாஸாதி எல்லா முனிவர்களும், ஸ்ரீ நூபுரகங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டும், பாலவடிவுடன் கூடியிருக்கும் ஸ்ரீ ஸுந்தரனென்று பெயருடன் விளங்கும் ஸ்ரீ விருஷபாத்ரிநாதனை விதிப்படி பக்தியுடன் ஆர்ச்சித்துக்கொண்டும், பன்னிரண்டு வருஷம் வரை அவ்விடத்திலேயே வஸித்துக்கொண்டிருந்து அவருடைய அனுகூலத்தினால் ஸ்ரீவாராஹ சேஷத்ரத்தை யடைந்தார்கள். மண்டுக வடிவமடைந்த ஸுதபரும், அவர்களை வணங்கி எப்பொழுது என்னுடைய ஸ்வயரூபத்தை யடைவேன் என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்க, மண்டுகரைப்பார்த்து, பிராஹ்மணச் சேஷ டர்கள் சொல்லுகிறார்கள். — “நீயும் எங்களோடு கடவாக் கடவாய்! நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து, பன்னிரண்டு வருஷம் ஸ்ரீவாராஹ சேஷத்ரத்தில் வஸிக்கப்போகிறோம். எங்களுடன் நீயும் அங்குவந்து வஸிக்கக்கடவாய். நாம் வஸிக்கப்படும் அம்மலையானது உன் பெயரால் ‘மண்டுகபர்வதம்’ என்று அலங்கரிக்கப்பட்டதாய் விளங்கப் போகிறது. உன் பெயருள்ளதாக ‘மண்டுகதீர்த்தம்’ என்றும் ஒரு தீர்த்தமு் மேற்படப்போகிறது. இதில் ஸந்தேகமே இல்லை. “ஹே முனிசியேஷ்டமே! ஸ்ரீ நூபுரகங்கையும், அங்கே தானே வரப் போகிறான். தேவாதிகேவனான ஸ்ரீ ஸுந்தரனென்ற பெயருள்ள

ஸ்ரீஹரியும், தேவர்களோடுகூட தானே அங்கு வந்து ஸாந்
நித்யம் செய்யப்போகிறார். நீர் அங்கேயே அவரை ஆராதித்து
முக்தராவீர்” என்று சொன்ன தூர்வாஸாதிகளின் வார்த்தைகளைக்
கேட்டு அவர்களோடு கூடவே சென்றார். அங்கேயே மகத்தான
உத்தம தவம் புரிந்தார். அங்கேயே “அழகர்” என்ற பெயருடன்
கூடிய ஸ்ரீஸுந்தரராமமூர்த்தியும், ஸாந்நித்யம் செய்தார். ஸ்ரீநுபுர
கங்காநதியும் கூட அங்கேயே தானே உண்டாயினான். ஸந்தோஷ
மடைந்த மனதுடைய ஸுதபரும், அப்போது அந்நுபுரகங்கையைப்
பூஜித்தும், அப்பிரவாஹத்தில் ஸ்நானம் செய்தும், பரிசுத்தராகி
ஸ்ரீநுபுரகங்காதீரத்தில் பரமாஸனத்தில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீஸுந்தர
ராமமூர்த்தியை வெகுகாலம் ஆராதித்து, ஸ்ரீஸுந்தரமூர்த்தியின்
ஸாரூப்யத்தை யடைந்தார். இன்னும், பல முனிசிரேஷ்டர்களும்,
முக்தியை யடைந்திருக்கிறார்கள். 54 to 74

“த்வாதசி தினத்தில்” ஸ்ரீநுபுரகங்கையில் ஸ்நானஞ் செய்பவர்
கள் மனுஷ்யர்களானாலும், பக்ஷிகளானாலும், சண்டாளர்களானாலும்,
முக்தர்களாகி, ஸகலவித மலமும் நீங்கியவர்களாய் புண்யத்தை
யடைந்து, ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸாயுஜ்யத்தை யடைவார்கள். ஒரேதடவை
ஸ்நானம் செய்த மாத்திரத்தினால் கோடி ஜன்மங்களில் செய்த
பாபங்கள் நசித்துவிடுகிறதென்றால் எவன் தான் அதைப்போய்
ஸேவிக்காமலிருப்பான்? “ஐப்பிசி மாதம் சுக்லபக்ஷ த்வாதசி”யன்று
எவனொருவன் பரிசுத்தமான் மனதோடு ஸ்ரீநுபுரகங்காநதியில்
ஸ்நானஞ் செய்கிறானோ அவன் ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்
டவனாக ஆகிறான். இதில் ஸந்தேகமே இல்லை. விசேஷமாகச்
“சேவ்வாய்க்கிழமை”யிலுங்கூட இந்நுபுரகங்கையில் ஸ்நானம் செய்
வதால் மனுஷ்யன் தன்னிஷ்டஸித்தியை யடைகிறான். 75 to 78

த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ்செய்த ஸ்ரீ பகவானுடைய பாதச்சிலம்பி
லிருந்து உண்டான ஸ்ரீநுபுரகங்காதீர்த்தத்தை தர்சனஞ் செய்வ
தாலும் விசேஷமாக ஸ்மரிப்பதாலும் யாவரும் முக்தியடைகிறார்கள்.
அதே தேசத்தில் வஸிப்பவர்களுக்கு முக்தி எப்பொழுதும் கையி
லேயே இருக்கிறது. 79

இவ்விதம், ஸ்ரீஸுந்தரேசருடைய ஸகல வைபவமுஞ் சொல்லப்பட்டது. ஸ்ரீநாபுகங்கையின் பெருமையும், அதில் ஸ்நானஞ் செய்கிறவர்களுடைய பலனையும், புத்திமானும், ஸ்ரீவிஷ்ணுபக்தனுமான மலயத்வஜ பாண்டியனுக்களிக்கப்பட்ட ஸாந்தியமும் விஸ்தாரமாகவே முன்னமேயே சொல்லப்பட்டது. இவ்விருஷபகிரிநாதனுடைய ஆச்சரியகரமான இம்மாஹாத்மியத்தை ச்ரத்தகாலத்தில் பாராயணஞ் செய்யும் மனிதன் தன்னுடைய பித்ருக்களை உத்தாரணஞ் செய்து, ஸ்வர்க்கலோகத்திற்கு அனுப்பி, இன்னும், தானும் விஷ்ணு லோகத்தில் கொண்டாடப்படுகிறான். தினந்தோறும், பரிசுத்தமான மனதோடு ச்ரத்தையுடன் ஒருவன் இம்மாஹாத்மியத்தைப் படித்தாலும், ச்ரவணஞ் செய்தாலும், வேதவேதாங்கங்களை அப்யஸித்ததினால் ஏற்படும் ஞானத்தின் ஒப்பற்றபலனையடைவான் என்பதில் கொஞ்சமும் ஸந்தேகமில்லை. 80 to 84

இவ்விதம் ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தின்

91-வது அத்யாயத்தில் ச்ஷேத்ரமாஹாத்மிய காண்டத்தில்

ஸ்ரீவிருஷபாத்ரி மாஹாத்மியமென்னும்

இதிஹாஸ ஸ்தல புராணத்தில்

“ சிலம்பாற்றின் வைபவ ” மென்னும்

மூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சுபம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவிருஷபாத்ரி மாஹாத்மியத்தில் “ குப்ஜபாண்டியனின்
மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றிவைத்த ” தேன்னும்

நான்காம் அத்யாயம்.

ஸ்ரீஸூத்ர:— செளநகாதி முனிவர்களே ! பரிசுத்தமாயும், பரமாச்சர்யகரமாயுமுள்ள மாஹாத்மியத்தையும், சந்திரவம்சத்தி லுதித்த அரசர்களுடைய சொல்லப்போகும் ஸத்கதையையும் இங்கிருந்து மறுபடியும் கேளுங்கள். புருரவசக்ரவர்த்தியின் புத்ர னும், மஹா பலசாலியாயுமுள்ள ‘ இந்திரத்யும்ன ’ னென்ற ஸ்ரீமான் ஒருவனிருந்தான். அவனுக்குப் புத்திரனாகவும் பெருமைவாய்ந்தவ னாகவுமுள்ள ‘ மலயத்வஜ ’ னென்று ஒரு அரசனிருந்தான். இவ்வரச ச்ரேஷ்டன் மேருவின் தெற்கு திக்கிலுள்ள ஸகல அரசர்களையுஞ் ஐயித்து, மேருபர்வதத்தில் தன்னுடைய பெயர் தெரியும்படி அடையாளஞ்செய்து, மறுபடியும் மதுரைக்கு வந்து புரோஹிதரா யுள்ள அகஸ்த்ய மஹாமுனிவரையே மந்திரியாக்கிக்கொண்டு அவர் மூலம் சிஷிதனாகி ஆயிரம் வருஷம் வசித்து வந்தான். 1 to 4

ஒருஸமயம் அகஸ்த்ய மஹா முனிவரைப் பார்த்து, “ ஹே முனிபுங்கவ ! எனக்கு நினைத்தவிடமெல்லாம் செல்லக்கூடிய விமானமொன்று தரவேண்டும் ” என்று பிரார்த்திக்க, முனிவரும் ஸந்தோஷமடைந்து, நினைத்தவிடமெல்லாம் செல்லும் ஓர் விமா னத்தை அவ்வரசனுக்குக் கொடுத்தருளினார். அம்மலயத்வஜ பாண்டியன் அவ்விமானத்திலாரோஹணித்து, தினந்தோறும் கங்காநதியும் ஸமுத்திரமும் சேருமிடத்தில் ஸ்நானஞ் செய்வதும், கயா கேஷத்திரத்திலுள்ள கதாதரண ஸ்ரீமாதவனையும் அர்ச்சிப் பதும், வேதத்தின் கரையைக் கண்டவர்களும், பகவத் பக்தர்களு மாகிய பிராஹ்மணோத்தமர்களுடன் கூட ஸ்ரீமாதவனைப் பூஜிப்ப தும், மறுபடியும் மதுரைவருவதும், இவ்விதமாகவே விமானத்தில் ப்ரதிதினமும் போய் வந்துகொண்டு பூஜா கார்யங்களை நடத்தி வந்தான். 5 to 8

‘ShriVishnuKatha’ Ramachandran Iyappan

ஒருஸமயம் மலயத்வஜபாண்டியன் விஷ்ணுவைப் பூஜிப்பதற்
காக கயா கேஷத்திரத்திற்குச் சென்றுகொண்டிருந்தான். அது
ஸமயம் ஸ்ரீவிருஷபகிரியின் பிரதேசத்தில் அவனுடைய விமானத்
தின் நிழலானது விழுந்தது. உடனே எம்பெருமானடியார்களான
பார்ஷதர்கள் அவ்விமானத்தை அதனுடைய நிழலைக்கொண்டே
பிடித்து இழுத்துக்கொண்டார்கள். அதனால் மிகவுங்கவலையடைந்த
அரசனும் அங்கு சஞ்சலசித்தனாக ஆயினன். அதுஸமயம் ஸ்ரீ
விருஷபகிரீஸ்வரரும், மேககர்ஜனை போன்ற சப்தமுடையவராய்
அசரீரியாக இருந்து இனிமையான வாக்யத்தைச் சொன்னார்.
“அரசனே! இம்மலையில் என்னுடைய பாதரத்னச் சிலம்பிலிருந்து
உண்டான நதிச் சேஷ்டமானது கங்காஜலத்திற்கும் அதிகமான
பெருமையுடையதாய் இம்மலையில் சுபகரமாய் ப்ரவஹிக்கிறது.
என்னுடைய கலாம்சங்களிலிருந்து உண்டானதாயும், சுபஜலமுள்ள
தாயும், நிகரற்றதாயுமுள்ள ஸ்ரீநுபுரகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்.
கோடி ஜன்மங்களில் செய்த பாபங்களையும் பாக்கியில்லாமல் நொடிப்
பொழுதில் போக்கிவிடும். என் பாதத்திலிருந்து ப்ரவஹித்த
நதியானதால் அது சுத்த பக்தனாலுபவிக்கத்தக்கதாயும், எல்லோ
ருக்கும் ப்ரியத்தைச் செய்யக்கூடியதாயும் இருக்கிறது. அரசனே!
த்ரிவிக்ரமாவதாரகாலத்தில் என்னுடைய விஸ்தாரமானபாதமானது
பிரஹ்மாவினால் ஜலரூபமாயிருந்த தர்மதேவனைக்கொண்டு பாத
ப்ரக்ஷாளனஞ்செய்யப்பட்டது. அப்பொழுதுமுதல் அந்த தீர்த்தம்
கங்கை என்ற பெயருடன் ஆகாசத்திலிருந்து மூன்றாகப் பிரிந்து
மூவுலகங்களிலும் ப்ரவஹித்து மூன்று உலகங்களின் பாபங்களை
யும் எப்போதும் போக்கடித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. அந்த கங்கை
யைச் சூலபாணியானவர் தன் ஆத்மசுத்தியின்பொருட்டுத் தலையில்
தரித்தார். என்னுடைய பாதகலையிலிருந்து உண்டான இந்நதி
யானது எல்லோருக்கும் பலவகையானவருக்கும் பகூகளுக்குங்கூட
முக்தியைக் கொடுக்கிறது. நீயும் இதிலேயே ஸ்நானஞ் செய்து
என் ஆராதனையை ஆசரித்து வருவாயாக. என் பக்தர்களோடு
கூட இருந்து பரிசுத்தமான மனதுடன் என்னுடைய சரணகமல
த்வந்த்வத்தை அர்ச்சித்து, என் பூஜைகளைச் செய். நான் இங்கு
ஸ்ரீதர்மதேவனால் இதற்குமுன் நிர்மாணஞ்செய்யப்பட்ட ஸ்ரீசோமச்

நான்காம் அத்தியாயம்

31

சந்தவிமானத்தில் பிரஹ்மாவின் ஆயுஸ்வரை வஸித்திருக்கப் போகிறேன். புத்திசாலியான ஹே மலையத்வஜனே! ராஜாக்கள் காலந்தோறு மென்னை அர்ச்சிக்கப் போகிறார்கள், நீயும் முன் செய்த ஸ்வார்ஜித புண்ய விசேஷத்தினால் என் பக்தர்களுக்குப் பக்தனாக இருந்து ஸந்தேகமில்லாமல் என்னிருப்பிடத்தை யடைவாய்” என்ற ஸ்ரீஸுந்தரரின் வார்த்தையைக்கேட்டு அரசனுமங்கேயே வஸித்து வந்தான்.

9 to 22

“ஸ்ரீவிருஷபாத்ரியின் ப்ரதேசத்தில் வஸிப்பவனும் அழகுக்கிருப்பிடமானவனும், ஸ்ரீகாந்தனும், லக்ஷ்மியினுலலங்கரிக்கப்பட்ட மார்பையுடையவனும், ஸ்ரீஸுந்தரனென்றும், சோலைமலையினிருப்பவனென்றும், ஸ்ரீஸுந்தரபாஹு என்றும், அண்டினவர்களின் ஆபத்தைப் போக்குபவனென்றும் ஸ்ரீபரமஸ்வாமி என்றும் பெயருடைய உத்தமனான என்னை ஸகல வைபவங்களோடு நன்காராதித்து விசேஷ பூஜையைச் செய்வாயாக. இன்னும் ராஜேந்திரனே!! வேகவதியின் தெற்குக் கரையின் பூப்ரதேசத்தில் விச்வகர்மநிர்மிதமான விமானத்திலும் வஸித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அங்கும் வேதபாரகர்களான பிரஹ்மணர்களைக்கொண்டும், என்னுடைய ஆராதனையையே ப்ரியமாகக்கொண்ட என் பக்தர்களைக்கொண்டும், நீ அங்கும் வந்து பரிசுத்த மனதோடு உன்னுடைய விபவங்களால் என்னை நன்றாகப் பூஜை செய்” என்று ஸ்ரீவிருஷபாத்ரிவாஸியான ஸ்ரீஸுந்தரபுஜ மூர்த்தியினால் சொல்லப்பட்ட மலையத்வஜ பாண்டியனும் அவைகளை எல்லாவற்றையும் சொன்னபடியே செய்து வைத்தான்.

23 to 27½

அம்மலையத்வஜபாண்டியனும் ‘சந்திர கேது’ என்ற புத்திரனிடத்தில் இராஜ்யத்தை ஒப்பிவித்து, ஸன்யாஸமடைந்து, ப்ராப்தகர்மத்தின் முடிவிற்குப்பிறகு முக்தியை யடைந்தான். சந்திர கேதுவின் புதல்வன் ‘சூப்ஜஸுந்தர’னென்ற பெயருடைய அரசனும் இராஜ்யத்தைப் பிதாவிற்கு ஸமானமாக, தர்மத்தோடு ப்ரஜைகளை இரக்ஷித்துவருங்காலத்தில் புத்திரனில்லாதவனாக இருந்ததினால் ஸ்ரீவிருஷபாத்ரியை யடைந்து புத்திரன் வேண்டுமென்று தவம் புரிந்தான். உலர்ந்த சருகுகளைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு புத்

திரணை விரும்பி ப்ரதிதினம் ஸ்ரீவிருஷபகிரீஸ்வரணைப் பூஜை செய்து
கொண்டுவரும் நாளில், பக்தர்களுடைய கஷ்டத்தைப்போக்கும்
ஸ்ரீவிருஷபகிரீஸ்வரரான கேசவர், குப்ஜஸுந்தரபாண்டியனுடைய
மனோபிஷ்டத்தைக் கொடுக்கும் விருப்பமுடையவராக, எதிரில்
தோன்றிச் ச்ரேஷ்டனான அவ்வரசனைப் பார்த்து “நானுனக்கு
ப்ரஸன்னநானேன், உன்னுடைய தபஸ்ஸால் ஸந்தோஷமடைந்
தேன். வேண்டும் வரங்கொடுக்கிறேன்” என்று சொன்னார். இவ்
விதம் குப்ஜஸுந்தரபாண்டியனின் முன்னிலையில் சோலைமலைக்கரசர்
வரங் கொடுக்கத் தயாராக எழுந்தருளியிருக்கும் ஸமயம், ஹிமய
மலையிலிருந்து ஸ்ரீவிருஷபகிரியின் ஸமீபம் வருகிறவராயுள்ள
ஸ்ரீ பரமேஸ்வரனைப் பார்த்து “ஹே சூலபானே!! தாங்கள் உமா
தேவியோடு கூட எதற்காக வந்தீர்? எங்கு செல்லுகிறீர்?” என்று
கேட்டஸ்ரீஸுந்தரராஜனைப்பார்த்து கைலாஸபதியானவர், “உம்மை
தர்சனஞ்செய்யவே நானிங்குவந்தேன். எனக்கருள்புரியவேண்டும்”
என்று சொல்லி அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு புறப்படத் தயாராக
யிருந்தார். அப்பொழுது ஸ்ரீசோலைமலைக்கரசர் மஹேச்வரனைப்
பார்த்து, “இந்த ஸோமஸுந்தரனென்ற பாண்டியச் சக்ரவர்த்தி
ஒரு காரணத்தைமுன்னிட்டு தவம்புரிந்து வருகிறான். அபுத்ரனான
இவ்வரசனுக்குப் பூமியில் சீக்கிரத்தில் புத்திரனாக அவதரித்து,
அவனுடைய பிள்ளைக்கலியை நீக்கி, எனக்கு ஸந்தோஷமுண்டு
பண்ணும்” என்று சொன்ன ஸ்ரீஸுந்தரராஜமூர்த்தியைப் பார்த்து,
ஸ்ரீபரமேச்வரரானவர் இதை அங்கீகரித்து, “உம்முடைய ஸம்பூர்ண
ப்ரஸாதம் எனக்கு எப்பொழுதுமிருக்கவேண்டும்” என்று சொல்லி
பின்னும் சொல்லுகிறார்.

28 to 39

“அந்த குப்ஜஸுந்தரபாண்டியனின் தாய் என்னை விரும்பி என்
ஆராதனையைச் செய்துவருங்காலத்தில் அவளுடைய விருப்பத்தை
அறிந்து, உன்னுடைய வம்சத்தில் நான் அவதரிக்கிறேன்” என்று
முன்னமேயே அவளுக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன். “ஸ்ரீபார்வதி
தேவியும் அப்படியே வாக்களித்திருக்கிறாள்” என்று ஸ்ரீஸுந்தர
ராஜமூர்த்தியினிடத்தில் ஸ்ரீபரமேஸ்வரர் சொன்னார். அப்பொழுது
ஸந்தோஷமடைந்த ராஜருஷியான குப்ஜஸுந்தரபாண்டியனும்,

நான்காம் அத்தியாயம்

33

ஸ்ரீஸுந்தரராஜமூர்த்தியினிடம் அதுகூறும் பெற்றுக்கொண்டு, பத்னியோடுகூட மதுரையை யடைந்து செளக்கியமாக இருந்தான். நிற்க, ஸ்ரீகைலாஸபதியும் அன்போடு ஸமீபத்திலிருக்கும் ஸ்ரீபார்வதிதேவியைப் பார்த்து, கவனத்துடன் இனிமையான இவ்வார்த்தையைச் சொன்னார். “மங்களகாரினியே! நீ இவ்வரசனுக்கு மூன்று ஸ்தனமுடைய பெண்ணாகப் பிறப்பாய்” என்று பதியான பரமேஸ்வரனால் உத்திரவிடப்பட்ட ஸதீதேவியும் அவ்விதமே ஜனித்தாள். அவ்விதமே குழந்தை பிறந்து வளர்ந்துவரும் நாளில் அரசனுக்கும் நானுக்குநாள் மகப்பேறு அடைந்த ஸந்தோஷம் வருத்தியாய்க்கொண்டு வந்தது. அவ்வரசனிடத்தில் பிறந்த அப் பெண்குழந்தையும், மூன்று ஸ்தனங்களுடையவளாக இருந்ததினால் “தடாதகா” என்ற ப்ரஸித்தமான பெயருடன் வளர்ந்து வந்தாள்.

40 to 46

வெகுகாலத்திற்குப் பிறகு, பத்னியினிருப்பை அறிந்த ஹிமாசலவாஸியும் சூலபாணியுமான ஸ்ரீ பரமேஸ்வரனும் ஆலோசித்து, பத்னியைப் பார்த்து இவ்விதமாகச் சொன்னார். “ஹே! சுபாநநே! நீ (ரதகஜ தூரக பதாதி) சதுரங்கபலத்தோடு மதுரநகர ராஜ்யத்தைப் பரிபாலித்துக்கொண்டு இரு. நான் விரந்த்யமலை ப்ரதேசத்தில் வேடுவர்களினிருப்பிடத்தில், வேடுவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு, எப்பொழுதும் அங்கிருப்பேன். நீ சதுரங்கபலத்தோடு திக்விஜயஞ் செய்துகொண்டு என்னை ஜயிக்க விரும்பி அங்கு வரக்கடவாய். அங்கே என்னை ஜயித்து அவ்விடத்தில் என்னைக் கைப்பிடியாகப் பிடிபடச் செய்; மங்களகாரினியே! அதுஸமயம் என்னைப் பார்த்தவுடன் உன் மூன்று ஸ்தனங்களில் ஒன்று மறைந்துவிடும்; என்னைப் பார்த்து லஜ்ஜையடைந்து என்னையே பர்த்தாவாக வரிப்பாயாக. உன்னுடைய நகரமான மதுரைக்கு அழைத்துச்சென்று என்னோடு கூட ஸகல போகங்களையனுபவிப்பாய். ஸ்ரீஸுந்தரராஜரின் ஸேவாவிசேஷத்தால் என்னை “சௌம்யபாண்டிய”னென்று சொல்லுவார்கள். ஹே சுபே! நான் பகவத் ப்ரீதியின் நிமித்தம் சோலைமலையில் வளிக்கப்போகிறேன். அச்சோலைமலைநாதரின் இடது புரத்தில் சுபகரமும் சேஷத்ரங்கட்குள் உத்தமமுகைய அவ்வனாத்ரியில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் சேஷத்ரத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்து

கொண்டு, அம்மஹாவிஷ்ணுவின் அம்சம் பெற்றமையால் அங்கு “க்ஷேத்ரபால்”னென்னும் பெயரை வஹித்து, அம்மலையில் வஸிக்கப் போகிறேன். ஹே வராதே! அங்கு வரும் என் பக்தர்களின் இஷ்டத் தைப் பூர்த்திசெய்துகொண்டிருப்பேன்” என்று ஸ்ரீ பரமேஸ்வரன் பார்வதியைப் பார்த்துச் சொன்னார். இவ்விதம் பர்த்தாவான ஸ்ரீ பரமேஸ்வரரால் சொல்லப்பட்டு ஸ்ரீ பார்வதி தேவியும் அப் பொழுது அவ்விதமே செய்தாள். குப்ஜஸுந்தர பாண்டியனும், தடாதகாதேவியை இராஜ்யத்தில் வைத்துவிட்டு ஸுவர்க்கத்தை யடைந்தான். அத்தேவியும் பக்தர்களை ஸம்ரக்ஷித்துக்கொண்டு இராஜ்யபாரஞ்செய்து, பிறகு ஸ்ரீ பரமேஸ்வரனையடைந்து மதுரைக் குத் திரும்பி வந்து சாக்ஷாத் சூலபாணியுடன் கூட வஸித்து வந் தாள். பிறகு ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் ஸுடைய வ்யூஹஸம்க்ருகைகள் எப்படி விமானத்தின் முன்னிலையில் பூஜையைச் செய்கின்றனர்களோ அதைப்போலவே, ஸ்ரீ பார்வதிதேவியும் ப்ரதிதினமும் மிக்க ஸந்தோஷத்தோடு ஸ்ரீ ஹரியின் அர்ச்சனத்தைச் செய்துகொண்டு வந்தாள். 47 to 57

“முனிசிரேஷ்டர்களே! இவ்விதம் அவைகளின் தத்வார்த்தங் களை நான் (வியாஸ மஹர்ஷியிடமிருந்து) கேட்டுக்கொண்டபடி உங்களுக்குச் சொன்னேன். பாபரகிதர்களான ஹே மஹாமுனி வர்களே! இன்னும் மேலும் உள்ளவிசேஷங்களைச் சொல்லுகிறேன்.” என்று ஸ்ரீ ஸுதபுராணிகர் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். 59

இவ்விதம் ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தின்
92-வது அத்தியாயத்தில் க்ஷேத்ரமாஹாத்மிய காண்டத்தில்
ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியமென்னும்
இதிஹாஸ ஸ்தல புராணத்தில்
ஸ்ரீ குப்ஜபாண்டியனின் மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றி
வைத்ததென்னும்
நான்காம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சுபம்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீவிருஷபாத்ரி மாஹாத்மியத்தில்
“ஸ்ரீஸுந்தரராஜஸ்வரூபதர்சனஸ்தவ” மென்னும்
ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீஜனகமஹாராஜன் ஸ்ரீவாமதேவரைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.—

“புராணர்த்தங்களை உணர்ந்த மஹா யோகியாயும், ஸ்ரீமானுயுமுள்ள ஸ்ரீவாமதேவ மஹரிஷியே! பெருமை தங்கியதும், ஸர்வமங்களத்தைப் பெற்றதுமான, ஸ்ரீவிருஷபாத்ரியின் மாஹாத்மியத்தைச் சொல்லும்படி வேண்டுகிறேன்.”

ஸ்ரீவாமதேவர் கூறுகிறார்.—

“ஸர்வபந்தங்களையும் அபகரிக்கிறவராயும், எங்கும் நிறைந்த பரமாத்மாவாயும், ஸ்ரீவிருஷபாத்ரிநிவாஸியாயும், ஜயம் பொருந்திய ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவாயுமுள்ள உமக்கு நமஸ்காரம். நாராயணரும், பக்தர்களுக்கு மோக்ஷபலத்தைக் கொடுப்பவரும், ஸ்ரீவத்ஸமென்ற மருவினாலலங்கரிக்கப்பட்ட விசாலமான மார்பையுடையவரும், கர்மபந்தமில்லாதவரும், அஞ்சனம் போன்ற கார்தியுள்ளவரும், ஸர்வ தேவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியின் பொருட்டு நமஸ்காரஞ் செய்து, ஸ்ரீவிருஷபகிரியின் மாஹாத்மியத்தைச் சொல்லுகிறேன். ஹே ஜனகமஹாராஜனே! நீ கேள்பாயாக. 2 to 4

“முன்னொருகாலம் ஸ்ரீமார்க்கண்டேயாதிமஹரிஷிகளும், அம்பரீஷ மஹாராஜனும், ஸ்ரீஸுந்தரராஜ தர்சனத்திற்காகச் செல்லுகையில், அம்மலையில் நற்குணங்களுக்கிருப்பிடமானவரும், குற்றமற்றவரும், வேதங்களைப் பிரித்துப் பகுத்தவரும், ஸர்வதிக்கிருப்பிடமானவரும், ஸ்ரீவிஷ்ணுவின் அம்சபூதரும், வேதவேதாங்கங்களின் உண்மையை அறிந்தவரும், புராணங்களின் அர்த்தங்களை அறிந்தவர்களுக்குள் ஸமர்த்தரும், நீருண்டமேகம் போன்ற கார்தியையுடையவரும், ஆத்மாராமனாக ஆத்மஸ்வரூபமுணர்ந்த

“Sri-Vishayam” RAMASUBRAMANIAN IRULAPPAN

வரும், மஹாபுத்திமானுமான வேதவியாஸ மஹரிஷியைப் பார்த்தார்கள். புராணமறிந்தவர்கள் பதினெட்டு புராணங்களிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். எல்லாப் புராணங்களுக்குள்ளும் முதலாவது “ப்ராஹ்மம்” இரண்டாவது “வாமனம்” மூன்றாவது “வைஷ்ணவம்” நான்காவது “சைவம்” ஐந்தாவது “பாகவதம்” ஆறாவது “நாரதீயம்” ஏழாவது “மார்க்கண்டேயம்” எட்டாவது “ஆக்னேயம்” ஒன்பதாவது “பவிஷ்யத்” பத்தாவது “ப்ராஹ்ம கைவர்த்தம்” பதினொன்றாவது “லைங்கம்” பன்னிரண்டாவது “வாராஹம்” பதின்மூன்றாவது “ஸ்காந்தம்” பதினான்காவது “பாத்மம்” பதினைந்தாவது “கௌர்மம்” பதினாறாவது “மாத்ஸ்யம்” பதினேழாவது “காருடம்” பதினெட்டாவது “வாயு” என்ற இப்பதினெண்புராணங்களையும் செய்தவர் ஸத்யவதியின் புதல்வரான ஸ்ரீவியாஸர் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

5 to 12

ஸ்ரீ ஜனகமஹாராஜன் ஸ்ரீவாமதேவரைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்.—

“ஹே ப்ராஹ்மந் ! மார்க்கண்டேயாதிமஹரிஷிகள், புண்யமும், பர்வதச்சேஷ்டமுமாகிய அச்சோலைமலைக்குச்சென்று அங்கு என்ன செய்தனர்? இதை எனக்குச்சொல்லவேண்டும்; கேட்பதற்கு ஆவல் ஏற்படுகிறது. இத்துடன் அச்சோலைமலையில் எப்பொழுதும் லோகநாதனான ஸ்ரீஸுந்தரராஜன் ஸாந்தித்ய மடைந்திருக்கிறாரே! அங்கு அப்பகவானுடைய ஸாந்தித்யம் எவ்விதம் ஏற்பட்டதென்பதையும் தாங்களெனக்குச் சொல்லவேண்டும். அச்சரித்திரமானது அதைப் போற்றுகிறவர்களுக்குப் பாபத்தைப்போக்கிப் புண்யத்தை யுண்டு பண்ணி ஸந்தோஷத்தை விருத்தி செய்யக்கூடியது.” என்று சொன்ன ஜனகரைப் பார்த்து மஹாதேஜஸ்வியான ஸ்ரீவாமதேவ முனிவர் கவனமாகக் கேட்கும்படி சொல்லி மேல்வரும் வார்த்தைகளைச் சொன்னார்.”

13 to 17

ஸ்ரீவாமதேவர்:—“ஹே அரசனே ! ஆத்மஸ்வரூபமுணர்ந்த மார்க்கண்டேய மஹரிஷியினால் முன் எது கேட்கப்பட்டு, வேதவியாஸரால் விடை கூறப்பட்டதோ அதை நானுனக்குச் சொல்லுகிறேன். அதுஸமயம் மகாமுனியான ஸ்ரீமார்க்கண்டேய பகவானும், ருசீக பகவானும், கௌதம மஹா முனியும், மைத்ரேயரும்,

ஐந்தாம் அத்யாயம்

37

சௌநகாதிகளும், புலஸ்த்யரும், அங்கிரஸ்ஸும், மஹாதேஜஸ்வி
யான ச்யவனரும், சுநச்சேபரும், பகவானுன பராசரரும்,
சௌனகபகவானும், சுனகமஹாராஜாவும், மஹா புகழ் பொருந்
திய சவனரும், தர்மாத்மாவான நசிகேதஸ்ஸும், ஸ்ரீ வால்மீகி
பகவானும், இவர்களுமின்னும் அனேக முனிவர்களும், அம்மலே
யில் கூட்டங்கூடி, குறைவற்றவரான ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியைப்
பார்ப்பதற்கு வந்திருந்தார்கள். அம்பரீஷ மகாராஜனும், அவ்
வத்புத ஸுந்தரரான ஸ்ரீ பகவானை தர்சிப்பதற்கு, அந்த
ஆச்சர்யகரமான ஸ்ரீவிருஷபகிரியில் வந்திருந்தார். அம்பரீஷ
மஹாராஜாவும் ஸ்ரீ மார்க்கண்டேயாதி மஹரிஷிகளும், தர்மஸ்வ
ரூபியாயும், ஸநாதனராகவும், வாஸுதேவராகவும், உத்க்ருஷ்ட
ராயும், புராண புருஷராயும், மனதிற்கு எட்டாத பரமபுருஷராயு
முள்ள ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீவிஷ்ணுரூபந்தரித்து வஸிக்கக்கூடிய
தும், அனேகம் வருஷக்கூட்டங்களால் விளங்குவதும், அனேக
நூற்றுக்கணக்கான உத்யானங்களால் நிறைந்ததும், புனிதமான
புஷ்பங்களால் சோபிப்பதும், சுபகரமான கொடிகளால் நன்கு பரவி
யிருப்பதும், அனேகம் புதர்களால் விளங்குவதாயும், அனேக
வர்ணங்களான தாதுக்களால் நிறைந்ததும், சுபகரமான மந்தமாரு
தம் வீசுவதாயும், அனேகம் நந்தவனங்களால் நன்கு நிறைந்ததும்,
பழங்களாலும், புஷ்பங்களாலும் ப்ரகாசிப்பதும், புஷ்ப வாஸனை
களோடும், தேனொழுகும் புஷ்பங்களோடும் பழங்களோடுங் கூடிய
தும், நூற்றுக்கணக்கான அழகிய புல்களாலும் விருஷங்களாலும்
நிறைந்ததாயும், எங்கும் மனோஹரமாக விருப்பதாயும், யானை,
ஸிம்ஹம், மான்கள், புலிகள், காட்டுப்பன்றிகள் இவைகளின்
கூட்டங்களால் ப்ரகாசிப்பதாயும், இன்னும் உத்தமமும் அழகும்
பொருந்திய பல மிருகங்களால் நிறைந்து, பார்க்க அழகாகவுள்ள
தோற்றத்தை யுடையதும், சுபமான வாபிகளால் நிறைந்ததும்,
தெளிந்த ஜலம் நிறைந்த மடுக்களோடு கூடியதும், சுபமான மலையி
நூற்றுக்களால் சேர்ந்திருப்பதும், வைரீயம்போல் தெளிந்த ஜல
முள்ளதும், பாபத்தைப் போக்குகிறதும், பலத்தைக் கொடுப்பது
மாகிய அனேக நூறுயிரக்கணக்கான அருவிகளோடு கூடியதாயும்,

5 a

கருமைநிறம் பொருந்திய நீருண்டமேகம் போலும், அபரமந்தாகிரி போல் விளங்குவதும், முனிவர்களாலும், ப்ராஹ்ம ருத்ராதிகளாலும் கூட நூறு வருஷங்களானாலும் விஸ்தாரமாய் வர்ணிக்க முடியாத வைபவத்தோடு கூடியதும், மஹா புண்யம் பொருந்தியதும், பற்பல புஷ்பங்களால் சோபிப்பதும், பரமாச்சர்யகரமானதும், எல்லோராலும் அடிபணிந்து ஸேவிக்கப்படுவதுமாகிய ஸ்ரீவிருஷபாத்ரியை இந்திராதிதேவர்களும் பார்த்தார்கள். ஹே அரசனே! அத்தேவர்கள் அவ்வுத்தம மலையின்மீது அங்குமிங்கும் ஸஞ்சரித்து, ஸூர்ய ப்ரகாசம் பொருந்தியதும், குற்றமற்றதும், தேவநிர்மிதமானதும், பரமாச்சர்யகரமானதும், அனேகம் கொடுமுடிகளோடு கூடியதும், அனேகம் இரத்னங்களால் விளங்குவதும், பார்ப்பவர்களின் சோகத்தையும், ஸர்வ பாபத்தையும் விலக்கிப் புண்யந் தருவதுமான ஸ்ரீ சோமச்சந்தவிமானத்தைக் கண்டார்கள். 18 to 37

“பிறகு அம்முனிச்வர்கள் பார்க்க அழகாயிருப்பதும், மஹா புண்யகரமாயும், வெகு ஆச்சர்யகரமாயும், எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குவதாயும், யக்ஷ, கிம்புருஷர் முதலியவர்களாலும், குஹ்ய, வித்யாதர, தேவ, கந்தர்வ, மனுஷ்ய, சாரணர்களாலும், ரிஷிகளாலும், வாலகில்யர்களென்ற ஸித்தர்களாலும், மஹாத்மாக்களான ஸநத்குமாரர் முதலிய யோகீந்த்ரர்களாலும், இன்னும் தர்மார்த்தகாம மோக்ஷங்களை விரும்பி நியமத்துடன் தவம் செய்யும் வெகு மஹாத்மாக்களால் நிறைந்து ஸேவிக்கப்படுவதும், எப்பொழுதும் ஸ்ரீஹரியின் நித்யவாஸமுள்ளதுமான, அந்த ஸ்ரீஸோமச்சந்த விமானத்தில் லோகநாதனான ஸ்ரீபகவானை நினைத்து, கடும்தவம் புரிந்தனர். மேலும் அம்முனிச்சேஷ்டர்கள் ஆதிபுருஷனாயும், மதுசூதனனாயும் இருக்கிற ஸ்ரீபகவானுடைய ப்ரீதியின்பொருட்டு, அவ்விருஷபாத்ரிநிவாஸியான ஸ்ரீபகவானைப் பூஜித்தனர். 38 to 43

“அம்மார்க்கண்டேயர் முதலிய ப்ராஹ்மணோத்தமர்கள் ஏகாக்ர சித்தத்தோடு, பரப்ராஹ்மஸ்வரூபியாயும், ஸர்வவ்யாபகராயும் எல்லா உலகங்கட்கும் நாயகராயும், புருஷோத்தமராயுமுள்ள ஸ்ரீ கேசவ ரிடத்திலேயே மனதை வைத்து, ஸர்வ பலங்களையுங் கொடுக்கக் கூடிய “த்வாதசாக்ஷரம்” என்று பெயருடைய மஹாமந்திரத்தை

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

39

விதிப்படி ஜபஞ் செய்தார்கள். மேலும் ப்ரணவபூர்வகமான “நமச்சப்தத்தை” யுடையதும், பகவச்சப்தபூர்வகமான “வாகதேவாய” என்பதை யுடையதுமான “த்வாதசாக்ஷர”மாகிற, “ஓம் நமோ பகவதே வாகதேவாய” என்னும் மஹா மந்த்ரமானது மஹரிஷிகளாலும், ஜனங்களாலும், ஸங்காதி யோகிகளாலும், தேவர்களாலும், ஆத்மஞானிகளாலும், ஸர்வாபிஷ்ட பலப்ரதமென்று புகழப்படுகிறது. மேலும், மந்திரங்களை நன்கறிந்த மனிதனும் இம்மஹா மந்த்ரத்தை ஜபிப்பதால் உடனே முக்தியையடைகிறான். முக்தியை விரும்பும் வித்வான்களால் தினந்தோறும் ஜபஞ் செய்யப்படும் இவ்வுத்தம மந்திரத்தை ஜபிப்பதால் ஸகல அபிஷ்டங்களும் நிறைவேறும். பணத்தை விரும்புகிறவர்களாலும், மற்றும் பல விருப்பத்துடன் வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கிற மற்றவர்களாலும் ஜபஞ்செய்யப்பட்டதாயுள்ள உயர்வான இம்மஹாமந்திரத்தை முன் “ஸ்வாரோசீஷர்” என்ற மனுவானவர் ஜபஞ்செய்தார். முன் அம்மனுவானவர் பிரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தினாலே ‘இத்வாதசாக்ஷர’ மந்திரத்தை ப்ரஹ்மாவினுடைய ஆக்ஞையின் மூலம் ஜபஞ் செய்தார். இம்மகாமந்த்ரத்தை ஜபிப்பதால் நரர்கள் ஒருநாளும் நரகத்தையடையமாட்டார்கள். பாபஞ்செய்த மனிதர்களுக்கூட இம்மந்திரத்தை ஜபித்தால் நரகத்தையடையமாட்டார்கள். அல்ப ஜந்துக்களின் ஜன்மத்தையு மடையமாட்டார்கள். சாபங்களின் பலத்தினாலும் பாப யோனிகளின் பிறப்பை யடையமாட்டார்கள். துர்கதியையு மடையமாட்டார்கள். எதிரிகளை வெல்லக்கூடிய இம்மந்திரத்தை ஜபித்த ஸப்த ரிஷிகளும், கிடைத்தற்கரிய புண்ய மடைந்து எல்லாவற்றிற்கும் மேலான பதவியை யடைந்தார்கள். தேவர்களும், முன் கடுமையான யுத்தத்தில் இம்மந்திரத்தினால் 44 to 54 ஜயத்தையடைந்தார்கள்.

“சங்குசக்தாரியும், நான்கு கைகளோடு கூடியவரும், கிரீடந்தரித்தவரும், முனீந்தர்களாலும், ஸித்தர்களாலும், சாரணர்களாலும், வர்ணிக்கமுடியாததான அந்த ஸ்ரீபகவானுடைய நிகரற்ற பெருமையை இப்புவியிலுள்ள மனிதர்களால் வர்ணிக்க முடியாது. அத்தகைய பாப்ரஹ்மத்தை ப்ரகிபாதிக்கிற பரம மந்த்ரத்தை

ஜபஞ் செய்துகொண்டு, தபஸ்சையே பொருளாகக்கொண்ட ஸ்ரீமார்க்கண்டேயாதி ஸமஸ்த முனிவர்களும், அம்பரீஷச் சக்ரவர்த்தியும், மங்களகரமானதும், நிர்மலமானதும், ஆச்சர்யகரமானதும், தேவஸங்கங்களால் ஸேவிக்கப்பட்டதுமான விமானத்தில் முன்னுற்றைம்பது வருஷம் வஸித்தார்கள். இவ்விதம் முன்னுற்றைம்பது வருஷங்கள் ஆயினபின் பரிசுத்தரும், ஸகல பாபநிவாரகரும், ஸர்வ பூதஸ்வரூபரும், ஸர்வயக்ஞஸ்வரூபரும், ஸர்வவ்யாபகரும், எல்லாப் பூதங்களாலும் நமஸ்காஞ் செய்யப்பட்டவரும் பராத்பரரும், மதுஸூதனரும், ஸநாதனரும், வாஸுதேவரும், பரமபுருஷராயு முள்ள ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமந்நாராயணர் வெகு ஸந்தோஷமடைந்து, அந்த ரிஷிச்ரேஷ்டர்களுக்குத் தன்னுடைய தர்சனத்தைத் தந்தருளினார்.

55 to 61

“ஹே அரசனே ! மேலும் கேளும். சங்குசக்ரகதாதாரும், ஸ்ரீவத்ஸாலங்க்ருத மார்பையுடையவரும், தாமரை இதழ்போன்ற கண்களையுடையவரும், திவ்யபீதாம்பரதாரியானவரும், இரத்தன குண்டலங்களால் ஜ்வலிப்பவரும், மின்னலோடு கூடின நீருண்ட மேகம்போன்றவரும், எல்லா இரத்தனங்களால் - அலங்கரிக்கப்பட்டவரும், நாகேந்த்ரனின் துதிக்கைபோன்றதும் வளையங்களோடு கூடினதும் வைடூர்யமணிகளால்நிறைந்த ஆபரணங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டதும் நீண்டவைகளுமான இரமணீயமான நான்கு கைகளோடு கூடினவரும், அநேக இரத்தனங்களால் இழைக்கப்பட்டு ஜ்வலிக்கின்ற கிரீடத்தையுடையவரும், உதயகால பூர்ண சந்திரனைப்போல் விளங்குகிற முகத்தோடு கூடியவரும், ஜாஜ்வல்யமாக ப்ரகாசிக்கிற ஹார நூபுர கேயூர வனமாலாதிகளான திவ்யபூஷணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும், கௌஸ்துபதாரியும், ‘வைஜயந்தி’ என்ற தேவநிர்மிதமான மாலையினால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கருடபகவானின் மீது, “உதயஸூர்யன்போல்” வீற்றிருந்து விளங்குபவரும், கானஞ்செய்யும் கந்தர்வர்களாலும், கிந்நரர்களாலும், ஸேவிக்கப்பட்டவரும், நடனமாடுகின்ற நூநுயிரக்கணக்கான அப்ஸரஸ்திரீகளால் உபசரிக்கப்பட்டவரும், ரிஷிகணங்களாலும், ஸ்துதி பாடகர்களாலும், வேதவாக்யங்களால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிற பிரஹ்மாத்ரி

ஐந்தாம் அத்யாயம்

41

தேவதாகணங்களாலும் சூழப்பட்டவரும், அஷ்டமருத்துக்களுடன் கூடிய ஸித்தவித்யாதார்கள் முதலியவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவருமான ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியை அவர்கள் கண்ணால் கண்டார்கள்.

62 to 70

பிறகு பகவத் ஸேவை செய்கின்ற ப்ரஹ்மாதி தேவதாகணங்களும், அழுக்கற்ற மனமுடைய மார்க்கண்டேயாதி மஹாமுனிவர்களும், அம்பரீஷபூபாலனும், மற்றும் அங்கு கூடியிருப்பவர்களும், எல்லோரும் உலகநாயகனான ஸ்ரீபகவானைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து ஸர்வலோக பராயணனும், ஜகத்காரணனும், உலகங்கட்கு அவ்யக்தமான வடிவையுடையவனும், ஸர்வலோகங்களுக்கும் ரக்ஷகனுமான ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஸ்தோத்திரம்செய்தனர். 71to73

“ப்ரஹ்மாதி தேவர்கள், தேவதேவேச்வரனும், ஸநாதனனும், தேவநாயகனாயும் விளங்குகிற ஸ்ரீவிருஷபாத்ரிநிவாஸியான ஈச்வரனை எவ்விதம் ஸ்தோத்திரம் செய்தார்களென்பதைச் சொல்லுகிறேன் கேளும்” என்று ஸ்ரீவாமதேவர் துதி செய்து சொல்லுற்றார். 74½

“ப்ரபந்நர்களின் கஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பவரே! அழிவற்றவரே! ஸர்வசக்தராய் நின்ற எங்கும் நிறைந்திருப்பவரே! உலகத்தையே கண்ணாகக்கொண்டவரே! ஸர்வ தேவர்கட்கும் தலைவரான ஹே தேவ! ஹே விபோ! ஸ்ரீமந்நாராயண! உமக்கு நமஸ்காரம். யாவும் தானாய் விளங்குபவரே! முப்பத்திமுக்கோடி தேவர்கட்கும் அதிபதியே! எங்கும் வ்யாபகமான சரீரத்தையுடைய ஹே ஸ்ரீ ஜனார்த்தன! உமக்கு நமஸ்காரம். ஆதிபுருஷராயுள்ள ஹே ஸநாதனவரேணய! உன் பொருட்டு நமஸ்காரம். அண்டினவர்களை நமுவ விடாமல் ஆதரித்து வேண்டுவதைக் கொடுப்பவரே! ஸர்வலோக பராயணரும், விசாலமாயுள்ள நேத்ரங்களையுடையவரும், எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமானவரும், எல்லாப் பிராணிகளாலும் நமஸ் கரிக்கப்பட்டவருமான ஹே ஸ்ரீ கோவிந்த! உமக்கு நமஸ்காரம். ஹே ஹ்ருஷீகேச! நானாவர்ணமான பீதாம்பரத்தை தரித்திருக்கிற உம்மை இத்தேவதாகணங்கள் நமஸ்கரிக்கின்றனர். எங்கும்

வ்யாபியும், உலகத்திற்கு ஸாக்ஷியும், கெட்ட அசுரர்களை வென்றவனுமாகிய ஹே ஸ்ரீகிருஷ்ண! விச்வரூபமெடுத்தவனும், யாதவர்கட்கு மங்களமருளிச்செய்தவனும், ஸமஸ்த தைத்யர்களை விசித்ரமாக ஸம்ஹாரம் செய்தவனுமாகிய உன் பொருட்டு நமஸ்காரம். அசுரக்கர்களின் தலைவனை ஸம்ஹரித்தவனும், இன்னுமனேக இராக்ஷஸர்களை வதம் செய்தவனும், ஸர்வ ப்ராணிகட்கும் சரண்யனும், ஸ்ரீ ரகுலத்திலுதித்த ஸ்ரீராகவனாகவும் உள்ள உம்மை நமஸ்கரிக்கின்றேன். ஹிரண்யாக்ஷ, ஹிரண்யகசிபு முதலிய துஷ்ட தைத்யர்களை ஸம்ஹரித்தவரும், பயங்கரமான ஸ்வரூபமுடைய ஸ்ரீநரசிம்ஹமூர்த்தியான உமக்கு நமஸ்காரம். எல்லாவற்றிற்கும் தலைவரே! எல்லாப் ப்ராணிகளின் ஸ்வரூபமுடையவரே! குற்றமற்றவரே! எனினில் காணமுடியாதவரும், ஸ்ரீவிருஷபாத்ரி நிவாலியுமான உம்மை நமஸ்கரிக்கின்றேன். இதோ எதிரில் தோன்றுகிற உம்முடைய திவ்யமும், ஸநாதனமுமாகிய பரிசுத்த ஸ்வரூபத்தையும் எங்களால் கண்டு அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இவ்விதமிருக்க அழிவற்ற ப்ரஹ்மஸ்வரூபமும், எங்கும் வ்யாபியுமான வடிவத்தை எவ்விதம் காண்போம்; இந்த ஸ்ரீஜனார்த்தனரூபத்தையும் உங்களுடைய அதுக்ரஹத்தினாலேயே கண்டோம். மங்களந்தரும் பார்வையையுடையவனே! உம்முடைய அதுக்ரஹ மில்லாவிடில் எங்களாலும் மற்றவர்களாலும், இவ்வாச்சர்யகரமான உம்முடைய வடிவமானது காணத்தகுந்ததல்ல. உம்முடைய அதுக்ரஹத்தையே விரும்பி வந்தவர்களான இதோ எதிரில் நிற்கும் ஸுராதிபர்கள் உம்முடைய கருணையுடன் கூடிய தர்சனத்திற்குப் பாத்ரபூதர்களாகி இருக்கிறார்கள். மேலானதும், இவ்விதமென்று நிச்சயிக்கமுடியாததும், வேதங்களால் அறியத்தகுந்ததும், பரமாச்சர்யமானதும், இது இவ்விதமென்று சுட்டிக்காட்ட முடியாததும், நினைக்க முடியாததும், சீக்கிரம் மறைவதும், வெகுகாலமிருப்பதும், வ்யக்தமும் அவ்யக்தமுமானதும், ஸர்வ வேதங்களால் சொல்லப்பட் ஞ்ஞமமும், இது இல்லை இது இல்லை என்று விலக்கத்தகுந்த பதார்த்தங்களுடன் சேராமல் அப்பால் விளங்குவதும், தூக்கமற்றதும், குற்றமற்றதும், துக்கமற்றதும், ஒரு குறைவுமில்லாததும்

ஐந்தாம் அத்யாயம்

43

ஸ்ரீவய்யாபகமும் ப்ரக்ருதிக்கு அப்பால் சுத்தமும் நிர்க்குணமுகிய
சுத்தஸ்வரூபந்தரித்தவனும், தாந்தனும், ஸ்ரீவிருஷபாத்ரியையே
உயர்வான வீடாகக்கொண்டு நித்யம் வஸிப்பவருமான உம்மை
நமஸ்கரிக்கின்றேன். எல்லாப் பூதங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பதும், எல்லா
ஜீவர்களுக்கும் வரங்கொடுப்பதும், தேவர்களால் ஸ்தோத்திரம்
பண்ணப்பட்டதும், ப்ரக்ருதிக்கு அப்பால் நிர்க்குணமும், உலக
உத்பத்திக்குக்காரணமும், எப்பொழுதும் ஸதஸத் ஸ்வரூபமுகிய
அம்மேலான தாமாவைத் தாங்களே அறிவீர்கள். பிறர்கள் அறி
யார்கள். ஸஹஸ்ராதித்யனின் தேஜஸ்சையுடைய ஸ்ரீவிருஷபாத்ரிநி
வாலியான உம்மை நாங்கள் யாவரும் அண்டி சரணமடைந்தோம்.
ப்ரஸன்னமான முகமலர்ச்சியுடன்பார்க்கும் ஹே ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷ!
எங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

75 to 93

ஆதியாயும், அத்புதமாயும், நித்யமாயும், அளவிலடங்காத
புஜங்களையுடையதும், உலக உத்பத்திரக்ஷணங்கட்குக் காரணமும்,
ஸாமான்யர்களால் அறியமுடியாததும், எங்களுக்கு ஸாக்ஷாத்கரித்
தருளியதாகிய இந்த ரூபத்தை எவ்வித பாக்யத்தினாலோ நாங்கள்
அறிந்து நமஸ்கரிக்கின்றோம்.

94

இவ்விதம் ஸ்ரீ வாமன புராணத்தின் க்ஷேத்ரமாஹாத்மிய
காண்டத்தில் 43-வது அத்யாயத்தில் ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி
மாஹாத்மியமெனும் இதிஹாஸ ஸ்தலபுராணத்தில்
ஸ்ரீஸுந்தரராஜஸ்வரூபதர்சனஸ்தவமென்னும்
ஐந்தாம் அத்யாயம் முற்றுப்பெற்றது.

சுபம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவிருஷபாத்ரிமாஹாத்மியத்தில் “ஸ்ரீ மார்க்கண்டேயருக்கு
நித்யத்வமேனும் வரத்தைத் தந்தருளிச் செய்ததென்னும்”

ஆறாம் அத்யாயம்.

—o—o—o—

ஸ்ரீவாமதேவர்:—

இவ்விதமிங்கு ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பட்ட ஸனாதனரும்,
மஹிபாலனும், உலக ஸ்ருஷ்டியையும் உலக பரிபாலனஞ் செய்யும்
பரமாத்மாவுமான ஸ்ரீ வாஸுதேவபகவான் தேவதாகணங்களின்
மத்தியில் கருடவாஹனாகருடராயெழுந்தருளி மந்தஹாஸஞ் செய்து
கொண்டு, அடிக்கடி தேவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டு, அவ்விடத்
தில் ஸேவை ஸாதித்தார். 11

“ஹே அரசே! பிறகு பூதமயனாகவும் பரமாத்மஸ்வரூபியுமான
ஸ்ரீப்ரஹ்மதேவனும், அவரையே தலைமையாகக்கொண்ட ஸகல
தேவதாகணங்களும், ஸ்ரீமார்க்கண்டேயர் முதலிய ஆயிரக்கணக்
கான மஹரிஷிகளும், ஸர்வேச்வரரான ஸ்ரீ பகவானைச் சூழ்ந்து
நின்று ஸகல பூதங்கட்கும் ஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவும், மஹாதேஜஸ்வி
யும், மஹாபலவானும், பரம்ப்ரஹ்மமுகிய புருஷோத்தமனாயுள்ள
ஸ்ரீஹ்ருஷீகேசனை வணங்கிப் புகழ்ந்தனர். மேலும் விசித்திரமான
வஸ்திரங்களை அணிந்தவர்களும், தைவீகமுள்ள பற்பலதான
தங்கள் தங்கள் ரூபங்களைத் தரித்தவர்களும், அனேகவித ஆபர
ணங்களை அணிந்தவர்களும், தேஜோவிசேஷங்களால் ஜாஜ்வல்ய
மாகப் ப்ரகாசிப்பதால் தேவர்களால் கூட அறியமுடியாத சக்தி
வாய்ந்தவர்களும், வேதங்களை நன்கறிந்தவரும், ஷாட்குண்ய
பரிபூர்ணரும், உலக பிதாமஹருமான ஸ்ரீப்ரஹ்மாவினால் அறியப்
பட்டவர்களுமாகிய ஸமஸ்த தேவர்களும், ஸந்தோஷமான மன
தடையவர்களாப்த் “சந்திரனைக் க்ரஹங்கள் சூழ்ந்தால்போல்”
ஸ்ரீஜனார்த்தனைச் சூழ்ந்துநின்றார்கள். அவ்விடத்திலேயே அந்த
எல்லா தேவர்களாலும் சூழப்பட்டவனாகவும், ஸ்ரீமானும், அரிய

'SHRIBALASUBIKSHAM' Ramasubramanian Irulappan

ஆறாம் அத்யாயம்

45

பெரிய புஜங்கனையுடையவருமான ஸ்ரீஸுரேச்வரர் சங்கு, சக்ர, கதாதாரியாய் விசேஷ வைபவத்துடன் விளங்கினார். 2 to 8

பிறகு தேவனும், ஷாட்குண்யம் பொருந்தியவனும், மஹாதேஜோவானுமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியானவர் ப்ரவாஹ சப்தத்திற்கும், மேகக்கூட்டங்களின் கர்ஜனைக்கும் ஒப்புடையதுமாகிய சப்தத்தையுடையவராய், இனிமையும் அமைதியும் பொருந்திய ப்ரியமான வார்த்தையினால் பத்து திக்குகளிலும் எதிரொலி ஏற்படும்படிச் செய்துகொண்டும், ஸகல ப்ராணிகளையும் ஸந்தோஷமடையும்படிச் செய்துகொண்டும், அளவில்லாத மேலான பக்தியோடு கூடி கைகூப்பி எதிரில் நிற்கும் தபோதனரும், மஹாத்மாவாயுமுள்ள ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய முனீந்த்ரரை நோக்கிச் சொல்லுற்றார். “ஹே மஹாபாக! எம்மைக்குறித்துத் தவம் புரிந்ததால் நானுமக்கு ப்ரஸன்னனானேன். ஹே ப்ராஹ்மணச்சேஷ்ட! என்னிடமிருந்து உம்மால் எது எது ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறதோ அதை ஸந்தேகமன்னியில் கொடுக்கின்றேன். ஸந்தோஷமடையும். என்று ஸ்ரீ தேவதேவனாயும் ப்ரபுவாயுமுள்ள ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவினால் சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீமார்க்கண்டேயமுனீந்த்ரர் அப்புருஷோத்தமனை வணங்கி, சாரங்கதாரியான அத்தேவனின் பொருட்டுத் தலைமேல் கைகூப்பி, ஸந்தோஷத்தினால் மெய்மறந்த மனதுடையவராய், ஸ்ரீவிருஷபாத்ரியில் வலிக்கிற எல்லா தேவர்களும் கேட்டுக்கொண்டிருக்க, அடியில் கண்ட விதமாகத் தெரிவித்துக்கொண்டார். என்று ஸ்ரீ ஜனக மஹாராஜனுக்கு ஸ்ரீவாமதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். 9 to 14

ஸ்ரீ மார்க்கண்டேயர் ஸ்துதி செய்து சொல்லுகிறார்:—

உலகத்திற்குக் காரணரும், ஸநாதனருமாகிய நீர் பார்க்கப்பட்ட பொழுதே தன்யனானேன். உம்மால் திரஸ்காரஞ் செய்யப்பட்டவர்களும், புண்யங்களை யடையாதவர்களுமாகிய பிறப்பு இறப்பு முதலிய அவஸ்தைகள் தங்கிய மானிடர்கள், தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனும், ஆதி புருஷனுமாயுமுள்ள உம்மை ஸ்வப்னத்தில் கூட காணமாட்டார்கள். என்னால் எது உம்மிடமிருந்து பிரார்த்திக்கப்படுமோ அதை நீரே இப்பொழுதே அறிவீர்.

ஹே ஸ்ரீ ஜனார்த்தன ! ஸகல பூதங்களிடத்திலும் உம்மால் அறியப்படாதது ஒன்றும் கிடையாது. ஆனாலும் ஹே தேவேச! உம்பொருட்டு வேண்டியவற்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன் கேளும். ஜகத்பதியான உம்மைப் பார்த்தபிறகு வேண்டினால் கிடைக்காத வஸ்து ஒன்றுமே இல்லை. ஸர்வவ்யாபகனான ஹே ஸநாதன ! உம்மிடமிருந்து என்னால் 'நித்யத்வம்' எனும் வரம் ப்ரார்த்திக்கப்படுகின்றது. (அதாவது எம்பெருமான் பக்கத்தில் எப்பொழுதும் அகலாதிருத்தல்) உம்மிடமிருந்து யான் வேறு வரம் வேண்டேன். எனக்கு இவ்வரத்தைத் தந்தருள நீரே யோக யதையைப் பெற்றிருக்கின்றீர்" என்று ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட ஸ்ரீஜகந்நாதர் மந்தஹாஸத்துடன் மேககர்ஜனைபோன்ற கம்பீரமான் வசனத்தினால் ஸ்ரீமார்க்கண்டேயரைப்பார்த்து இவ்விதம் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். "மஹா பாகனான ஹே ப்ராஹ்மண ச்ரேஷ்ட! என்னால் உமக்கு "நித்யத்வ" மெனும் வரங் கொடுக்கப்பட்டது. சிரமப்பட்டுமடைதற்கரிய என் பக்கத்தில் எக்காலமும் வஸித் திருக்கப்போகின்றீர்" என்று பரமேஸ்வரனாகிய ஸ்ரீ பகவான் ஸ்ரீமார்க்கண்டேய மஹாமுனிவரைப்பார்த்துக் கூறிவிட்டு அம்பரீஷ மகாராஜனைச் சற்றுநோக்கிச் சொல்லுகிறார்.

15 to 21½

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லுகிறார்:—

"ஹே பூபால ! உன் மனதிலுள்ள வரத்தைக் கேட்பாயாக ; உன்னிடம் ஸந்தோஷமடைந்த நான் விசேஷமாக எனது பக்தனாயுள்ள உன் பொருட்டு வேண்டிய வரத்தைக் கொடுப்பேன்" என்று சொல்லும் தருணத்தில் தர்மாத்மாவாயுள்ள அம்பரீஷ பூபாலனும், ஸர்வேஸ்வரரான ஸ்ரீஹரியை வணங்கி இவ்வார்த்தையைச் சொல்லினான். "சென்றதையும் இனி வருவதையும் தானாகவே அறிந்தவர்களுக்கு ஈசனாக விளங்கும், ஹே பகவந் ! உம்மிடமிருந்து என்னால் ப்ரார்த்திக்கப்படுவது என்பது ஹே கம லேக்ஷண ! உமக்கே தெரியவரும். ஹே பாபஹானே ! ஆனாலும் என்னால் ப்ரார்த்திக்கப்படுவதை உம்மிடஞ் சொல்லுகின்றேன். எல்லா ஆத்மாக்களிலும் நிறைந்து, எல்லாப் ப்ராணிகட்கும் நியந் தாவாகி, எல்லா உலகங்களையும் அடையச்செய்விப்பவராகி விளங்

ஆரம் அத்யாயம்

47

கும் ஹே ஸ்ரீகேசவ! நான் ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்தில் முழுகி, மிகவும் கஷ்டமடைகிறேன். ஹே தாமரைக் கண்ணா! அந்த ஸம்ஸார ஸாகரத்தினின்று மோக்ஷத்தையடையும் வரத்தை நான் வேண்டுகின்றேன். ஹே ஸ்ரீ கோவிந்த! இவ்வரத்தையே கொடுத்தருள வேண்டும்; ஸ்ரீகேசவரான உம்பொருட்டுப் பலதடவை நமஸ்காரஞ் செய்து கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தில் முழுகின எல்லோருக்கும் முக்தியைக் கொடுத்தருளுபவர் ஸநாதனரான நீரொருவரே; வேறொரு புருஷனுமில்லை” என்று இவ்விதம் சொன்ன அம்பரீஷமஹிபதியை நோக்கி தர்மாத்மாவாயும், ஷாட்குணயம் பொருந்தியவராயுமுள்ள ஸ்ரீ ஜனார்த்தனார் மறுபடியும் சொல்லுகிறார்.

22 to 29

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்:—

“ஹே அம்பரீஷ மஹிபாலனே! நான் உனக்குச் சொல்லுகிற படி நீ கேட்டுச் செவ்வையாகச் செய்வாயாக; உன்னுடைய ப்ரார்த்தனை அப்படியே நிறைவேறும். ஹே இராஜேந்திர! உன்னுடைய புரோஹிதரும் மஹாதபஸ்வியுமான வஸிஷ்டர் எல்லா வற்றிற்கும் மேலான முக்தி உபாயத்தையும், மற்றும் எல்லாவற்றையுமுள்ளபடி அறிவார். ஸமஸ்த கர்மயோக ஞானயோகங்களை யும் உண்மையாக அறிவார். அம்மஹாத்மாவினாலே இதற்குமுன் ஸகலமும் என்னிடமிருந்து கேட்கப்பட்டிருக்கின்றது. உலகில் பாபஞ்செய்த மனிதர்களுங்கூட முக்தியை யடையும் வழியை முனிந்த்ரர்கள் சொல்லுவார்கள். ஹே அரசனே! உனக்குப் பாபமே இல்லை. முனிச்சேஷ்டரும், தர்மவான்களுக்குள் மேலான வருமான வஸிஷ்டர் சொல்லுகிறபடி நீ செய்து நொடிப்பொழுதில் இத்துக்க சமுத்திரத்தினின்று விடுபட்டு, ச்ரமப்பட்டு மடைதற் கரிய மேலான முக்தியை அடைவாயாக” என்று ஸ்ரீ பகவான் மறுபடியும் முன்கூறியவைகளெல்லாம் அம்பரீஷ மஹாராஜனுக்கு நினைவில் தங்கும்படி திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இவ்விதம் ஸ்ரீதேவதேவன் அம்பரீஷமஹாராஜனுக்கு வரமருளிச்செய்தவருந் தருணத்தில் மஹாகாந்தியோடு கூடியவரும், தாமாஸத்தினின்று உதித்தவரும், பிதாமஹருமான ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாவானவர் தேவர்க

RAMASUBRAMANIAN
RAMASUBRAMANIAN

48

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியம்

ளுடன் தேஜோமயனாக விளங்கி, கருடனின் மீது ஆரோஹணித்து இருக்கிறவரும், ஸர்வகாரணருமான ஸ்ரீ பகவானைத் தலைமேல் அஞ்சலி பந்தஞ்செய்து வணங்கி, ஜகத்தின் நிலமையைப்பற்றி விஞ்ஞாபிக்கலானார்.

30 to 41½

க்ரமப்படி முன்போலவே ஸ்தாவரஜங்கமாத்மகமாயுள்ள இவ்வுலகமும், ஸ்வாயம்பூ, முதலிய மனுக்களும், இவ்விதம் ஸ்வாயம்பூ முதலியவர்களை முதன்மையாகக்கொண்ட ச்ரேஷ்டர்களான முனிநாதர்களும், ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டனர். இவர்கள் மூலம் அப்புத்தமான ஸகல உலகமும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது. மேலும் க்ரமமாகவே மஹா பாக்யசாலிகளான இந்திராதி ஸகல தேவர்களும், தைத்ய, தானவ, கந்தர்வர்களும், யக்ஷ, இராக்ஷஸ, பந்நகர்களும் குஹ்ய வித்யாதார்களும், ஸௌபாக்யவதிகளான அப்ஸரோகணங்களும், ஸனத்குமாரர் முதலிய ஆயிரக்கணக்கான யோகீந்த்ரர்களும், த்வீபங்களைப் பெற்ற ஏழு ஸமுத்திரங்களும், பர்வத ச்ரேஷ்டங்களான மேரு முதலிய ஏழு குல பர்வதங்களும், மகா தேஜஸ்விகளான முனிவர்களும், புராதனமாயுள்ள பாதாளாத்ரியும், ஏழு உலகங்களும், க்ரஹங்களும், நக்ஷத்திரங்களும், நல்முத்துக்களும், பெருகுகிற நதிகளும், மனுஷ்யர்களும், பசுக்களும், ஸ்தாவரங்களும், பக்ஷிகளும், இவைகளாலும் இன்னும் அனேகங்களாலும் நிறைந்த பரமாச்சர்யமான இவ்விச்வமானது மேதாவியும், ஸர்வவ்யாபகனும், அளவுக்கடங்காத தேஜோவானும், ஸ்ரீமந் நாராயணனுமாகிய தங்களுடைய கட்டளையினாலே க்ரமமாக ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது ” என்று பிதாமஹரானவர் நமஸ்கரித்து விஞ்ஞாபித்தார். இதன்மத்தியில் சார்ங்கபாணியும், ஸ்ரீதேவனும், ஸ்ரீதேவ தேவனுமான பரப்ரஹ்மத்தின் ஸந்நிதானத்தில் எவ்விதமாக ப்ரஹ்மாவானவர் விஞ்ஞாபித்துள்ளாரோ, அவ்விதமாக இந்திரனை முன்னிட்ட ஸகல தேவர்களும் புராண புருஷோத்தமனாயும், மஹாத்மாவாயும், கருடவாஹனருடராயும், ஸ்ரீ தேவதேவனாயுமுள்ள லோகநாயகனை வணங்கி அஞ்சலிசெய்து இவ்வார்த்தையைக் கூறினார்கள்.

42 to 53

ஆறாம் அத்யாயம்

49

தேவர்கள் கூறுகின்றனர்:—

“ச்ரேஷ்டர்கள் எல்லோரிலும் ச்ரேஷ்டரே! வ்யாபகமாயுள்ள வரே! ஹே ஹ்ருஷீகேச! ஹே ஸ்ரீ தேவதேவ! உலகத்தைக் காப்பாற்றும் ஷாட்குண்யம் பொருந்தியவரே! ஸநாதனரே! ஹே விச்வபாவன! ஹே ஜகத்பாலக! ஸதா ப்ரஸன்னமாகி இருக்கிற ஹே ஸ்ரீ தேவதேவ! எங்களெல்லோரையும், காப்பாற்றும்; காப்பாற்றும்; எங்களுக்கு நீரே மேலான கதி. ஈச்வரரான உம்மையே சரணமடைந்திருக்கின்றோம். நாங்களும் உம்மையே அண்டி சுகமாக வலிக்கின்றோம். மறுபடியும் மறுபடியும் உமக்கே நமஸ்காரம். உம்மையே சரணமடைந்திருக்கின்றோம்” என்று தேவர்கள் சொன்ன பிறகு அத்தேவர்களால் வணங்கப்பட்டவராயுள்ள ஸ்ரீ பகவான் ஸமஸ்த துக்கங்களைப் போக்குவதின் பொருட்டு நீண்டதும், ப்ரஸன்னமானதும், சுபமாயுள்ளதும், பார்ப்பதற்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதும், கார்தியுள்ளதுமாகிய கண்களால் அத்தேவர்களைப் பார்த்தார். 54 to 58

எந்த த்ருஷ்டி வீக்ஷண்யத்தால் மனிதர்களும், தேவத்வத்தை யடைவார்களோ அந்த ஸ்ரீதேவதேவனின் த்ருஷ்டியினால் பார்க்கப் பட்ட அப்பொழுதே அந்த தேவச்ரேஷ்டர்கள் க்ருதார்த்தர்களாக ஆகி தைத்யர்களை ஜயித்துவிட்டதாக எண்ணினார்கள். மேலும் அத்தேவர்கள் ஸ்ரீதேவனை ஸ்ரீ விருஷபாத்ரிநிவாஸியான ஸ்ரீ ஸுந்தரராஜனின் அநுக்ரஹத்தினால் கஷ்டப்பட்டு மடைதற்கரிய தும், என்றும் அழியாததுமான பெரும் செல்வத்தை யடைந் தார்கள். அங்கு ஸ்ரீ பகவானை ஸேவிப்பதற்குக் கூடியிருந்த ருஷி களும், தேவச்ரேஷ்டர்களும், ஸ்ரீவிருஷபாத்ரிநிவாஸியான ஸ்ரீஸுந் தரராஜமூர்த்தியின் ப்ரஸாதத்தினால் கிடைத்தற்கரிய ஸகலமான அவரவர்களின் இஷ்டலாபங்களையடைந்தனர். ஸர்வாத்மஸ்வரூபி யான ஸ்ரீபகவான் மதுஸூதனரும், அவர்களெல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே திடீரென்று மறைந்தார். 59 to 63

“ஹே அரசே! பிறகு ஆச்சர்யமடைந்த அங்குள்ள மாரக் கண்டேயாதி முனிச்ரேஷ்டர்களும், ப்ரஹ்மாதி தேவச்ரேஷ்டர்

50

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியம்

களும், ஆயிரக்கணக்கான முனிந்தர்களும், அந்தர்த்தானமடைந்த
ஸ்ரீ விருஷபாத்ரிநிவாஸியும், ஜகத்காரணனும், மஹாத்மாவாயும்,
ஸ்ரீ புருஷோத்தமனுமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனை அடிக்கடி வணங்கிப்
பரம ஸந்தோஷத்தை யடைந்து, அந்த ஸ்ரீ விருஷபாத்ரியையும்,
ஸ்ரீ விமானத்தையும் மஹாத்மாவான ஸ்ரீ புருஷோத்தமனையும்
அடிக்கடி புகழ்ந்தனர். 64 to 66

ஸ்ரீ ப்ரஹ்மா சொல்லுகிறார்:—

“அஹோ! மஹா புண்யமானதும், பரமாச்சர்யகரமானதும்,
பகவத் பாதாசவிந்தயோகம் பெற்றதும், பர்வத ச்ரேஷ்டமுமான
இச்சோலைமலையில் ஸ்ரீ பகவந் மாஹாத்மயமானது நம்மால் எதிரில்
பார்க்கப்பட்டது. ஜகத்காரணனான ஸ்ரீ கேசவன் ஸ்ரீ விருஷ
பாத்ரியில் வஸிப்பதால் நூறு வருஷங்களானாலும் இதனது
பெருமையைச் சொல்ல நம்மால் முடியாது. பெருமைதங்கியவனும்,
மறைந்திருப்பவனும், ஸ்ரீ தேவதேவனுமான ஸ்ரீ ஹரியினால்
ஸேவிக்கப்படும் இவ்விமானத்தின் பெருமையை வர்ஷசதங்களான
லும் எடுத்துரைக்க முடியாது. 67 to 69

ஸ்ரீ வாமதேவர் கூறுகிறார்:—

“நரேச்வரனான ஹே ஜனகமஹாராஜனே! இவ்விதமாக ப்ரஹ்
மாதி தேவர்கள் அம்மலையிலேயே பேசிக்கொண்டு இருக்கும்
பொழுது ஸூர்யபகவான் மத்யாந்ஹகாலத்தை யடைந்தார். 70

இவ்விதம் ஸ்ரீ வாமன புராணத்தின்

சேஷத்ரமாஹாத்மயகாண்டத்தில் 44-வது அத்தியாயத்தில்
ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மயமெனும் இதிறாஸஸ்தலபுராணத்தில்

“ஸ்ரீமார்க்கண்டேயருக்கு நித்யத்வமெனும்
வரத்தைத் தந்தருளிச்செய்த”தெனும்

ஆறும் அத்யாயம் முற்றிற்று.

சுபம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவிருஷபாத்ரிமாஹாத்மியத்தில்

“ஸ்ரீஸுந்தரராஜமூர்த்தி ஸ்வரூபவைபவ” மேன்னும்

ஏழாம் அத்யாயம்.

~*~*~

முனிச்ரேஷ்டரான ஸ்ரீ வாமதேவரே ! இம்மலையில் ப்ரஹ்மா முதலிய தேவச்ரேஷ்டர்களும், ஸ்ரீ மார்க்கண்டேயாதி முனிச்ரேஷ்டர்களும், ஒன்றுகூடி பின்பு என்ன செய்தனர் ? என்று நரேந்தரனும், மஹாத்மாவுமான ஸ்ரீ ஜனகமஹாராஜாவினால் கேட்கப்பட்ட ஸ்ரீ வாமதேவ முனிந்தரரானவர் அரசனைப் பார்த்து இவ்வாறு சொன்னார்.

2

ஸ்ரீ வாமதேவர் சொல்லுகிறார் :—

சூரியனும் மத்யாஹ்நகாலத்தை யடைந்து ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தியும் அந்தர்த்தானமடைந்த அப்பொழுது, ப்ரஹ்மாதி தேவதைகளென்னசெய்தார்களென்பதைச் சொல்லுகிறேன். ஹே பூபாலனே ! கேட்பாயாக ; ஆயிரக்கணக்கான ப்ரஹ்மாதி ஸகல தேவதைகளும், மார்க்கண்டேயாதி ஸகல முனிவர்களும், இன்னுமங்கு கூடினவர்களான கந்தர்வ, கின்னரர்களும், ஸ்ரீ தேவதேவனால் ஸேவிக்கப்பட்டதும், தேவநிர்மிதமும், ஸகல பாபங்களையும் நசிக்கச்செய்வதும், மிக்க உகந்த ஆச்சரியம் பொருந்தியதும், அரிய பெரியதும் புண்யகரமுமான இவ்விமானத்தை ஆயிரந் தடவை ப்ரதக்ஷிணஞ் செய்தும், எங்கும் நிறைந்திருப்பவரும், லோகநாயகனும், ஸ்ரீ விமானத்தில் வீற்றிருப்பவரும் ஸ்ரீ தேவதேவனும், ஸ்ரீ விருஷபாத்ரிநிவாஸியுமான ஸ்ரீ ஹ்ருஷீகேசரைப் பார்ப்பதற்கு, எல்லோரும் இவ்விமானத்திற்குள் பிரவேசித்தார்கள். 3to7

“ஹே ஜனகராஜனே ! மேலும் கேட்பாயாக :—மிகவும் மங்களகரமும், மேலானதும் திவ்யமுமாகிய இவ்விமானத்தைப் பார்ப்பதற்கு ஸ்ரீ பிதாமஹரும், கமலாஸனருமான ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாவைமுன்

னிட்டு, ப்ரவேசித்தவர்களான அத்தேவாதிகள், விமானத்தி
னுள்ளே, சங்கசக்ரதாரியும், அழிவற்றவரும், ஆச்சர்யம் பொருந்
தியவரும், உதயகால சூர்யனின் கார்த்தியையுடையவரும், தெளிந்து
அழகிய முகத்தையுடையவரும், தாமரைமலர்போல் அகண்டு
நீண்டகண்களையுடையவரும், பார்ப்பதற்குரியதுகளும், மனதைக்
கவருவதுகளும், யானைத்துதிக்கைபோல் உருண்டு திரண்டும்,
அழகுபொருந்திய தோள்வளைகளாலும், கங்கணங்களாலும், இன்
னும் மற்ற சோபனமான ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்
டவைகளும், நீண்டவைகளும், மனோக்ருமான வர்ணமுடையது
களும், சுபமான ரேகைகளாலும் நகங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்
டவைகளும், பெருத்து மிருதுவானவைகளும் அனேகம் ஆபரணங்
களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமாகிய, திவ்யமான நான்குகை
களோடுகூடினவரும், இன்னும் அனேக ஆபரணங்கள் பூண்டு விளங்
குபவரும், எல்லா உலகங்கட்கு நாதரும், விசேஷமாக நான்கு பக்கங்
களிலும் பார்வையைச் செலுத்தும் சக்திவாய்ந்ததுகளும், சஞ்சல
முள்ளதுகளும், அகண்டு நீண்டதுகளுமாகிய கண்களையுடையவ
ரும், மங்களகரமான பாதச்சிலம்புகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
பாதாரசிந்தங்களையுடையவரும், மங்களகரமான உதரத்தையுடை
யவரும், அநேக இரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதோர் கிரீடத்
தினால் பிரகாசிப்பவரும், ஸ்ரீவத்ஸாங்கித வக்ஷஸ்சையுடையவரும்,
ஐகத்காரணரும், தேஜோமயனாய் விளங்குபவரும், திவ்ய பீதாம்
பரம் தரித்தவரும், திவ்யமான சந்தனத்தினால் பூஷிதரும், எல்லா
வேதங்களிலும் சூக்ஷ்மமாக வர்ணிக்கப்பட்டவரும், ஸகல பாபங்
களைப் போக்குவதால் 'ஹரி' என்று பெயரையடைந்தவரும்,
எல்லா அபிஷ்டங்களையும் கொடுப்பவரும், எல்லா தைத்யர்களையும்
ஸம்ஹரித்தவரும் எல்லா ப்ராணிகளுக்கு சரணயரும், ஸர்வ பூதங்
கட்கும் வரமருளிச்செப்பவரும், வைடூர்ய இரத்தினமயமான இரு
குண்டலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும், சுபமான மார்பையுடை
யவரும், அழகிய தோற்பட்டையை யுடையவரும், அழகு பொருந்
தியதோர் கழுத்தின் சோபையையுடையவரும், உன்னதசோபன
மும் வாய்ந்த நாஸிகையையுடையவரும், ஜ்வலிக்கும் நெற்றிப்ரதே
சத்தை யுடையவரும், ஸிம்ஹம்போன்ற உயர்ந்த தோளையுடைய

ஏழாம் அத்யாயம்

53

வரும், மஹா தேஜோவானும், பற்பல இரத்தினஹாரங்களால் மிகவும் மறைந்துள்ள விஸ்தாரமான வக்ஷஸ்தலத்தை யுடையவரும் தாமரைக்கண்ணனும், அத்யத்புதரும், எல்லா உலகங்களையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவரும், அண்டினவர்களை யாதரிப்பவரும், அழிவற்ற வருமான ஸ்ரீ பகவானை நமஸ்கரித்துப் பலதடவைகளில் ஸ்தோத்ரங்களால் போற்றித் துதித்தபின்பு ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாதி தேவர்களும், ஸ்ரீ மார்க்கண்டேயாதி முனிவர்களான தபோதனர்களும், ஸகல புவனங்களாலும் ஸேவிக்கப்பட்ட அந்த ஸ்ரீ ஸோமச்சந்தவிமானத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பினர். “ஹே அரசே! அம்பரீஷச் சக்ரவர்த்தியும் இன்னும் அங்கு கூடின எல்லோரும், ஸித்த ஸேவிதமான அவ்விமானத்திலிருந்து வெளியே புறப்பட்டவுடன், அம்மலையின் மேல்புறத்தில் ஈசனும் கமலோத்பவனும், ஸ்ருஷ்டி கர்தாவாயுமுள்ள ஸ்ரீப்ரஹ்மாவைச் சூழ்ந்து உட்கார்ந்தார்கள். 8 to 23½

“போ மஹாபாகனான அரசனே! பிறகு தேவரான பிதாமஹ பகவானும், புருஷோத்தமரான ஸ்ரீபகவானை வணங்கி, அவர்களின் மத்தியில் உட்கார்ந்தார். அப்போது ஸகல தேவர்களும் ப்ரஹ்மாவை நோக்கி அவ்யக்த ஜன்மாவின் தாயுள்ள ப்ரஹ்மத்தின் வரலாற்றைக்கேட்க மிக்க ஆவல் கொண்டோம். அருள்புரிவீர்களாக! என்று சொன்னார்கள். அப்போது ஸகல தேவர்களாலும், மார்க்கண்டேயாதி முனிவர்களாலும், சூழப்பட்டவரான அளவுக்கடங்காத தேஜஸ்ஸோடுகூடின ப்ரஹ்மாவும், ஸர்வ பூதாந்தராத்மாவான அபர நாசாயணர்போல் இவ்விமானத்தில் வீற்றிருந்து விளங்கினார்” என்று ஸ்ரீவாமதேவர் ஜனகமஹாராஜனைக் குறித்துத் தெரிவித்த ப்ரகாரம் ஸ்ரீ ஸுதபுராணிகர் நைமிசாரண்யவாஸிகட்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். 24 to 27

இவ்விதம் ஸ்ரீ வாமனபுராணத்தின் கேதத்ரமாஹாத்மிய காண்டத்தில் 45-வது அத்யாயத்தில்
ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியமென்னும்
இதிஹாஸஸ்தல புராணத்தில்
“ஸ்ரீ ஸுந்தரராஜமூர்த்திஸ்வரூப வைபவ”மென்னும்
ஏழாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சுபம்,

'SHRI BALA SUBIKSHAM'

RAMASUBRAMANIAN

IRULAPPAN

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவிருஷபாத்ரி மாஹாத்தமியத்தில் “ஸ்ரீநாபுரகங்காவைபவ” மேனும்
எட்டாம் அத்யாயம்.

ஸ்ரீவாமதேவர் கூறுகிறார் :—

“ஹே ஜனக மஹாராஜனே ! மேலும் கேட்பீராக; நிர்மல முள்ளதாயும், ஸகல அபிஷ்டங்களையும் நிறைவேற்றிவைப்பதாயு முள்ள ஸ்ரீஸோமச்சந்தவிமானமானது கந்தர்வர்களாலும், உரக, இராசுஸர்களாலும், மற்றுமுள்ள பக்திமான்களாலும் பார்க்கப்பட வில்லை. ஜங்கமங்களும், பாபங்களைச் செய்த மனிதர்களும், இதரர்களும், தேவர்களும் ஆசையற்றவர்களாயிருந்தால் இவ்விமான தர்சனத்தின் மூலம் மோகூபதவியையடைவார்கள். இவர்களே ஆசையுள்ளவர்களாயிருந்தால் ஸ்வர்காதிஸமஸ்த இஷ்டமான உலகங்களை யடைவார்கள். தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டதும், ஆச்சர்யகரமானதும், அரியபெரியதும், திவ்யமுமாகிய இவ்விமானத்தை தர்சிக்கவேணுமென்று ஆவலுடன் புறப்பட்டுவரும் பகவத் பக்திமான்களான மானிடர்கள் இவ்விமானத்தை அடைவதற்கு சக்தியற்றவர்களாய் ஆனபோதிலுங்கூட, அவர்களும் ஸகல பாபங்களினின்றும் விடுதலையடைந்தவர்களாகி, பாபகர்மிகளால் அடையமுடியாததும், சுபமும் புண்யகரமும், இஷ்டமுமான கதியையடைகின்றனர். ஸ்ரீதேவதேவனும், அச்யுதனும், பகவானும், பூதபவ்யேசனும், வ்ருஷபோத்தமனும், ஸ்ரீவ்ருஷபாத்ரிநிவாஸியுமான எம்பெருமானுடைய பெருமையைக்கேட்டு, அவரை தர்சிக்கவெண்ணி, இவ்விமானத்தில்ப்ரவேசித்த நமக்கு, இதுகாறும் காணப்படாத அவருடைய திவ்ய மங்களதேஜோருபமானது, இப்பொழுதுதான் அவர் அனுக்ரஹத்தால் எங்களுடைய திருஷ்டிக்கு அர்ச்சாவதாரமாகக் கோசரமாகி தர்சனம் தந்தருளப்பட்டு அந்தர்தானம் அடையப்பெற்றது.

1 to 7½

“ஹே ஜனகமஹாராஜனே ! மேலும் கேட்பாயாக; சுபமான மந்தமாருதத்தினால் ஸேவிக்கப்பட்டவரும், அச்யுதனும்

SHRIRAJASUBRAMANIAM
RAMASUBRAMANIAM IRULAPPAN

ஏழாம் அத்யாயம்

55

அதோக்ஷஜனுமான என்னைப்பார்த்தபிறகு புண்யமும், பர்வதச்ச்ரேஷ்
டமுமாகிய இச்சோலைமலையில் தன்தன் கர்மவசத்தால் ஜன்மாவை
யடைந்ததும், இனியடையப்போவதுமான ஸ்தாவரங்களும் நரக
வேதனையைத்தரும் ஸகல பாபபந்தங்களினின்று விடுதலையடைந்து
ஸ்வர்க்கலோகப் பதவியைத் தந்தருளும் புண்யகர்மாவுடன் விரும்
பியதாயுள்ள ஸ்வர்க்கலோகத்திற்கே வெகுகாலம் அங்கு வலிப்
பதின் பொருட்டு முன் செல்லுகின்றன. மேலும் எறும்புகள், பக்ஷி
ஜாதிகள், பசுவினங்கள், பாம்பு முதலிய ஊரும்பி ராணிகள், மேலும்
இவ்வுத்தம பர்வதத்திலுதித்த மற்றும் இவ்விதமான ஜந்துக்களும்,
துக்க ஸமுத்திரமாகிய ஸகல பாபங்களிலிருந்து விடுதலையடைந்து,
ஜன்ம ஜன்மார்த்தங்களில் செய்ததாயுள்ளதும், நரக வேதனையைத்
தருவதுமாகிய துக்ககரமான செய்கையிலிருந்து விடுபட்டு, மஹான்
களான ப்ராஹ்மணர்களும், துர்லபர்களான தேவர்களும், புனிதர்க
ளாகினும் இவ்விருஷபாத்ரிநிவாஸியான ஸ்ரீ தேவதேவனின் ப்ராஸா
தத்தின்மூலம் புண்யகர்மாவைச் செய்தவர்களால் அடையக்கூடிய
மேலான இஷ்ட திவ்ய லோகங்களை யடைகின்றார்கள். 8 to 14

மேலும், இம்மலையினதுபெருமையை வருஷசதமானாலும் எடுத்
துரைக்க முடியாது; ஏனெனில் பெருமை வாய்ந்ததோர் இம்மலை
யில் தர்மாத்மாவும், ஸநாதனருமாகிய ஸ்ரீவாஸுதேவபகவான் வலிக்
கின்றார். மேலும் திவ்யமும், மஹாத்புதம் வாய்ந்ததும், புண்யமும்
கிரிச்ச்ரேஷ்டமுமாகிய இம்மலையினது இரம்யமான குறைகளிலும்
சுபகரமான சிகரங்களிலும், மற்றுமுள்ள இன்பந்தரும் ப்ரதேசங்
களிலும், ஸ்ரீகாந்தனான லோகநாயகன் சென்றதற்கும் இனி வருவ
தற்கும் ஈசனாகயிருந்தும், மங்களமான காற்றால் ஸேவிக்கப்பட்டு,
பக்தர்கட்கு மேலான ஹிதத்தைச் செய்யும் சுபகரமான மனதோடு
கூட ஸ்ருஷ்டிக்கப் பட்டதாயுள்ள ஸகல உலகங்கட்கும் ஹிதத்தை
யுஞ் செய்துகொண்டும், மனுஷ்ய, தேவ, சாரணர்கள் ஸித்தர்கள்
வித்யாதார்கள் முனிவர்கள் குஹ்யகர்கள் முதலியவர்களாலும்
காணமுடியாதவராய் தன்னிஷ்டப்படி எப்பொழுதும், ஸ்ரீதேவி
யோடு லக்ஷ்மீஸமேதனாக ஸதாகாலமும் ரமித்துக்கொண்டிருக்

கருர். இம்மஹா புண்யம்வாய்ந்த இந்த சோபனமான மலையில்
அநேகம் புண்யதீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. 15 to 19½

ஹே ஸுரோத்தமர்களே! மேலும் கேளுங்கள். பகவத்ஸ்வ
ரூபம் பொருந்தியவைகளான தீர்த்தங்களும், நிர்மலமான ஜலங்
களைப்பெற்ற வாபிகளும், அநேகம் மடுக்களுமிருக்கின்றன. பரிசுத்
களாயும், மங்களத்தையளிக்கக் கூடியதாயுமுள்ள இத்தீர்த்தங்
தங்களிலும், ஸர்வலோகேச்வரரான ஸ்ரீ ஹரியை த்யானஞ் செய்து
கொண்டு, ச்ரமத்தைப் பாராட்டாமல் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்.
மேலும் இப்புண்ய தீர்த்தங்களை இரு கைகளாலுமெடுத்து
“அஷ்டாங்கா” மஹாமந்த்ரத்தினால் ஜபஞ் ஜபித்து ச்ரத்தையுடன்
அடிக்கடி ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக இத்தீர்த்தங்
களிலிருந்துகொண்டே ஸ்நானஞ் செய்து, மஹா மந்த்ரத்தை விதிப்
படி நன்கறிந்து, தீர்த்தப்ராசனஞ் செய்த மனிதன் ஸகல பாபங்களி
லிருந்தும் விடுதலையடைந்து, ஸ்ரீதேவனான ஸ்ரீவிருஷபாத்ரிநிவாஸி
யின் ப்ராஸாதத்தினாலும், தீர்த்தங்கட்கு மங்களத்தைத் தந்தரு
ளும் தேவ தீர்த்தங்களின் மஹிமையினாலும் பரமபதத்தை யடைந்
திடுவான். இத்தகைய பெருமைவாய்ந்ததோர் சோலைமலைக்கு
வந்து உத்தம ஸ்ரீ சோமச்சந்த விமானத்தை ஸேவிக்கும் மனிதன்
“வாஜபேய” யாகஞ்செய்வதால் ஏற்படும் பலனுக்குஒப்பான பலனை
நொடிப்பொழுதே யடைந்திடுவான். ஹே தேவர்களே! மேலும்
கேளுங்கள். இம்மலையைச்சுற்றி அர்த்தயோஜனை தூரத்திற்கப்பா
லும் வஸிக்கும் மனிதர்களுங்கூட பரமபதத்தை யடைந்திடுவார்கள்.
இத்திவ்யமான மலையின் நிழல் திவ்யமான பூதலத்தை எதுவரை
மறைத்து வ்யாபித்திருக்கின்றதோ, ப்ராசினமும், அதிகபமும்,
நிர்மலமுமாகிய அத்தலத்தில் வஸிக்கும் பாபிகளுங்கூட அளவுக்
கடங்காத தேஜோவாகைய ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் லோகத்தை யடை
தேசமும், ஸகல மஹீதரங்களும், புராதனங்களான புராணங்களை
யறிந்த பெரியோர்களால் போற்றப்பட்டு ஸேவிக்கப்பட்டதாயிருக்
கின்றன. இவைகளை பக்தியுடன் ஸகலவித ப்ரயத்னங்களாலும்
தனக்கு ஹிதமாக எண்ணி ஸேவிக்கும் மனிதன் ரூபகத்துட

எட்டாம் அத்யாயம்

57

னிருக்கும்பொழுதே பகவத் ஸ்வருபத்தையடைகின்றான். அதே க்ஷணத்தில் ஸர்வ பூதாந்தராத்மாவும், ஸ்ரீ பரமாத்மாவும், அண்டி-
னவர்களுையாதரிக்கும் அச்யுதருமான எம்பெருமான் அவன் ஹ்ரு-
தயாகாசத்தில் தோன்றி ஸதாகாலமும் ரமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.
மேலும், எவ்விதம் ஸ்ரீபகவான் நாராயணகிரியில் ஸ்ரீதேவியை
விட்டுப்பிரியாமல் ஸதாகாலமும் ரமித்துக்கொண்டிருக்கிறாரோ
அதேவிதம் ஸ்ரீ பகவானுடைய பாதாவிந்தங்களைத் தாங்குகிற
புண்யமான இச்சோலைமலையில் ஸ்ரீகாந்தன் லக்ஷ்மீ ஸமேதராக
ரமித்துக்கொண்டு வருகிறார்.

20 to 33

“ஹே தேவர்களே! என்னால் சொல்லப்பட்ட அதிரஹஸ்யங்-
களாயுள்ள இந்த விஷயங்களை விசேஷமாக ஞாபகம் வைத்துக்
கொள்வீர்களாக. மேலும்மலையில் ஸுரச்ரேஷ்டர்கள் ஸ்ரீவிஷ்ணு
ஸாந்தித்யமடைந்து ஸ்ரீபகவானுடன் ரமித்துக்கொண்டு நன்கு
விளங்குகின்றனர். மற்றவர்களுக்கு இப்பாக்யம் கிடைக்கமாட்டாது.
உங்களுக்கு இவைகளை மிகச்சுருக்கமாக எடுத்துரைத்தேன்.
என்னாலும், தேவச்ரேஷ்டர்களான உங்களாலுங்கூட வருஷ சதங்க-
ளானாலும், இப்பர்வதேந்தரனின் மாஹாத்மியத்தை விரிவாகச்
சொல்ல இயலாதென்றால் மற்ற அல்ப புத்தியுள்ளவர்களால்
எவ்விதம் வர்ணிக்கமுடியும்” என்று ஸ்ரீப்ரஹ்மா தேவர்களை நோக்-
கிச்சொல்லலுற்றார்.

34 to 36

ஸ்ரீ வாமதேவர் கூறுகிறார்:—

“ஹே ஜனகமஹாராஜனே! இவ்விதம் ஸ்ரீப்ரஹ்மா, தேவர்
கட்குச் சொன்ன ப்ரகாரம் உனக்குச் சொன்னேன். மேலும் கேட்-
பாயாக;

“மந்தாரவனங்களால் சோபித்து விளங்குகிற உத்யானசைல-
த்திலுள்ள ஸ்ரீநுபுரகங்கா நதிதீரத்தில் “ஸ்ரீஸுந்தரராஜர்” என்ற
பெயருடன் ஸ்ரீபகவான் வஸித்துவருகிறார். ஸர்வ தீர்த்தங்கட்கும்
தாயாகி விளங்குகிறதும், மஹாபாதகங்களை நசிக்கச்செய்கிறதும்,
ஸ்ரீவிஷ்ணுஸம்பந்த மடைந்திருக்கிறதுமாகிய ஸ்ரீநுபுரகங்காநதியா-
னது இம்மலையில் ப்ரவஹிக்கின்றது. கமலோத்பவரான ஸ்ரீப்ரஹ்-
8

58

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியம்

மாவானவர் கலீர்கலீரென்று ஓசையிடும் பாதச்சிலம்பினு லழகு பொருந்தியதோர் த்ரிவிக்ரமாவதார மூர்த்தியின் பாதாரவிந்தங் களைப் பூஜித்து இருகைகளாலும் த்ருடமாகப் பிடித்து பாதப்ரக்ஷா ளனஞ் செய்துள்ளார். அப்பாதாரவிந்த ஜலமானது இம்மலையில் பெருகி “ஸ்ரீநுபுராகங்கை” எனும் பெயர் வாய்ந்து மஹாநதியாக விளங்குகின்றது. இத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்வதை கங்கா ஸ்நானத்திற்கும் மேலானதாகப் போற்றுகின்றனர். 37 to 40

“பகவத் பாதாரவிந்தச் சிலம்பிலிருந்து பெருகிய இச்சிலம்பா றுனது நதிகளுக்கெல்லாம் மேலானதாகி, ஸ்ரீப்ரஹ்மாவினால் பூஜிக் கப்பட்டு, மங்களகாரினீயாய் விளங்காநின்றது, ஸ்ரீ விருஷபாத்ரியை நன்காச் சரயித்து இடைவிடாமல் ப்ரவஹிக்கின்றது. எந்த மனித னும் இந்நதியைத் தர்சித்தமாத் திரத்தில் ஸகல பாபங்களினின்றும் விடுதலையடைகின்றான். 41 to 42

“அப்படிக்கிருக்க, ஏன்! ஸுரோத்தமர்கள் இத்தீர்த்தத்தை ஸ்பர்சிப்பதாலும், ப்ராசனம் செய்வதாலும், அதில் ஸ்நானம் செய் வதாலும், ஸகல ஸித்திகளையும் அடைந்த ஸம்பன்னர்களாக ஆக மாட்டார்கள்? இந்த திவ்ய நதிதீர்த்தில் செய்யப்பட்ட தானங்கள், ஹோமாதிகள், ஜபங்கள் முதலிய ஸத்க்ரியைகளெல்லாம், மானிடர் கட்கு ஆயிரம்மடங்கான உகந்த சிறந்த புண்யமாக ஆய்விடுகின்றது. இவ்வித விசேஷம் வாய்ந்த ஸ்ரீநுபுராகங்கையில் யாவரும் ஸ்நானம் பண்ணி, ஸ்ரீவிருஷபாத்ரிநிவாஸியான ஸ்ரீவிஷ்ணுவை ஸ்மரித்தல் வேண்டும். பிறகு தேவர்களுக்கும் பித்ருக்களுக்கும் ஸந்தர்ப்பணை மூலம் த்ருப்திசெய்துவிட்டு “ஸ்ரீ அஷ்டாக்ஷர” ப்ரணவமந்தர்த்தை ஜபிக்கவேண்டும். அதன்பிறகு ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான அங்குள்ள ஸ்ரீ ஸோமச்சந்த விமானத்தின் சுற்றிலுமுள்ள நானாப்ராகாரங்களை யும் வலம் வருதல் வேண்டும். கடைசியில் அங்குள்ள ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீ ஸுந்தரராஜமூர்த்தியை ஆபாத மௌளிபர்யந்தம் ஸமாஹித மனதுடனும், ஸம்பூர்ண பக்தியுடனும், ஸம்ஹ்ருஷ்ட மனதுடனும் தர்சித்தும், நமஸ்கரித்தும், தன் ஹ்ருதயத்தினுள் வைத்து த்யா னித்தும், அனுபவிக்கவேண்டியது. அவ்விதம் எந்த மனுஷ்யன் செய்கிறானோ அவன் ஸர்வாபிஷ்டங்களையும் அடைகின்றான்; தான்

எட்டாம் அத்தியாயம்

59

கோரிய ஸகலவித போகங்களையும் அனுபவிக்கிறான்; கிடைத்தற் கரிய ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகத்தையும், கடைசியில் சேர்கிறான். 43 to 47

“இந்த ஸ்ரீ நுபுரகங்கா நதியின் அலைகளிலிருந்துண்டான காற் றானது எந்தெந்த தேசத்தில் பரவி வீசுகின்றதோ அத்தேசத்தில் வசிப்பவர்களுக் கெல்லாம் முக்தி கிடைக்கிறதென்றால், அந்த ஸ்ரீ நுபுரகங்காநதி தீரத்திலேயே வசிப்பவர்களுக்கு முக்தி ஸித்த மாக இருக்கிறதென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ. இப்பூவுலகி லுள்ள பலான புண்ய சேஷத்ரங்களில் செய்யப்படும் தானாதிகர்மாக்க ளினால் கிடைக்கும் யாதொரு பலன் உண்டோ, அதைக் காட்டி லும் கோடி மடங்கு அதிகமான பலனை இவ்விருஷப பர்வத சேஷத் ரத்தில் செய்யப்படும் கர்மாக்கள் நித்யமும் அளித்து வருகின்றன. ஹே பார்த்திவ! இம்முன்று லோகங்களிலும் இந்த சேஷத்ரத்திற்கு ஸமானமான சேஷத்ரம் வேறு கிடையாது. அதேவிதம் இந்நுபுர கங்கைக்கு ஸமானமான ச்ரேஷ்டமான நதியும் கிடையாது. இம்மஹிதலத்தில் ஸ்ரீஸுந்தரேசனுக்கு ஸத்ருசமான தேவனும் கிடையாது. என்னால் இவ்விதம் வெளியிடப்பட்ட இந்த ரஹஸ்யங் களை ஸாவதான மனதுடன் கேட்டு க்ரஹித்துக்கொள்ள வேண்டி யது. எவனொருவன் பாண்டியதேசத்திலுள்ள ஸுரர்களால் பூஜிக் கப்பட்ட இவ்விருஷப பர்வதத்தையடைந்து, இம்மலைப்ரதேசங்களை தர்சிக்கின்றானோ அவன் அச்வமேதயாகம் செய்வதால் ஏற்படும் பலனையடைகிறான். மேலும் ஸ்ரீஸுந்தரராஜனை நமஸ்கரித்தலால் அச்வமேதாதி பலன்களும் ஏற்படுகின்றன”வென்று சொல்லிவிட்டு உலக பிதாமஹரும், முனீந்த்ரர்களுக்கும் ஸர்வ தேவர்களுக்கும் ச்ரேஷ்டரும், கமலோத்பவரும், ஸுராத்யக்ஷரும், ஸர்வ தேவர் களால் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவரும், மஹா தேஜஸ்வியுமான பகவானான ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாவானவர், தம்மிருப்பிடமான ப்ரஹ்மலோகத்திற்குப் புறப்பட எண்ணங்கொண்டு எழுந்திருந்தார். 48 to 54½

இந்த்ராதி ஸகல தேவர்களும், முனீந்த்ரர்களும், அவ்யக்த ஜன்மாவைப் பெற்ற ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீ ப்ரஹ்மா எழுந்திருந்தவுடன், தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களைவிட்டு எழுந்திருந்து திரளாக ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாவைச் சூழ்ந்து நிற்குகொண்டார்கள். அப்போது அவர்கள்

60

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியம்

அங்கு குழுவியிருந்தது வெகு அற்புதமாக இருந்தது. அத் தேவக்குழாங்களால் குழப்பட்ட லோக பிதாமஹான ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாவும், ஸ்ரீபுருஷோத்தமனான ஸ்ரீஸுந்தரராஜனை நமஸ்கரித்தும், ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ஸோமச்சந்தவிமானத்தை வலம் வந்தும், தனதிருப்பிடமாகிய ப்ரஹ்ம லோகத்தை நோக்கிச் சென்றார்.

54½ to 58

ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் வரமளிப்பவரும், ஸர்வதேவேசனுமான ஸ்ரீப்ரஹ்மாவினிடம் விடைபெற்றுக்கொண்ட ஸ்ரீமார்க்கண்டேயாதி மஹரிஷிகளும் ஸ்வஸ்தானங்களை நோக்கித் திரும்பிச் சென்றார்கள்.

59

ஸ்ரீ பகவத் பாதாவிந்தயோகம் பெற்ற மஹா புண்யகரமான ஸ்ரீவிருஷபாத்ரியில் நடந்ததும், புராதனமாகவுள்ள வருத்தாந்தங்கள் இவ்விதமாக என்னால் விரித்துரைக்கப்பட்டது. மேலும் தேவர்களால் நன்குகேட்டு அனுபவிக்கப்பட்ட இந்த ஸ்ரீவிருஷபாத்ரியின் சேஷத்ர வைபவமும், அங்கு ஸாந்தித்யத்துடன் இருக்கும் பகவானுடையவும், அவரது தேவாலயத்தினுடையவும் மாஹாத்மியங்கள் எல்லாம் என்னால் சொல்லப்பட்டது. யாவானொருவன் இம்மலையினது ஆச்சர்யமான மாஹாத்மியத்தைக் கேட்கின்றானோ அம்மனிதன் ஸர்வ பாபங்களைப் போக்குகிறவனும், லோகநாதனும், ஜகதிசனும், ஸ்ரீவிருஷபாத்ரிநிவாஸியுமான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய உத்தமானாக்ரஹத்தினால், ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ஸ்ரீ விஷ்ணுலோகத்தை நொடிப்பொழுதிலேயே அடைகின்றான்.

60 to 63.

இவ்விதம் ஸ்ரீ வாமன புராணத்தின்

சேஷத்ரமாஹாத்மியகாண்டத்தில் 46-வது அத்தியாயத்தில்

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியமெனும் இதிறாஸஸ்தலபுராணத்தில்

“ஸ்ரீநாபுரகங்கா வைபவ”மெனும்

எட்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவிருஷபாத்ரிமாஹாத்மியத்தில்

“ஸ்ரீவிருஷபாசல நிழலின் வைபவமேனும்”

ஒன்பதாம் அத்யாயம்.

—o—o—o—

ஸ்ரீ வேதவ்யாஸர் சொல்லுகிறார்:—

“ஹே ! தேவரிஷியர்ன நாரதரே ! மேலும் கேளும். புண்யம் வாய்ந்ததும் கேட்பதற்கு அதிமனோஹரமாக உள்ளதும் எந்தச்சரித் திரத்தைக் கேட்டமாத் திரத்திலேயே இப்பூலோகத்தில் வஸிக்கும் மனுஷ்யர்கள் தங்கள் தங்களுடைய ஸகலவித பாபங்களினின்றும் உடனே விடுபடுகின்றார்களோ அப்பேர்க்கொற்றதுமான மற்றும் ஓர் சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றேன். 1

“விசேஷமான கர்வத்தையடைந்த கந்தர்வ ராஜன் ஒருவன் ஆகாசமார்க்கமாகத் தன்னுடன் கூட பின்தொடர்ந்து கானம்செய்து கொண்டுவருகிற இதர பல கந்தர்வர்களுடன் கூட, தானும் பாடிக் கொண்டும் சஞ்சரித்துக்கொண்டும் வருகையில், இவ்விருஷபாசலத் தின் சாயா விசேஷத்தை அறியாமல், அந்த மலையின் சாயாமயமான தாமாவை ஸாஹஸித்தனாய்த் தாண்டிச் செல்ல முயன்றான். ஆனால் இக்கந்தர்வ ராஜனைப் பின்தொடர்ந்து வரும் இதர கந்தர்வர்களோ வென்றால், இம்மலையின் சாயாமயமானதாமாவின் விசேஷங்களை நன்கறிந்தவர்களானதினாலே, எவ்விதத்திலும் இம்மலையின் சாயை யானது தாண்டத் தகுந்ததல்லவென்று நினைத்துத் தாண்டாமல் நின்று விட்டார்கள். ஆனால் அந்த கந்தர்வ ராஜனோவென்றால் மோகாக்ரந்தனாய் அந்தச் சாயையைத் தாண்டிச் செல்லுற்றான். அச்சமயத்தில் அக்கந்தர்வர்கள் அம்மலையின் சாயா விசேஷத்தா லேயே தடுக்கப்பட்ட ஆகாசமார்க்க கமனத்தை யுடையவர்களாக ஆனார்கள். ஆனால் அக்கந்தர்வராஜனோவென்றால், அம்மலையிலுள்ள பலவந்தர்களான ஸ்ரீ விஷ்ணு பாரிஷதேச்வரர்களால் சாயாமார்க்க மாகவே பிடித்திழுக்கப்பட்டவனாய்க்கொண்டு, தன்னுடன்கூட பின்

தொடர்ந்துவந்தவர்கள் எல்லோரும் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கும் போதே, தூக்கி எறியப்பட்டவனாக ஆனான். கேளும் நாராதரே! இவ்விதம் எறியப்பட்ட இக்கந்தர்வராஜன், வெகு த்விபாந்தரத் திற்கு அப்பாலிலேயே போய் அதேக்ஷணம் விழுந்தவனானான். கூடவந்த கந்தர்வர்கள் எல்லோரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் அதேக்ஷணத்தில், அதே ஸ்ரீவிஷ்ணுபாரிஷதேச்வரர்களால் மறு படியும் அத்த்விபாந்தரத்திலிருந்து திரும்ப இழுக்கப்பட்டவனாகக் கொண்டு, இக்கந்தர்வராஜன் இப்பூப்ரதேசத்தில் தள்ளப்பட்ட வனானான். ஸ்ரீராகவனின் பாணத்தினால், ராத்ரிஞ்சரனாமரீசன் எத்தகையதோர் கோரசம்பவத்தையடைந்தானோ அதே கதியை இக்கந்தர்வராஜனும் அடைந்தவனாகக் காணப்பட்டான். கந்தர்வராஜன் எந்தவிடத்தில் அசைவற்றவனாக விழுந்துகிடந்தானோ அதேவிடத்திற்கு அவன் கூடவந்த கந்தர்வர்கள் எல்லோரும் ஒடிப்போய் பார்த்தனர். அக்கந்தர்வராஜனும், அங்கு நின்ற கந்தர்வர்களைப்பார்த்து இக்கோர ஸம்பவம் எக்காரணத்தை முன்னிட்டு ஏற்படலாயிற்று? யாரால்தான் இவ்விதம் ஏற்படவும் நேர்ந்தது என்று வினவினன். 2 to 9

இவ்விதமாக வினவப்பட்ட கந்தர்வர்கள், நடந்த இக்கோர ஸம்பவத்தின் விவரங்களை அவனுக்கு விவரித்து எடுத்துச் சொல்ல வாரம்பித்து கங்காஸ்னானத்தை அபேக்ஷித்துச் செல்லுபவனும், ப்ரமத்தனுமாகியிருந்த உன்னால் மிக்கப் பெருமை வாய்ந்த ஸ்ரீ விருஷபாசலத்தின் நிழல்மயமாயுள்ள தாமாவானது உன்னால் தாண்டிச்செல்லப்பட்டதினால் ஏற்பட்டபலனல்லவோ! இது, என்று எடுத்து உரைக்கலாயினர். இவ்வித வரலாற்றைக் கேட்ட அக்கந்தர்வனும், நடுநடுங்கிய மனதையுடையவனாயிருந்தும், புனரூலோசனை செய்யாமல், தன் பரிவாரங்களுடன் மறுபடியும் திரும்பிப் போக ஆசை கொண்டான். ஹே த்விஜச்ரேஷ்டரான நாராதரே! இவ்வித மெண்ணம் கொண்ட இந்த கந்தர்வராஜன் அவ்விடம் விட்டு புறப்படமுயன்றும் ஓரடிமேல் ஓர் அடி எடுத்துவைத்து நடப்பதற்குக்கூட சக்தியற்றவனாயினன். கலங்கின மனதுடனும், இக்கோர ஸம்பவத்தின் காரணத்தைக் கண்டுபிடிப்பதில் ஊக்க

ஒன்பதாம் அத்யாயம்

68

முற்றவனுமான இக்கந்தர்வன், நிச்சயமாக இச்சம்பவம் ஸ்ரீவிருஷ பாசலத்தின் சாயா விசேஷத்தைத் தாண்ட முயன்றதினால் ஏற் பட்ட பலனே தவிர வேறில்லை என்ற முடிவுக்கு வரலாயினன். இவ்வித கஷ்டங்களை யனுபவித்தும் கூட இம்மலையினது பூர்ண வைபவத்தையும் நான் நன்றாக அறிந்துகொள்ளமுடியாதவனாக இருக்கிறேனென்றும் துயரமுற்றான். பிறகு அந்த கந்தர்வராஜன் இனி நாம் ஸ்ரீ எம்பெருமானுடைய அனுகூலத்தின் மூலம், தாண்டிச்செல்ல முடியாததும், பூகதமாகவுள்ளதுமான ப்ரதேசங்க ளடங்கிய இந்த ஸ்ரீ விருஷபகிரியை நமஸ்கரித்தும் போற்றியும் தான் போகவேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்தவனாய்க்கொண்டு உடனே தனது சகலவித பரிவாரங்களுடன் புறப்பட்டு இம்மலை ப்ரதேசத்திற்கு வந்து சேர்ந்தான்.

10 to 15

பிறகு, அசேஷவிதமான ஸகல க்லேசங்களையும் நசிக்கச்செய்யும் சக்தி வாய்ந்த இத்திவ்யகிரியின் தாமாவை அடைந்த அக்கந் தர்வராஜனும் மனோக்ருமான வசனங்களால் அக்கிரியை ஸ்தோத் ரம் செய்தும், மறுபடியும் மறுபடியும், ஆனந்தபாவசனாகவே கானம் செய்து புகழ்ந்தும், ப்ரதக்ஷிணம் செய்து நமஸ்கரிக்கலா யினன். இவ்விதம் அந்த ஸ்ரீ விருஷபகிரியையும் அவ்விடத்தில் ஸார்ந்தியத்துடன் இருக்கும் ரமாபதியையும் போற்றி, அனுகூ லிக்கப்பட்டு தடையற்ற ஸஞ்சாரத்தோடு மூன்று லோகங்களி லும் ஸஞ்சரிக்கும் சக்தியையடையும் பாக்யத்தைப் பெற்றான்.

16 to 17½

இம்மஹிமைதங்கிய மலையின் சாயையும்கூட தாண்டுவதினால் ஏற்பட்ட தோஷங்களின் விவரமும், 'ஹே மகாமதே! உங்களுக்கு உரைத்தேன். இதிலிருந்து ஸுரகணங்களாலும்கூட இம்மலையினது சாயையானது தாண்டப்படத் தகாதது என்பதை நன்கறிந்து கொள்ளவேண்டும். எந்த நரனானவன் இம்மலையினது சாயா விசேஷத்தை அஜாக்ரதையினால் தாண்டிச் செல்வானேயாகில், நிச்சயமாகவே, மகா கோரமயமான ரௌரவாதி நரகங்களில்

64

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியம்

முழ்கி நாசத்தையடைவன். ஆகையினாலே இப்பூலோகத்தில் சுகல
வித ப்ராணிகளும், ஸ்ரீரமாபதியின் ஸான்னித்யத்தையடைந்த இச்
சோலைமலையின்தாமாவை ஆசிரயித்து ஸேவிக்கக்கடவார்கள்”.

17½ to 20.

இவ்விதம் ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்தின் 55-வது அத்தியாயத்தில்
ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியமென்னும்
இதிஹாஸ ஸ்தல புராணத்தில்
“ஸ்ரீ விருஷபாசல நிழலின் வைபவ”மென்னும்
ஒன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சுபம்.

'SHRI BALA SUBIKSHAM'

R A M A S U B R A M A N I A N
IRULAPPAN

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியத்தில் “ஸ்ரீ மலயத்வஜபாண்டிய பூபதியின்
மனோபீஷ்டங்களை நிறைவேற்றி வைத்த”தேனும்
பத்தாம் அத்யாயம்.

~*~*~

ரிஷிகள் சொல்லுகிறார்கள்:—

“ப்ரஹ்ம புத்ரரும், ப்ரஹ்மநிஷ்டரும், முனிச்ரோஷ்டருமான
ஹே ஸ்ரீ நாரதமஹாமுனிவரே! மிகவும் ஆச்சர்யகரமும், மங்கள
கரமுமான ஸ்ரீ விருஷபகிரியினுடைய மாஹாத்மியமும், அதன்பிறகு
ஸ்ரீ பகவானுடைய பெருமையும் எங்களால் சர்வணம் பண்ணப்
பட்டது. கேட்பவர்களின் பாபத்தை நசிக்கச் செய்வதும், புண்ய
மானதும், நிகறற்றதும், மிக்க ஆச்சர்யம் பொருந்தியதும், புராணங்
களில் ப்ரஸித்திவாய்ந்ததும், எல்லா உலகங்கட்கு ஹிதமானதும்,
ஸகலப்ராணிகளின் மனதைக் கவருவதும், ஸர்வாபீஷ்டங்களைத்
தந்தருளுவதும், ஸர்வ ஸம்ஸாரபந்த விமோசனஞ்செய்வதுமான
இதஹஸ்தைதக் சீக்கிரமெங்களுக்குச் சொல்லியருள்வீராக”,
என்று ரிஷிகள் இவ்விதங்கூற ஸ்ரீ நாரதர் பதிலுரைக்கின்றார்.

1 to 4

ஸ்ரீ நாரதர் கூறுகிறார்:—

“அதிமேதாவிகளும், ச்ருதிஸம்பந்நர்களுமாகிய ஹே ரிஷிகளே!
இவ்விதிஹாஸமாயுள்ள கதையைக்கேட்பதில் இருக்கும் உங்கள்
பக்தியோ மிகவும் மெச்சத்தகுந்தது. ஸ்ரீ விருஷபாத்ரியின் வைப
வத்தை விவரித்தும் கதைகளைக் கேட்பதிலுங்களுக்கு இருக்கும்
பக்தியானது ஸ்ரீ பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமான இச்சோலைமலைக்கரசன்
பால் உள்ள பக்தியின் காரணமே தவிர வேறில்லை. ஆனதால்
ஸ்ரீ அகஸ்த்ய மஹாமுனிவரான ஸ்ரீ பகவான் எனக்குத் திருவாய்
மலர்ந்தருளியபடிக்கும் வருத்தார்த்தங்கள் நடந்தேறினபடிக்கும்
உங்கட்குச் சிறப்பாகச் சொல்லுகின்றேன்; கேட்பீர்களாக. 5 to 6

“முன்னொரு ஸமயம் நான் மலயபர்வதத்தின் தாழ்வரையில் தவம்புரிந்து கொண்டு வஸித்துவருங்காலத்தில், அகஸ்த்யபகவா னானவர் முனிவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்ட அம்மலைய பர்வதத்தை யடைந்து வஸித்து வருகிறாரென்றும் செய்தியைக் கேள்விப் பட்டேன். அவரைத் தர்சிப்பதற்காக அங்கு சென்ற என்னைப் பார்த்து, அம்மஹா முனிவர் ஆஸனாதிக்களால் என்னைக் கௌர வித்து ஸ்வாகதவசனங்களால் வரவேற்புக் கூறினார். இவ்விதம் நல்வரவு கூறின அகஸ்த்யமஹா முனிவரை தர்சித்த நான் சொன்ன தாவது ஹே “ப்ரஹ்மந்! இதற்குமுன் தங்கள் திருவாக்கிலிருந்து ஸ்ரீ விருஷபாத்ரியின் வைபவமானது என்னால் கேட்கப்பட்டது. ஆயினும் ஹே முனே! இச்சமயத்தில் மறுபடியும் இவ்வைபவத் தைக்கேட்பதில் ச்ரத்தை அதிகம் ஏற்படுகின்றது. அதைச்சேர்ந்த கதைகள் இன்னும் இருக்குமாயில் எனக்கு அக்கதைகள் முழுவதையும் சொல்லுவீர்களாக; இதற்குமுன் எந்த மஹா ஸாதுக்களான மனுஷ்யர்களால் இந்த கிரியினது மாஹாத்மியம் ப்ரத்யக்ஷமாக வெளியாயினது. எவ்வித உபாயத்தைக் கைக்கொள்வதால் ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி நாதனை பகவான் எல்லோருக்கும் வெகு ஸுலபமாக ஏற்படுவார்? ஞானக்கண்கள் படைக்கப்பெற்ற தங்களுக்கு எல்லாம் ப்ரத்யக்ஷமாக காணக்கூடும். அவ்விதமாகத் தங்களால் இதற்கு முன் பார்க்கப்பட்டதாயிருந்தாலும் புராதனமாயுள்ளதைச் செவியுற்றுக் கேட்கப்பட்டிருந்தாலும், ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி நிவாஸியான ஸ்ரீ புராண புருஷருடைய புண்ய சரித்திரத்தை ஹே முனே! சொல்லீராக; என்று அகஸ்த்ய மஹாமுனிவரிடம் நான் கேட்ட பிறகு அம்மஹாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். 7 to 13

அகஸ்த்யர் சொல்லுகிறார்:—

“முன் சந்திரவம்சத்திலுதித்தவனும், வேதவேதாங்கங்களி னுண்மையை யறிந்தவனும், ஸர்வ சாஸ்திரங்களிலும் ஸமர்த்தனும் நீதியுடையவனும், ஸ்வதர்மமான க்ஷத்ரா தர்மத்தை யறிந்தவனும், ஸர்வசாஸ்த்ரங்களில் தேர்ச்சிபெற்றவர்களுக்குள் மிகச்சிறந்தவனும் வில்லாளிகளுக்குள் ச்ரேஷ்டனும், இந்திரனுக்குச் சமானமானவனு மாகிய “புருராவஸ்” என்ற இராஜேந்த்ர ஸ்ரீமான் போரில் அஸுரர்

பத்தாம் அத்யாயம்

67

களை ஜயித்தான். மேலும் நான்கு ஸமுத்திரங்கட்கும் உள்பட்ட இப்பூமியைத் தனதாதிக்யத்தில் வைத்துக்கொண்டதிருந்து ஸகல இராஜமன்னர்களாலும் 'சக்ரவர்த்தி' என்று போற்றப்பட்டும் ஏழு தீவீபங்கட்கும் நியந்தாவாகி, அபரசக்ரவர்த்தி போலும் விளங்குகிற இவ்வரசன் காசிமாநகரத்தையே தலைநகராக வைத்துக் கொண்டு இப்பூமியை அரசாண்டு வந்தான்.

14 to 17

வெகு காலத்திற்குப் பின்பு ப்ரபுவான புருரவஸ் என்ற சக்ர வர்த்தியானவர் சில்பிகள் மூலம் "மணலூர்" எனும் மங்களகரமான பட்டணத்தைத் தெற்கு திக்கில் நிர்மாணஞ் செய்து, சத்ரு ஸம் ஹாரகரண இவ்வரசன் வெகுகாலம் இப்பட்டணத்திலேயே வஸித்து வந்தான். இச்சக்ரவர்த்திக்கு அளவுக்கடங்காத மஹா பராக்ரமசாலிகளான நான்கு புத்ரர்கள் உண்டாயினர். இந்நான்கு புத்ரர்களையும் ஒவ்வொவ்வொரு திசைகளிலும், ஸ்தாபனஞ்செய்து வைத்து, "புருரவஸ்" என்ற இராஜன் முக்தியை யடைந்தான்.

18 to 19½

இந்நான்கு இராஜ குமார்களுக்குள் மஹா தேஜோவாகுகிய ஜ்யேஷ்ட குமாரன் 'இந்திரத்யும்ன' னெனும் பெயர் வாய்ந்து ப்ரஸித்தியடைந்தான். மணலூரிலுள்ள குடிகளனைவரும் இராஜ குமாரனாகிய 'இந்திரத்யும்னனை' அரசனாகப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தனர். பிறகு இந்திரத்யும்னனும் பாண்டிய பூமிக்குப் பரம தர்மிஷ்டனான அரசனாக ஆயினன். இவ்வரசன் புத்ரனில்லாதவ னாகி "வைஷ்ணவமான புத்ரகாமேஷ்டி" என்ற யாகத்தைச் செய் தான். அதன்பேரில் அரசனுக்கு 'அபர ஸ்ரீநிவாஸன்' போல் ஸ்ரீமானான புத்ரன் ஒருவன் உண்டாயினன். ஸர்வ லக்ஷணங் களால் நிறைந்தவனும், எல்லாமறிந்தவனும், நற்குணங்கள் வாய்ந்த வனும், சக்ரவர்த்தி லக்ஷணங்களடங்கியவனும், யுத்தத்தில் சக்ர பாணியான ஸ்ரீ மஹா விஷ்ணுவுக்கு ஒப்புடையவனும், மஹா பல சாலியுமான இப்புத்ரன் மலையபர்வதவாஸியாயிருந்து மலைக்கு த்வஜம் போல் விளங்கப்போகின்றான்" என்று பிதாவான இந்திரத்யும்னன் அறிந்து இவனுக்கு 'மலையத்வஜன்' எனும் பெயரை இட்டான்.

19½ to 24

“மலயத்வஜனென்று ப்ரஸித்தி வாய்ந்தவனும், எல்லோராலும் போற்றப்பட்ட நற்குணசீலனும், நல்லொழுக்கமுடையவனும், எல்லா அஸ்த்ர வித்தைகளில் ஸமர்த்தனும், சூரனும், ஸூக்ஷ்ம கார்யங்களில் அதிஸமர்த்தனும், சந்திரனைப்போல் ஆஹ்லாதகர னாகவும், அழகு பொருந்தியவனாயிருப்பதால் ஸமஸ்த ஜனங்கட் கும் ப்ரியமான தர்சனத்தைக் கொடுப்பவனும், ஸத்யஸந்தனும், அதிபுத்திமானும், ஸமஸ்த வித்தைகளில் நிபுணனும், த்ரிகால ஞானிகட்குள் மிகச் சிறந்தவனும், ஸ்ரீ விஷ்ணு பக்தி நிறையப் பெற்றவனும், ஸர்வ சாஸ்திரங்களின் அர்த்தங்களை நன்குணர்ந்த வனும், நுண்ணறிவை யுடையவனும், கூத்தரதர்மத்தை யறிந்த வனும், சிறந்த நீதிமானும், மிகவும் தர்மவீரனும், ஸ்நானாதி கார்யங் களில் பற்றுதலுள்ளவனும், வைதிக தர்மாத்மகமாயுள்ள கர்மங் களைச்செய்பவனுமான தனது புத்திரனின் இயற்கையான நன்நடத் தையை நன்கறிந்து, எல்லாக் குடிகளோடுங் கூடவேயிருந்து தனக் குத் தன் தகப்பனான ‘பூருரவஸ்’ என்ற சக்ரவர்த்தியானவர் எப்படி பட்டாபிஷேகஞ் செய்து வைத்தாரோ அதுபோலவே இந்திரத்யும்னனும், தனது புத்திரனான இம்மலையத்வஜனுக்குக் கால விளம்பமன்னியில் பட்டாபிஷேகத்தைச் செய்து முடித்து விட்டு இனி இம்மலையத்வஜனால் இவ்விராஜ்யம் முழுமையும் க்ருப்தி யடைந்துவிடுமென்ற எண்ணங்கொண்டவனாகி உடனே ஸ்ரீ விரு ஷபாசலத்தை யடைந்தான். உடனே இம்மலையிலேயே கடுமை யான தவம் புரிந்து, ஸ்ரீ புருஷோத்தமனை யுபாஸித்து, யோக மஹிமையின் மூலம் முடிவில் இச்சரீரத்தை த்யாகஞ்செய்து பரம பதத்தை யடைந்தான்.

25 to 30

இதன்பிற்கு தர்மாத்மாவாயும், சந்திரவம்சத்திலுதித்தவனாய் முள்ள இம்மலையத்வஜ மஹாராஜன் தர்மவழி தவராமல் ஸகல பூமிகளையும் அரசாக்ஷி செய்துவரும் காலத்தில் பரிசுத்தமான மனதுடன் தினந்தோறும் கங்கையில் ஸ்நானஞ் செய்வதும், பிறகு தன் பட்டணத்திற்குத் திரும்பி வருவதும், செய்யவேண்டிய கார் யங்களை யாவையும் கவனித்துச் செய்துகொண்டு வருவதுமாக இருந்தான். அப்படிக்கு இருந்துவரும் ஓர் நாளில், ஸ்நானாதி கார்யங்

களை கங்காநதீ ஜலத்தில் முடித்துக்கொண்டு மறுபடியும் திரும்பி வரும் வழியில் ஸ்ரீ விருஷபாத்ரியின் ஆகாச மார்க்கத்தில் திட ரென்று நின்றான். மிகத் தேஜோவானாயிருந்தாலுங்கூட இவ்வரச ச்ரேஷ்டன் பத்ருமையில் தூரத்திற்கு அப்பாலிலேயே ஸ்ரீவிஷ்ணு தூதர்களால் இவ்விதம் தடுக்கப்பட்டவனாகி, தன் பின் தொடர்ந் தவர்களும், தடுக்கப்பட்டார்கள் என்பதையும் தான் சற்றுநோக்கி, பார்வையை நான்கு பக்கங்களிலும் செலுத்தியவண்ணமாகவே இருந்துவந்தான். உடன் இக்கோரஸம்பவத்தை நன்கறிய வேலைக் காரர்களனைவர்களையும் எல்லா திக்குகளிலும் பார்த்து வரும்படி ஆக்ஞாபிக்கலாயினன். உடன் இவ்வேலைக்காரர்களனைவரும் அங்கு மிங்கும் அலைந்து பார்த்துவிட்டு பிறகு அரசனை நோக்கி, இக்கோர ஸம்பவம் எங்களால் அறியமுடியவில்லை என்றிவ்வாறாக உரைத்தனர். இவ்வாறுரைக்க அரசன் துக்கசோகங்களையடைந்தவனாய்த் தனது கிங்கரர்களைப் பார்த்து, ஆ! இது என்ன ஸம்பவம்! இதற்குமுன் இவ்விதமான அவுமானமானது என்னால் அநுபவிக்கப்படவில்லை என்று கூறி, சத்ருவினால் அவுமானம் ஏற்பட்டதென்றெண்ணி சத்ருவைச் சற்று நோக்கிச் சொல்வதுபோல் மலயத்வஜபாண்டியன் “எல்லோராலும் போற்றப்படத் தகுந்த என்னை இவ்வித அவுமா னத்திற்கு உள்படுத்திய சத்ருவானவன் யார்? சொல்வாய்? அவர் களை உடனே ஸம்ஹரிக்கின்றேன்” என்றிவ்வாறாக அரசன் மொழிந் தான். அரசனால் இவ்விதம் உரைக்கப்பட்டதருணத்திலே ஆகாச வாணி ஒன்று கிளம்பிற்று. “ஹே அரசச்ச்ரேஷ்டனே! துக்கமடைய வேண்டாம். என்னுடைய ஸைன்யப் படைகள் மூலம் தடுக்கப் பட்டாய்; என்னைத்தவிர எந்த புமான் இப்புவிவிலாவது, ஸ்வர்க் கத்திலாவது, உன்னைத் தடுக்க யோக்யதையுள்ளவனாக இருக்க முடியும்? ஹே குழந்தாய்! உன்னுடைய பிதா என்னையாராதித்த பின்பே (உன்னால் புத்ரீத்வத்தை) புத்ரபாக்யத்தைப் பெற்றனன். ஹே குழந்தாய்! நீயோ என்னிடம் பக்திவாய்ந்தவனாக யிருக்கின் ராய்; உன்னிடத்தில் எனக்கு அதிப்ரேமை யேற்பட்டிருக்கின்றது. நான் திண்ணமாகவே இம்மலையில் நித்யவாஸஞ்செய்துகொண்டிருக் கிறேன்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய ப்ரபுவும், ஸ்ரீதேவனு

மாகிய ஸ்ரீமத் ஸுந்தரராஜமூர்த்தியான ஸ்ரீஹரியானவர் அந்தர்த் தான மடைந்தார். 31 to 40½

பிறகு இராஜச்ரேஷ்டனும், மறுபடியும் ஸ்ரீ பகவானைத் தர் சனம் செய்யவேண்டுமென்ற ஆவலால் சோகத்தை யடைந்தவ னாயும், பக்தியின் மேம்பாட்டால் பரவசனாகித் தன்னை மறந்தவ னாயும், ஸந்தோஷத்துடன் நர்த்தனஞ்செய்துகொண்டும், பகவத் தர்சனத்தையே எதிர்பார்த்துக்கொண்டும், அங்கேயே வஸித்துவர எண்ணங்கொண்டான். இனி நான் அத்துதமான வடிவையுடைய ஸ்ரீ சோலைமலைக்கரசரான அச்யுதரின் திவ்ய தர்சனம் யேற்படும் வரை தவத்திலிருந்து நழுவமாட்டேன் என்றும், ஸ்ரீஹரியான ஸ்ரீ பகவானைத் தினம் ஆரதித்துப் பிறவிப்பிணியற்றவனாகவு மாவேனென்றும், ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு பாண்டிய மஹாராஜா வான ஸ்ரீ மலயத்வஜபாண்டியன் ஸ்ரீ விருஷபாத்ரியிலேயே தங்கி நின்றான். ப்ரபுவாயும், மதிமானுமாகிய இவ்வரசன் ப்ரஜாஸம் ரக்ஷணவிஷயத்தில் மந்திரிகளிடம் இராஜ்யபாரம் முழுமையும் ஒப்புவித்துவிட்டு காய், கிழங்கு, பழங்களையே ஆஹாரமாகக் கொண்டு சில வருஷங்களைக் கழித்து வந்தான். பிறகு காற்றையே ஆஹாரமாக உட்கொண்டு ஸ்ரீ பகவானை வெகுவாக அர்ச்சித்து வந்தான். பிறகு கொஞ்சகாலம் ஆஹாரமே இல்லாதவனாய் இந்திரியங்களை யடக்கியவனாகி, “அச்யுதா, அனந்தா, கோவிந்தா” என்ற திவ்ய நாமஸங்கீர்த்தனத்தைப் பல ஆவ்ருத்திகளாகத் த்யா னஞ் செய்துகொண்டும், கருடவாஹனாருடரான ஸ்ரீ மஹாவிஷ் ணுவை விதிப்படி பூஜித்தும், மனதால் ஆசரித்துள்ள யாவையும் இந்த பகவானின் நிமித்தமென்று அர்ப்பணஞ் செய்துகொண்டே பரம ஸந்தோஷசித்தனாக இருந்து வந்தான். 41 to 47½

பிறகு வைதிகமாயுள்ளதும், இதிஹாஸ ஸம்பந்தமுள்ளது மாகிய பற்பல ஸ்தோத்ரங்களால் மிகுகியான தைவபக்தி வாய்ந் தவனான ஸ்ரீ மலயத்வஜபாண்டியனால் துதி செய்யப்பட்ட பிறகு ஸ்ரீ சோலைமலைக்கரசர் மலயத்வஜபாண்டியனின் முன்பு மேற்கண்ட ஸ்தோத்திரத்தினாலும், பூஜையினாலும், தவத்தாலும், ப்ரஸன்ன ராய் ஸ்ரீ கருடனின் மீது ஆரோஹணித்து, சங்கசக்ர கதாதாரியாக

பத்தாம் அத்யாயம்

71

வும், ஸ்ரீவத்ஸாலங்கிருதனாகவும், ஸகலத்துக்கும் ஆதாரமானவனாகவும், ஸ்ரீமானாகவும், தாமரைக்கண்ணனாகவும், ஸகல ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனாகவும், ஸகல ப்ராணிகட்கு மின்பந்தருபவனாகவும், பீதாம்பரதாரியாயும், உத்தமமான வனமாலையை அணிந்துகொண்டவனாகவும், நீலமேகத்திற்குச் சமானமான கார்தியையுடையவனாகவும், விஷ்வக்ஸேனர் முதலான தூதகணங்களால் சூழப்பட்டவனாகவுமுள்ள ஸ்ரீ ஹரியானவர் இத்யாதிவைபவத்துடன் மலயத்வஜபாண்டியனுக்குக் காஷி தந்தருளி, மேகத்திற்குச் சமானமான கம்பீரம் பொருந்தியதோர் தனது வார்த்தையினால் அடியிற்கண்டவிதமாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

48 to 52½

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லுகிறார்:—

“கல்யாண குணங்கள் நிறைந்த ஹே குழந்தாய்! உனக்கு மங்களம் உண்டாகுக; ஹே குற்றமற்றவனே! உனக்கு நான் ப்ராஸன்னனாயினேன். இருகண்களாலும், என்னை நீ பூர்ணமாகத் தர்சனஞ் செய்வாயாக; உன்னிடத்தில் எனக்கு விசேஷப்ரேமை ஏற்பட்டுவிட்டது” என்றிவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஸ்ரீ தேவேசனும், அண்டினவர்களை ஆதரித்து வேண்டுவதைக் கொடுப்பவனுமுள்ள ஸ்ரீ பகவானை நோக்கி ஸ்ரீ மலயத்வஜபாண்டியபூபதி அஞ்சலிபந்தஞ் செய்து, நமஸ்கரித்து, அடிக்கடி திவ்ய தர்சனஞ் செய்தும், த்ருப்தியடையாமல் சஞ்சலாஷ்ணாகவுமிருந்தும், மறுபடியும் மறுபடியும் எழுந்திருந்து தர்சிக்கலாயினன். ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீ ஹரியின் தர்சனத்தின் மூலம் சோமாஞ்ச பூரிதசரீரியாகத் தோன்றினான். இந்த ஸ்ரீ பகவானின் திவ்ய தர்சனத்தின் ஆவல் மிகுதியாக யிருந்தமையால் பரமஹர்ஷத்திற்குப் பாத்ரபூதனாகவும் ஆனான். மேலும், ஸ்ரீ பகவானைத் தர்சிப்பதும், கீழே விழுந்து நமஸ்கரிப்பதும், மறுபடியுமெழுந்திருந்து தர்சித்தவண்ணமாகவே இருந்ததின் மூலம் ஏற்பட்ட ஸந்தோஷத்தினால் கத்கதத்தோடு கூடிய வாக்குகளால் அடியிற்கண்டவிதம் ஸ்தோத்ரஞ் செய்யத் தொடங்கினான்.

53 to 56

“ஹே ஜகந்நாத! ஹே விஷ்ணு! உமக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், க்தாசக்ரபாணியாய் விளங்காநின்ற உமக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், சரணுகதர்களுடைய துன்பங்களை அபஹரிப்பவரான உமக்கு நமஸ்காரம்; ஹே அமரேச! யான் செய்த ஸகலபராதங்களையும் பொருத்துக் கொள்வீராக; ஹே ஜகந்நாத! பக்தர்களின் துன்பங்களை நாசஞ்செய்ப்பவரே! உமக்கு நமஸ்காரம், ஸகல வேதங்களும் உம்முடைய பெருமையைச் சொல்ல சக்தியற்றதுகளாக யிருக்கின்றபொழுது ஹே ப்ரபோ! என்னால் உம்முடைய பெருமையை எடுத்துரைக்கவும் இயலுமோ? ஹே ப்ரபோ! ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாவை முதன்மையாகக்கொண்ட தேவஸங்கங்களாலும் ரிஷிகணங்களாலும் கூட ஹே மஹேச்வர! உம்முடைய பெருமை தங்கிய குணங்களின் சில பகுதியைக்கூட அறியமுடியவில்லை என்றால் என்னால் எவ்வித மறியமுடியும்? ஹே கருணாகர! இவ்வுலகத்தை சீர்படுத்திய பிறகு வாமனாவதார வடிவுடன் பலிச்சக்ரவர்த்தியையும் அஸ்தர்களையும் ஜயித்து, தேவர்களால் நமஸ்கரிக்கத் தகுந்த சக்திவாய்ந்த தேவராஜனான இந்திரனை ஸ்வர்க்கத்தில் ஸ்தாபனஞ் செய்தருளிய ஹே தேவ! இவ்வுலகில் தாண்டமுடியாத இந்த ஸம்ஸாரத்திலிருந்து என்னைக் கருணையுடன் காப்பாற்றுவீராக; ஹே தேவ! ஹே தேவேச்வரேச்வர! உம்மைத் தவிர மங்களமருளிச் செய்பவர் வேறு ஒருவருமில்லை. கங்காஸ்நானஞ் செய்வதினால் ஏற்படும் பலனுக்கு ஒப்புற்ற பலனும், நூறு அச்வமேத யாகஞ் செய்வதினால் ஏற்படும் பலனுக்கு ஒப்புற்ற பலனும், கோதான, பூதான, ஸ்வர்ணதானங்களைச் செய்வதினால் ஏற்படும் பலனுக்கு ஒப்புடையதான பலனும், யாவும் உம்முடைய ஸேவையினால் கிடைக்கின்றன. தேவரீர் எனது திருஷ்டிக்குக் கோசாமாய் ப்ரத்யக்ஷமான இச்சமயத்தில் அப்புண்யங்கள் யாவும் என்னாலும் கூட அடையப்பட்டிருக்கின்றன. ஒருபொழுதாவது புண்யத்தின் துட்பத்தை அறியாது புண்யஞ் செய்யாதவர்கட்கு உம்முடைய திவ்ய தர்சனமானது கிடைக்குமென்பதரிது என்றே எண்ணுகின்றேன்; அல்லது புண்யத்தின் துட்பங்களை அறிந்து புண்யஞ் செய்தவர்கட்குக்கூட எப்பொழுதாவது உமது தர்சனம் கிடைக்குமென்பதுமில்லை என்றும் எண்ணுகின்றேன். ஆனால் புண்யங்களின்

பத்தாம் அத்தியாயம்

73

நுட்பங்களை நன்கறிந்து புண்யகர்மாவைச் செய்த நரர்களுக்குங்
கூட வெகு ஜன்மங்களானபின்பே சில நிமிஷமேதான் உம்முடைய
தர்சனம் கிடைக்கலாம். அதுவும் த்ருஷ்டிக்குக்கோசமாக அடை
ந்த தத்ஸூணத்திலிருந்துகூட வெகுகாலம் காஷியைத் தந்தருளு
கிறதுமில்லை. ஆகையினால் என்னிடத்தில் தங்கட்கு ஏற்பட்ட அனு
க்ரஹ விசேஷமானது பரமாச்சர்யம் வாய்ந்ததாகவே இருக்கின்ற
தாகக் காணப்படுகின்றது. ஹே கேசவ! அடியேனை நொடிப்
பொழுதிலேயே காப்பாற்றி கருணை புரிவீராக. ஹே ஹரே! தங்
கள் பேரில் வைக்கக்கூடிய உத்தமமான ஆஸ்திக்யபக்தியோ என்
னிடம் இருக்கக்காணேன். அப்படிக்கிருப்பினும் ஹே குரோ!
என்னை ரக்ஷிக்கும் விதியைத் தாங்கள் கைக்கொண்டிருப்பதானது
கேவலம் தங்களுடைய அபாரகருணை தான் காரணமே தவிர
வேரில்லை.” என்று இவ்விதம் ப்ரார்த்தித்து ஸ்தோத்திரம் செய்யா
னின்ற ஸ்ரீமலயத்வஜபாண்டியனைக் கடாஷித்துப்பார்த்து, ஷாட்
குண்ய பரிபூர்ணனும், ஸ்ரீ தரனும், ஸ்ரீ ஹரியும், ஸர்வாந்தர்யாமியும்,
ஸ்ரீமாதவனும், ஸ்ரீசோலைமலைக்கரசனுமான ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமந்நாரா
யணன், சுத்த ஹ்ருதயத்துடன் கூடிய விசேஷஞானியாக ஸ்ரீமலய
த்வஜன் இருக்கிறானென்றறிந்து, அடியிற்கண்டவிதம் மதுரமான
வாக்கியங்களினால் அவ்வரசனை நோக்கித் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

62 to 68½

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லுகிறார் :—

“ஹே அரசனே! ஸத்யசீலர்களாயும், மஹா பராக்ரமசாலிக
ளாயும் இருந்துவந்த “பூரு” முதலிய அரசர்கள் என்னையே உபா
ஸித்து வெகுகாலம் இப்ப்ருதிவியை ஆண்டு, பிறகு கடைசியில்
என் பதத்தை யடைந்தார்கள். ஹே அரசர்களுள் ச்ரேஷ்டனே!
நீயும் நமது ப்ரஸாதத்தின்பயனாக இவ்விராஜபோகத்தை அடைந்த
வனாக இருக்கிறாய். ஹே வ்ரதசீல! ஸந்தேகமன்னியில் உனது
மனோபீஷ்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றிவைப்பேன்” என்று
அனுக்ரஹிக்க,

69 to 70½

ஸ்ரீ மலயத்வஜபாண்டியன் சொல்லுகிறான் :—

“எனக்கு இந்த ஸ்ரீ பகவத் தர்சனமொன்றே எல்லா வரங்
களுக்கும் மேலானவரம். தங்கள் மனோஹரமான திருமேனி தர்சன

த்தைப் பார்த்தித்தவர்களான, ஸுரர்களும், ராஜரிஷிகளும், ஸித்தர்களும், தர்சனார்த்தம் இங்கு வந்து இப்பொழுதே கார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அல்ப அறிவையுடைய மானிடர்களுக்குத் தங்களுடைய தர்சனம் கதாசித் ஏற்பட்டாலும் மறுபடியும் அவ்வித தர்சனம் கிடைக்குமென்பது துர்லபம். ஆனதால் நான் பார்த்தித்துக்கொள்வதும், எனக்கு வேண்டியது மென்னவென்றால் தாங்கள் என்னை அனுக்ரஹிக்க வேண்டுமென்று கருணை தங்களுக்குப் பூர்ணமாக இருந்தும், எனது பக்தியும் தங்கள் பால் ஸத்யமானதாகவும் இருப்பதாகத் தாங்கள் கருதும்படித் தாங்கள் இப்போது தர்சனம் தந்தருளும் திருமேனியுடனேயே ஹே ஸ்ரீ தேவதேவ! இந்த ஸ்ரீவ்ருஷபகிரியில் ஸான்னித்யத்துடன் இருந்துவரவேண்டும். ஸ்ரீ ஸ்ரீதேவி, ஸ்ரீ பூதேவி முதலிய ப்ராட்டிகளுடனும், ஸகலவித ஸேனாபதிகணங்களுடனும், சங்கம், சக்ரம் முதலிய சின்னங்களோடும், தாங்கள் இங்கு ப்ராஸன்னராகவே இருந்துவரவேண்டுமென்பதுதான் ஹே ஸ்ரீஸுந்தர! எனது ப்ரார்த்தனை. இதுதான் எனது ஆபீஷ்டம். ஹே ஸுரோத்தம! இவ்வரத்தையேதான் தாங்கள் எனக்கு அனுக்ரஹிக்க வேண்டுகிறேன்” என்று இவ்விதமாக ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட அரசனின் வசனங்களை ஸ்ரீ சோலைமலைக்கரசனான ஸ்ரீ பகவான் கேட்டு, தனது மேகத்திற்குச் சமானமான கம்பீரமான வார்த்தைகளினால் அடியிற்கண்டவிதம் அனுக்ரஹம் புரிந்தார்.

71 to 76

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லுகிறார்:—

“ஹே அரசனே! இம்மலைப் ப்ரதேசத்தின் முன்னணியிலேயே நித்யமும் வஸித்துவருகிறேன். ஹே ராஜனே! இதே வ்ருஷகிரியிலேயே முன்பு ஒருஸமயம் மஹாதேவனான தர்மராஜாவும் என்னை விசேஷ தபஸ்ஸால் ஆராதித்து வேண்டிய வரத்தைப் பெற்றான். அவன் நம்மை வேண்டி ப்ரார்த்தித்ததாவது, “ஸ்ரீ ஸ்ரீதேவி, ஸ்ரீபூதேவி முதலிய ப்ராட்டிகளுடனையும், தேவஸேனாபதிகணங்களோடும், ஸதாகாலமும் ஸான்னியத்துடனும் இருந்து, வைகாணஸாதி முனிவர்களால் சிறப்புற்று ஆர்ச்சயாகி இவர்களது பூஜையை ஏற்றுக்கொண்டு இவ்விடத்திலேயே வஸிக்க வேண்டும்.

ஹே ஸ்ரீ வ்ருஷபாசலாதிபதே! ஹே ப்ரபோ! இதுதான் நான் ப்ரார்த்திக்கும் வரம். இவ்வரத்தை எனக்குத் தந்தருளவேண்டும். ஹே விஷ்ணு! இப்பொழுது மற்றும் ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன், பிற்காலத்தில் ப்ரக்யாதிபெற்றவர்களும், பக்திமான்களுமாயுள்ள மானிடர்களும், த்ரிகாலஞானம் உள்ள மார்க்கண்டேயாதி மூஹரிஷிகளும், ராஜரிஷிகளும், ஸித்தர்களும், ஸ்ரீ ப்ரஹ்மருத்ராதி தேவர்களும், தார்மிகர்களும், காலாநுஸாரமாக வெல்லாம் ஹே ஸ்ரீ ஹரே! தங்களை உபாஸிக்கப் போகிறார்கள்; ஹே ப்ரபோ! அப்பொழுதெல்லாம் தாங்கள் அவர்களுடைய அன்னாதி நைவேத்தியங்களோடு கூடிய உத்தமமான பூஜைகளை ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களையளித்திடுவீராக! இதுதான் எனக்கு அபிஷ்டமானவரம்! தேவரீர் வரதரல்லவோ! ஆகையால் இவ்வரத்தையே எனக்குக் கொடுக்கவேண்டும்," என்று பரமஹர்ஷத்தினால் கலங்கிய கண்களோடும், மேகத்துக்குச் சமானமான கம்பீரமான வசனங்களோடும் கூடின ஸ்ரீ தர்மதேவனின் வார்த்தைகளைக் கேட்ட நாம் சொல்லியதாவது: ஸ்ரீ பகவானின் வசனம்:—

“ஹே தர்மராஜனே! என்னிடம் உன்னால் ப்ரார்த்திக்கப் பட்ட எல்லாவரங்களையும் தருகின்றேன். பின்பு ஓர்ஸமயத்தில் மஹாப்ரக்யாதிபெற்ற அரசச்ச்ரேஷ்டன் ஒருவன் உண்டாகப்போகிறான். அவன் சந்த்ரவம்சத்திற்கே ஆபரணமாக விளங்காநின்ற மலையத்வஜன் என்ற பெயருடையவனாக ஆகுவான். எனது பக்த கணங்களுக்குள் அவன் விசேஷ பக்திமானாக இருப்பான். சூரனாகவும், பரிசுத்தனாகவும், ஸாமர்த்யமுள்ளவனாகவும், எப்போதும், பாபரஹிதனாகவுமே இருந்தும், தன் சரீரத்தையே நம்மிடத்தில் பூர்ணமாக ஸன்யஸ்தம் பண்ணியும், ஞானேந்திரியங்களையும் என்னிடம் ஸமர்ப்பணம் செய்துவிடப்போகிறான். அதனால் ஸந்தோஷத்தையடைந்து அந்தப் புத்திமானிடத்தில் ப்ரீதியை யடையப் போகின்றேன். அவனுடைய தபஸ்ஸினால் ஸந்தோஷத்தை யடைந்து வெகுசீக்ரத்தில் அங்கு ஆவிர்பாவம் கொள்வேன்” என்று முன்னமேயே, அரசச்ச்ரேஷ்டனான ஹே மலையத்வஜபாண்டியனே நாம் ஸ்ரீ தர்மராஜனுக்கு வரமளித்து இருக்கிறோம். ஆனதால், நாம்

குறிப்பிட்டுக் கூறிய அக்காலமும் இப்போது நேர்ந்திருக்கின்றது, ஆகையால், உனது அபீஷ்டவாங்களை இப்போதே தந்தருளுகிறோம். ஹே அரசனே! உனது அபீஷ்டப்படிக்கே “நம்மை இங்கு ப்ரதிதினமும் பூஜித்து வருவாயாக” வென்று திருவாய் மலர்ந்தருளிவிட்டு மேலும் அனுக்ரஹித்ததாவது:— 77 to 89

ஹே பாபமற்றவரசனே புனிதம்வாய்ந்த ஸ்ரீ நுபுரகங்காநதி தீரத்தில், “புத்ரதீபதருவென்ற” ஜ்யோதிர்விருக்ஷத்தினடியின் சிலாப்ரதேசத்தில், எமக்கு விசேஷ ப்ரீதியுண்டு. அந்த ப்ரதேசத்தில் விச்வகர்மானினால் நிர்மாணம் பண்ணப்பட்டதான ஸோமச்சந்த விமானம் ஒன்று உண்டு. அது தேவ பூஜ்யமாக உள்ளது. ஸதா காலமும் தேவர்களால் ஆரதிக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஸ்ரீ இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலும், முனிவர்களாலும், ஸதாஸார்வகாலமும் ஆச்ரயிக்கப்படுகின்றது. நாமும் ஸ்ரீ தர்மதேவனுடையவும் உன்னுடையவும் ப்ரீதிவிருத்தியின் நிமித்தம், ஸதா காலமும் இந்த ஸ்ரீ சோமச்சந்தவிமானத்தில் வசித்து வருகிறோம். “அர்ப்பிசி மாதத்தில்” ஸ்ரீ ப்ரஹ்மதேவரும், ஸ்ரீ ஸுந்தரராஜமூர்த்தியான எமக்கு உத்ஸவாதிகளைச் செய்து கண்டருளவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், தேவர்களின் கூட்டங்கள் அனைத்தும், மூன்று ஸந்த்யா காலங்களிலும் விசேஷ தபஸ்ஸுகளைச் செய்தார்கள். அவர்களுடைய ப்ரார்த்தனையை நிறைவேற்றவேண்டியதின் நிமித்தம், ஹே அரசனே, நீயே அந்த ஸகல உத்ஸவாதிகளையும் இப்பொழுது முதல் ஏற்படுத்தி நடத்திவருவாயாக. ஹே அரசனே! அரிய பெரியதோர் பாக்யம் வாய்ந்ததும், பூஜிக்கத் தகுந்ததும், மஹோந்நதமானதும், மண்டபங்கள் ப்ராகாரங்கள் உயர்ந்த கோபுரங்கள் இவைகளோடு கூடிய மதியமுமான ஓர் ஆலயத்தை எமக்குக் கட்டி முடிப்பாயாக. ஹே புருஷச்ரேஷ்டனே! ஸகலவித உத்ஸவங்களையும் எந்நிமித்தம் நடத்துவாயாக. அவ்வுத்ஸவங்களுக்கு வேண்டிய நமது பற்பல அர்ச்சாபேரங்களையும், ஸ்வர்ணத்தினாலேயே நிர்மாணம் செய்வாயாக. ஹே மஹாராஜனே! பார்ப்பவர்களின் மனதுக்குப் பரம ஆநந்தத்தை விளைவிக்கும் மஹோத்ஸவாதிகளை உனது ஜன்ம நக்ஷத்ரம் முடியும்வரையிலாக செய்வித்து

பத்தாம் அத்யாயம்

77

ஹேந்ருபச்ரேஷ்டனே நீ ஆனந்திப்பாயாக. ஹே அரசனே! எமது இச்சோலைமலையில், தேவர்களாலும், கந்தர்வர்களாலும் ஸேவிக்கப் பட்டதும், த்ரிவிக்ரமாவதாரம் செய்தகாலத்தில், நமது பாதச் சிலம்பிலிருந்து உற்பத்தியடைந்ததும், மிக விசேஷமுற்றதும், பவித்ரமானதும், நிர்மலமானதும், புண்யமாகவும் விளங்கும் ஸ்ரீ நுபுரகங்காநதிதீர்த்தத்தில் ஹே மஹாராஜ! நீ தினந்தோறும் ஸ்நானாதிவிதிகளைச் செய்து வருவாயாக. ஹே வஸுதாதிப! அவ்விதம் ஸ்நானம் செய்வதினால் கங்காஸ்நானத்தினால் ஏற்படும் பலன்களைக் காட்டிலும், விசேஷ அதிக புண்யத்தைக் கொடுப்போம். மேலும் எந்த நரர்கள் பக்திபூர்வமாக இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்வார்களோ அவர்களெல்லோரும் இப்புவியில், ஸதா ஸார்வகாலமும், இஷ்டமான போகங்களை அடைந்து, அனுபவித்து, ஸந்தோஷத்தை யடைவார்கள். மேலும் விசேஷமாகச் செவ்வாய்க்கிழமையிலும், சந்திர ஸூர்யக்ரஹண காலங்களிலும், புண்ய நக்ஷத்ர காலங்களிலும், இந்த ஸ்ரீ நுபுரகங்காநதிதீர்த்தத்தில் அனுஷ்டிக்கப்படும் ஸ்நானகர்மாக்கள் விசேஷமாக போற்றப்படுகின்றது. ஹே அரசனே! மேலும் நமது இச்சோலைமலையில் அனுஷ்டிக்கப்படும் ஜபங்கள், ஸ்நானாதிகள், தபஸ்ஸுக்கள், த்யானங்கள், ஹோமங்கள், தானங்கள் இவைகளின் பலன்களோவென்றால் குறைவற்றதாய் அக்ஷயமாக விளங்குகின்றன. என் பக்தர்களின் பொருட்டு நரநாராயணர்போல் ஸ்ரீ விருஷபகிரி என்று பெயர்வாய்ந்த இப்பர்வதத்தின் ஸ்வரூபத்தை நான் தரித்துக் கொண்டிருப்பேன். இந்நுபுரகங்காநதிதீர்த்தத்தின் ப்ரபாவத்தினால் எளியோர்கள் தனவந்தர்களாக ஆகவும், பிள்ளையில்லாதவர்கள் மக்கட்பேருடனும், மிக்க கஷ்டமடைந்தவர்கள் ஸுகமுடையவர்களாகவும், இழிய குலத்திலுதித்தோர்களும், உயர்குலத்துதித்தோர்களாகவும், ஏற்படுவார்கள் என்பதில் யாதொரு ஐயமும் இல்லை. நிஷ்காமனாய் ஸ்நானம் செய்ததிலிருந்து முக்தியை யடைந்தவர்களும், உயர்வான பதவியை யடைகிறார்கள். என்று இவ்விதமாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஸ்ரீதேவாதிதேவனைப்பார்த்து ஸ்ரீ மலையத்வஜபாண்டியனை அரசனும் மறுபடியும் மறுபடியும் நமஸ்கார்களைச்செய்து தெரிவித்துக்

கொள்ளலானான் “ஹே தேவ! தங்களனுக்ரஹத்தால் இவ்வரமே எனக்கு ஸித்தமாக யேற்படப்போகின்றது. ஷாட்குண்யம் பொருந்திய தேவரீரால் எது எது எனக்கு இப்பொழுது ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டதோ அவைகள் எல்லாவற்றையும் நான் இப்பொழுதே செய்து முடிக்க ஸித்தமாகவிருப்பதையும் விக்ஞாபனம் செய்து கொள்கிறேன், எனது பித்ருக்களும் இப்பொழுதே க்ருதார்த்தர்களாகிவிட்டார்கள். கிடைத்தற்கரிய ஜனனத்தின்பலனையும் இப்போது நான் அடைந்துள்ளேன். தங்களுடைய அனுக்ரஹத்தால் மனுஷ்யர்களும்கூட இனி க்ருதார்த்தர்களாக ஆகப்போகிறார்கள், ஹே தேவேச! தங்களுக்கு ‘ஆடி மாதத்தில்’ விசேஷ உத்ஸவத்தைச் செய்கிறேன். ஹஸ்த நக்ஷத்திரத்தில் அங்குரார்ப்பணத்தை யாரம்பித்து புண்யமான உத்திராடநக்ஷத்திரத்தில் அவப்ருதஸ்னானம் நடத்தி, பிறகு புஷ்போத்ஸவத்தையும் நடத்திவைக்கிறேன்” இவ்விதம் விக்ஞாபனம் செய்துகொண்ட அரசனை நோக்கி, ஸ்ரீமானான வ்ருஷபாத்திரிராதன் மறுபடியும் திருவாய் மலர்ந்தருளியதாவது “ஹே ஸௌம்யனே! உனது ஆபீஷ்டப்படிச் செய்வதே ஹே அரசனே! எனக்கும் பரமத்ருப்திகரமாக ஆகும். மஹா புத்திமானான ஹேமலையத்வஜபாண்டியனே! இதற்குப்பிறகு அனேக இராஜச்ரேஷ்டர்களெல்லாம் என்னை யாராதிக்கப்போகிறார்கள். எனது அனுக்ரஹத்தினால், நிச்சயமாக போகமோக்ஷங்களை யடைந்து அனுபவிக்கப்போகிறார்கள். இதில் ஸந்தேகமே இல்லை. உன்னுடைய புத்திரர்களும், பெளதாரர்களும், நம்முடைய பக்த ஜனங்களிடத்தில் விசேஷவாத்ஸல்யமுடையவர்களாக இருப்பார்கள். அவ்விதமிருந்து நீடித்தகாலங்கள் அரசாண்டு ஸகல ஸுகபோகங்களையும்னுபவித்துக்கொண்டும், அனேகம் தடவைகள் அச்வமேதாதியாகங்களைச் செய்துகொண்டும், அக்காலங்களில் பகுவிதமாக ஏராளமான தக்ஷிணைகள்முதலியவைகளைக்கொடுத்துக்கொண்டும்இருந்துவந்து, கடைசியில் “ஸ்ரீவிஷ்ணுபதம்” என்று சொல்லப்படுகிற எனது பதவியையடைவார்கள். இதில் ஸந்தேஹமே இல்லை. நீயும் ஸ்வல்பகாலத்தில் நமது லோகத்தையே யடையப்போகின்றாய். நீயும் இப்பொழுது க்ருதக்ருத்யனாக (செய்யவேண்டிய ஸகலகார்யங்களையும் செய்து முடித்தவனாக) ஆய்விட்டாய், என்றாலும், நீ செய்ய

வேண்டிய காச்யம் இன்னும் கொஞ்சமிருக்கின்றது. அதாவது, நமது ஸம்பந்தமாகச் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்வதும், நமது உத்ஸவாதிகளை ஆரம்பித்து நடத்துவதும், இந்த ஸ்தலத்திலேயே அவைகள் எல்லாவற்றையும் செய்துவிட்டு, பிறகு உனது பட்டணத்தைக்குறித்துத் திரும்பிச் செல்வாயாக. உனது பட்டணத்தையடைந்ததும், மந்திரிகளோடும், ப்ராஹ்மணர்களோடும், தேசத்து ஜனங்களோடும் போய் நீயும் கூடவே இருந்து உனது புத்திரனுக்குப் பட்டாபிஷேகத்தைச் செய்துவைத்து, ஹேச்ரேஷ்டனே! பரமஸந்துஷ்ட சித்தனாக சிலகாலம் அவர்களுடன் கூட வாஸம் செய்துவருவாயாக. பிறகு ஹே குழந்தாய்! எனது சோலைமலையின் ப்ராந்தியத்திலும், ஸ்ரீநாபுகங்கா நதிதீரத்திலும், சுத்தமான விருஷத்தின் அடியில் வஸித்துக்கொண்டும், ஹே ஸௌம்ய! வனத்திலுண்டாகும் கனிவர்க்கங்களை ஆஹாரமாக உட்கொண்டுவருவாயாக. ஹே அரசனே! வானப்ரஸ்தாச்சரமத்தை படைந்தவனாகக்கொண்டு, ராகாதி தோஷங்களிலிருந்து விடுபட்டவனாகி, நிர்மலசித்தனாகி, நம்மையே ஸதாகாலமும் நமஸ்கரித்தும், நமது அப்புதாக்குதியையே ஸதாஸார்வகாலமும் உபாஸித்தும் வருவாயாக. ஹே அரசனே! நம்பால் உன்னால் வைக்கப்படும் அபாரபக்தி மேம்பாட்டாலும், மஹத்தான ஞானவிஷேத்தாலும் ஹே அரசனே! நம்பால் செலுத்தப்பட்ட சித்தவிருத்தியையுடையவனாகவே தர்மஸ்வரூபியாக இருந்து, நமது ஸம்பூர்ண ப்ராஸாதத்திற்குப் பாத்ரபூதனாகி நமது லோகத்தை ஹேமஹாபாக! நீ நிச்சயமாய் அடைவாய்” என்று ஸ்ரீவநாசலபதியான ப்ரபுவும் பகவானுமான ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீஹரியானவர் திருவாய்மலர்ந்தருளி உடனே விமானத்தினுள் அந்தர்தானத்தையடைந்தார். என்று ஸ்ரீமந்நாராதரிடம் அகஸ்த்ய மஹாமுனிவர் சொல்லிவிட்டு, மஹபடியும் மேற்கண்டவிதம் சொல்லலானார்.

90 to 121

அகஸ்த்யர் வசனம் ;—

“உடனே மலையத்வஜபாண்டியனும், சக்ரபாணியாயும், அப்ரமேயனுமான ஸ்ரீஹரியின்பொருட்டு நமஸ்காரங்களைச்செய்துவிட்டு, ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ஆணையின்படிக்கு அங்கு நானே தனது வாஸஸ்தானத்தை யேற்படுத்திக்கொண்டான்.

வேதஸம்பந்நர்களான ப்ராஹ்மணர்களேயும், மேலும் வேண்டிய சிற்பிகளேயும் இன்னும் ஆலய நிர்மாணத்தைத் தொழிலாகக்கொண்ட தத்தத்கர்மபராயணர்களான தொழிலாளத் தலைவர்களேயும், வரவழைத்து, அங்கு நடக்கவேண்டிய எல்லாக்கார்யங்களேயும், அவர்கட்கு எடுத்துச்சொல்லியும், கேட்கும்படிச்செய்தும், கார்யங்களைச் செய்வித்தும், அவர்களோடு தானும் கூடவும் இருந்து, ஆலய நிர்மாணம் முதலிய ஸகலகைங்கர்யங்களேயும் ஸங்கல்பித்தபடி நடத்தி வைத்தான்”.

122 to 123½

“அகிலஜகத்திற்கும் ஆதாரபூதராகவும், எல்லா உலகங்கட்கும் மஹேச்வரருமான ஸ்ரீமத் ஸுந்தரராஜனின் திவ்யமங்கள விக்ரஹமானது எல்லா மானிடர்களின் த்ருஷ்டிக்குக் கோசரமாகி ப்ரத்யக்ஷமான காஷியைத் தந்தருளியது. பிறகு, அரசனும், ஜனங்களுக்கெல்லாம் ஸந்தோஷத்தை வ்ருத்திசெய்விக்கக்கூடிய அரியபெரியதும், சிறப்புவாய்ந்ததுமான உத்ஸவத்தைச் செய்தும், பாக்கியுள்ள ஸகலவித கார்யங்களேயும் நன்றாகவும், பக்தியுடனும் கூட அவ்வரசன் செய்துமுடித்தான். பிறகு தடஸ்தமான நிர்மலஸ்வரூபத்தை யடைந்து தனது யோக மஹிமையின் ப்ரபாவத்தால் மேலான முக்தி பதவியையும் அடைந்தவனானான்”.

124 to 126

“ஹே ஸ்ரீ நாரதமுனிவரே! மேலும் கேட்பீராக, யாவான் ஒருவன் இவ்விதிஹாஸத்தை ஸ்தோத்ரம் செய்கிறானோ, எவன் கேட்கின்றானோ, கேட்கும்படிச் செய்கின்றானோ, அத்தகைய மனுஷ்யன் ஸகலவித பாபங்களினின்றும் விடுபட்டவனாகி, மேலான பரமகதியை யடைகின்றான். மேலும் யக்ஞகாலங்களிலும், ப்ராஹ்ம ஸத்ரகாலங்களிலும், இரண்டு ஸந்த்யா காலங்களிலும், ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவின் ஸன்னிதானங்களிலும், ஸ்ரீ விஷ்ணு பக்தர்களின் ஸன்னிதிகளிலும், வித்வானாகவும், வ்ரதசீலனாகவும் உள்ள ப்ராஹ்மணன் ஸ்ரீ விஷ்ணுஸம்பந்தமான இவ்விதிஹாஸ புராணத்தை எல்லோரும் நன்கு கேட்கும்படி படிக்கவேண்டும். ச்ரவணம் பண்ணிய மாத்திரத்திலேயே, பாபங்களை நசிக்கச் செய்வதும், ஸர்வ தீர்த்தங்களிலும் போய் ஸ்நானம் பண்ணுவதனால் யடையக்கூடிய பலன்களை எல்லாம் தானே யளிப்பதுமாகிய இவ்விதிஹாஸத்தைச்

பத்தாம் அத்யாயம்

81

சந்த்ர ஸூர்ய க்ரஹணகாலங்களிலும் எல்லோராலும் கேட்கப் படும்படி ப்ரவசனம் செய்யவேண்டும்” என்று ஸ்ரீ அகஸ்த்ய மஹா முனிவர் ஸ்ரீ நாரதரை நோக்கித் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

127 to 130

இவ்வாறாக ஸ்ரீ நாரதரின் ப்ரச்னத்திற்கிணங்கியவண்ணம் ஸ்ரீ அகஸ்த்ய மஹாமுனிவர் விடை விரிவாகக்கூற, உடன் மஹா தேஜஸ்வியான ஸ்ரீ நாரதர் ரிஷி வாக்யத்தை ஸ்ரீ ஸூதபுராணிக ரான எனக்குச் சொல்ல, நான் உங்கட்கு ஸ்ரீ அகஸ்த்யோதிதமா யுள்ளதும், சுபமும், புண்யமும், பாபத்தைத் துலைப்பதும், ஸகல அபீஷ்டங்களைத் தந்தருளுவதுமாகிய இவ்விதிஹாஸபுராண மஹி மையின் வரலாற்றை உரைத்தேன். ஹே நைமிஷாரண்யவாஸிகளே! இப்பொழுது மேலும் கேட்பீர்களாக; என்று ஸ்ரீ ஸூதபுராணிகர் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

132

இவ்விதம் ஸ்ரீவாராஹ புராணத்தின் 48-வது அத்யாயத்தில் ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியமெனும் இதிறாஸஸ்தலபுராணத்தில்

“ ஸ்ரீ மலயத்வஜபாண்டிய பூபதியின் மனோபீஷ்டங்களை

நிறைவேற்றிவைத்த ” தெனும்

பத்தாம் அத்யாயம் முற்றிற்று.

'SHRIBALASUBIKSHAM'

RAMASUBRAMANIAN
IRULAPPAN

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியத்தில்
“ஸ்ரீ வாராஹக்ஷேத்ர மாஹாத்மிய” மெனும்
பதினொன்றாம் அத்தியாயம்.

~*~*~

ஸ்ரீ வாராஹக்ஷேத்ரத்தின் மாஹாத்மியத்தைச் செவியுற்றுக் கேட்க மிக்க ஆவல்கொண்டவர்களான முனிவர்களனைவரும் மஹாமதியாயுள்ள ஸ்ரீஸூத மஹாமுனிவரின் அருகில் நின்று ப்ரச்னத்துடன் விஞ்ஞாபிக்கலாயினர்.

1

“மஹா புத்திமானான ஹே ஸ்ரீ ஸூதபுராணிகரே! மிகவும் கீர்த்திவாய்ந்த இந்த ஸ்ரீ வாராஹக்ஷேத்ரமானது இப்பாண்டிய தேசத்திற்குள் எந்தப் பக்கத்தில் விளங்கிவருகின்றது? இந்தக்ஷேத்ரம் எவ்வளவு யோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ளது? எந்த எந்த புண்ய தீர்த்தங்களுடன் கூடினதாக இருக்கின்றது! இத்தகைய வைபவம் பெற்ற இவ்வாராஹக்ஷேத்திரத்திலேயே முற்காலத்தில் எந்த எந்த ஸாதுக்கள் முக்தியை யடைந்திருக்கின்றார்கள்! யாவற்றையும் அறிந்த தாங்கள் இவைகளைத்தையும் எங்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருள்வீராக; என்று கேட்ட செளனகாதி மஹரிஷிகளை நோக்கி ஸ்ரீஸூத மஹாமுனிவர் சொல்லுகிறார்.”

3

“ஹே முனிவர்களே! இவ்விடத்தில் தாங்கள் எதைக் குறித்துக் கேட்டீர்களோ, அதை நானுரைக்கின்றேன், எல்லோரும் கேட்பீர்களாக; உங்களெல்லோராலும் கேட்கப்பட்ட கேள்வியே முன்னொரு ஸமயம் ஏகாந்தமாயுள்ள தனது தபோவனத்தில் விளங்காரின்ற ஸ்ரீ நாரத மஹாமுனிவரின் ஸந்நிதானத்தில் பராசர புத்ரரான ஸ்ரீ வியாஸமஹரிஷியினாலும் கேட்கப்பட்டது.”

4

ஸ்ரீவியாஸர் ப்ரச்னஞ்செய்ததாவது:—

“ஹே ஸ்ரீ நாரத மஹாமுனிவரே! ஸ்ரீ வாராஹமென்று சொல்லப்படும்க்ஷேத்ரமானது எங்கு உளது? அதனது சுற்றளவு

பதினென்றாம் அத்யாயம்

83

எவ்வளவு? எத்தனை (தேஹிகள்) ஸாதுக்கள் அங்கு உத்தமமான ஸித்தியை அடைந்திருக்கின்றார்கள்? எத்தனை புண்யதீர்த்தங்கள் அங்கு விளங்கிவருகின்றன? இவை எல்லாவற்றையு மெனக்குச் சொல்வீர்களாக” என்று ஸ்ரீ வ்யாஸரால் ப்ரச்னஞ் செய்யப் பட்டது”.

6

அதற்கு ஸ்ரீ நாரதர் பதில்தெரிவிக்கின்றார்:—

“ஹே முனிச்ரேஷ்டரே! ஸ்ரீவாராஹ க்ஷேத்ரத்தைச் சேர்ந்த ஸகல மாஹாத்மயத்தையும் சற்று எடுத்துரைக்கின்றேன். கவனமாகக் கேட்பீராக. பாண்டிய நாட்டிற்கு மேற்கு திக்கு ஓரத்திற்கு அப்பால் ‘மலய’மேனும் பர்வதமொன்றிருக்கின்றது. அம்மலையில் எல்லா மஹரிஷிச்ரேஷ்டர்களால் ஸேவிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ அக்ஸ்த்ய மஹாமுனிவர் எப்பொழுதும் உலக யோகக்ஷேமத்தின் நிமித்தம் தவம்புரிந்துகொண்டு இருக்கின்றார். அம்மலய பர்வதத்திற்கு வட கிழக்குதிசையில் சில மலைக்குன்றுகள் இருக்கின்றன. அவைகளுள் ‘மண்கே பர்வதமேனும்’ ஒரு மலை இருக்கின்றது. அம்மலையில் மண்கேரேனும் பெயர்பெற்ற மஹா தபஸ்வியானவர் அனேக முனி வர்களால் சூழப்பட்டு விளங்கிவருகின்றார். அம்மலையின் கீழ்திசைப் பாதியிலிருந்து ஆரம்பித்து கிழக்கு திசையைச் சுற்றில் இரண்டு யோஜனைக்கு அப்பாலுள்ள ப்ரதேசத்தில் ஸ்ரீ வாராஹ க்ஷேத்ர மிருக்கின்றது. அவ்வாராஹ க்ஷேத்ரத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தி யானவர் ஸதா ஸாந்தித்யமடைந்திருக்கின்றார். மேலும் அங்கு தவம் புரிந்துவரும் ஸ்ரீ அக்ஸ்த்ய மஹாமுனிவருக்கும் இதர தபஸ்விகட் கும், அக்ஷேத்ரமஹிமையால் முயர்ச்சியில்லாமலே ஸகல ஸித்தி களும் ஸித்திக்கின்றன” என்று சொன்ன ஸ்ரீ நாரத மஹாமுனி வரை நோக்கி ஸ்ரீ வ்யாஸர் “ஹே ப்ரஹ்மந்! அந்த மண்கேரென் பவர் யாரென்பதையும், இவருக்கு எத்தகைய காரணத்தினால் ஸித்தி ஏற்பட்டுளது! எந்நிமித்தமாக இம்மஹாமுனிவர் இங்கு வந்துள்ளார்! எவ்விதமான ஸித்தியைக் கொடுப்பதில் இவர் யோக்யதையைப் பெற்றிருக்கின்றாரென்பதையும், ரிஷிகளோடு கூட எங்கு வஸிக்கின்றாரென்பதையும், வெகு வ்யக்தமாக எனக்குச் சொல்லீராக” என்று கேட்டார்.

7 to 13.

ஸ்ரீநாரதர் தெரிவிக்கின்றார்:—

“கேளண்டின்ய குலத்திலுதித்தவரும், தர்மாத்மாவுமான “ஸ்ரீ ஸுதபஸ்” என்பவர் ப்ரஹ்மஸாயுஜ்யம் பெறவேண்டுமெனும் விருப்பத்துடன் ஸ்ரீவிருஷபாத்ரியில் தவம் புரிந்துவந்தார். அவ்விருஷபாத்ரியிலுள்ள ஸ்ரீ நூபுரகங்கைக்கு அருகிலுள்ள புனிதமான தபோவனத்தில் ப்ரஹ்மத்யான தத்பர்களான வாலகில்யாதி தபோதனர்களும், தூர்வாஸர் முதலிய எல்லா முனிவர்களும், இந்தநதிக்கு அருகாமையில் வந்து சேர்ந்தனர். வந்தவர்களான இம்மஹாமுனிவர்களை நோக்கி வரவேற்புக்கூறாமல் ஸ்ரீஸுதபஸ் என்ற மேற்கூறிய ரிஷியானவர் ஸ்நானஞ்செய்ய வேண்டுமென்ற விருப்பத்தினால் அகமர்ஷண ஸூக்தத்தை ஜபித்துக்கொண்டபடியே மஹாநதியின் தீர்த்தத்தில் இரங்கினார்.” 14 to 16½

“அச்சமயம் ஜலத்தினுள் முழுகின ஸ்ரீஸுதபஸ்ஸின் வருகையை வெகுகாலம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு எல்லா ரிஷிகளும் அருகாமையிலுள்ள இந்த ஸுதபஸ்ஸின் ஆச்ரமத்தில் அமர்ந்திருந்தார்கள். அப்படிக்கார்த்திருந்தும் ஸ்ரீஸுதபஸ் என்பவர் வெகுகாலமாகியும் வாராமையைக்கண்டு ஸ்ரீ ஸுதபஸ்ஸின்மீது ஸ்ரீ தூர்வாஸர் வெகு கோபங்கொண்டார். உடன் ஸ்ரீ ஸுதபஸ்ஸானவர் க்ரமப்படி ஸ்நானஞ்செய்து எழுந்திருந்தும், பிறகு செய்யவேண்டிய கர்மானுஷ்டானங்கள் யாவையும் செய்து முடித்துக்கொண்டும், தனது ஆச்ரமத்தை நோக்கித் திரும்பி வந்து சேர்ந்தார். உடனே அம்மஹாமுனிவர்கட்கு அதிதி ஸத்காரஞ் செய்யவேண்டுமெனும் யத்னங்கொண்டு அதிதி பூஜைகளுக்கு வேண்டியதுகளாயுள்ள அதிதி பூஜாஸம்பாரங்களை யாவையும் எடுத்துக்கொண்டு ரிஷிகளின் முன்னிலையை நோக்கிச் சென்றார்.” 17 to 19

“அவ்விதம் வந்து நின்ற ஸ்ரீ ஸுதபஸ் ரிஷியை நோக்கி ஸ்ரீ தூர்வாஸ முனிவரானவர் அடியிற்கண்டவிதம் சபிக்கலானார்.”

“உமது ஆச்ரமத்தையே நோக்கித் தேடிவந்தவர்களும், மஹானுபாவானுமாகிய இம்மஹாரிஷிகளையும் என்னையும் அநாதவுடன் அவமதித்து, ஸ்நானவிதியையே மேலாகவெண்ணி ஜலத்தை

பதினொன்றாம் அத்தியாயம்

85

விரும்பிச் சென்ற ஹே முனிபே ! எப்பொழுதும் நீ தவளையாகவே ஆகக்கடவாய்” என்று ஸ்ரீ தூர்வாஸரின் சாபவசனத்தைச் செவியுற்ற ஸுதபஸ்ஸும் பயந்து நடுநடுங்கிய சித்தவ்ருத்தியை யுடையவராய் மஹாமுனிவரான ஸ்ரீ தூர்வாஸரின் முன்னிலையிலும், அங்கு வந்திருந்த மஹான்களான ரிஷிகளின் முன்னிலையிலும் தண்டம்போல் அடிபணிந்து பூமியில் விழுந்தார். 21½

உடனேயே மஹாத்மாக்களும் ப்ராஸன்னர்களுமான மஹரிஷிகளனைவரும், சரணமென்றடிபணிந்தவரும், ப்ராஹ்மணருமான ஸ்ரீ ஸுதபஸ்ஸைச் சீக்கிரமாகக் கைதூக்கிவிட்டு அவரை நோக்கிச் சிறப்பும், உண்மையும்வாய்ந்ததோர் இவ்வார்த்தையைத்தெரிவித்தனர். “மஹாமுனிவரான ஸ்ரீ தூர்வாஸர் எவ்விதமாகச் சொன்னாரோ; அது அவ்விதமாகவே வாய்ந்திடும்.” ஆனால் ஹே தபஸ்வீர் ! இது விஷயத்தில் நீர் பயத்தை யடையவேண்டாம். உமக்கு வேண்டிய அதுகாஹத்தை நாங்கள் செய்கிறோம். ஸ்ரீவாராஹக்ஷேத்ர ப்ரார்த்தியத்தில் “தர்மாத்திரி” எனும் பெயர் பெற்ற ஓர் பர்வதம் விளங்கி வருகின்றது. அம்மலையின் சீழ்பாகத்தில் மலையருவி ஒன்று பாய்கின்றது. அம்மலையருவியின் இருபக்கக் கரைகளும் மலர்ந்த புஷ்பங்களோடுகூடிய விருக்ஷங்களால் நிறையப்பெற்று அடர்ந்து ப்ரகாசிக்கின்றன. முன்னொரு ஸமயம் மஹாத்மாக்களும், நியமவான்களும், தபோதனர்களுமாகிய வஸிஷ்ட கோத்திரத்திலுதித்தவர்களும், கச்யப கோத்திரத்திலுண்டானவர்களும், கண்வ வம்சத்தில் ஜனித்தவர்களும், பரத்வாஜ குலோத்பன்னர்களும், கௌதம வம்சத்தில் பிறந்தவர்களும், வாத்ஸ்யாயன ருஷிபரம்பரையிலுண்டானவர்களும், சாகல்ய மஹரிஷிவம்ச ப்ராஸுதார்களும், சாஸிகாயன வம்சஸ்தர்களும், இம்முதலிய மற்ற ஆயிரக்கணக்கான மஹாமுனிவர்களனைவரும், தங்களுக்கு அபிமதமாயுள்ள மலையருவியில் ஸ்நானம் செய்ததால் கிழத்தன்மையற்றவர்களாய் வஸித்துவந்து உத்தம தவம் புரிந்துகொண்டு ப்ராஹ்ம ஸாயுஜ்யத்தை யடைந்தார்கள்”. 22 to 27½

“ஹே மஹாமுனே! கேட்பீராக; மஹான்களான அவர்களுக்கு க்ருப்திகரமான அத்தகைய பெருமைவாய்ந்த அம்மலையருவியில்

விதிப்படி ஸ்நாநஞ் செய்து, மண்டுக ரூபத்தை விட்டுவிடுவீர். உமக்கு அவ்விடத்தில் “மண்டுகமுனி” எனும் பெயருமுண்டாகப் போகின்றது. அங்கேயே நீர் தவமியற்றவேண்டியது. வெகு சீக்ரத்திலேயே ஸித்தியையும் அடைவீராக” என்று ஸ்ரீ தூர்வாஸமஹரிஷியுடன் வந்தவர்களான மஹான்களின் சாபாவஸானச் சொல்லைச் செவியுற்றவுடனே த்ருப்தியடைந்தவராய் ப்ரஸன்னத்தையடைந்த ஸ்ரீ ஸுதபஸ்ஸானவர் அம்மஹாமுனிவர்களை நோக்கி மறுபடியும் தெரிவித்துக்கொண்டார்”.

28 to 30

ஸ்ரீ மண்டுகமுனிவரான ஸ்ரீ ஸுதபஸ் சொல்லுகிறார்:—

“ஷாட்குண்யம் பொருந்திய உங்களால் எவ்விதமாக உரைக்கப்பட்டதோ, அது அவ்விதமே ஏற்படும். வேறுபாடாக இராது. ஆனாலும் ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஸ்நாநவிதியானது என்னால் தத்ஸமயம்தான் புதிதாக அநுஷ்டிக்கப்பட்ட தென்பதில்லை. முன்னமேயே தினந்தோறும் பக்தி ச்ரத்தை வாய்ந்த மனதுடன் ஸ்ரீ நூபாகங்கா நதியில் ஸ்நாநஞ்செய்து, முக்தி கிடைக்கும்வரை எப்பொழுதும் ஸ்ரீ ஸுந்தரராஜரென்று பெயர் கொண்ட ஸ்ரீ ஹரியை அர்ச்சிப்பது எனும் நியம வ்ரதமானது தொண்டுதொட்டே என்னால் ஏற்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டு அநுஷ்டிக்கப்பட்டுவருகின்றது.” என்று இவ்விதம்சொன்ன ஸ்ரீ ஸுதபஸ்ஸின்வார்த்தையைக் கேட்டுப் பரமாச்சர்யபரிதர்களான முனிவர்களனைவரும் வெகு ஸந்தோஷத்தையடைந்து இம்மஹாமுனிவரைப் போற்றிக்கொண்டே அநுக்ரஹ பரிபூரிதமான இவ்வார்த்தையைச் சொல்லலாயினர்.

31 to 33

முனிவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்:—

“ஹே ஸாதோ ! அம்மண்டுகபர்வதத்தில் “ஸ்ரீ ஸுந்தரராஜரெனும்” பெயர்பெற்ற ஸ்ரீ ஹரியானவர் ஸ்வயம் ஸாந்தித்யமடையப்போகின்றார். அவரது பாதச்சிலம்பிலிருந்து உண்டான அருவியும் அங்கு நித்யஸாந்தித்யத்துடன் விளங்கப்போகின்றது. அச்சமயம் மஹா தபஸ்வியான உமது அதிதி ஸத்காரபூஜையை நான்கள் அங்கு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம்” என்று இவ்விதமாகத் திரு

பதினென்றும் அத்யாயம்

87

வாய்மலர்ந்தருளி உடனே மஹரிஷிகளனைவரும் அந்தர்தான மடைந்தனர். பிறகு ஸ்ரீ ஸுதபஸ் என்ற ஸ்ரீ மண்டுகமுனிவர் பரமாச்சர்யமடைந்து சிஷ்யர்களாயுள்ள முனிவர்களுடன் கூடவே ஸ்ரீவிருஷபாத்ரியிலிருந்து ஆகாசயானத்தின் மூலமாக வெகு விரைவில் மண்டுகபர்வதத்தை அடைந்தார்". 31 to 37

பிறகு அம்மண்டுக பர்வதத்தின் ப்ராசீனமான மலையருவியில் ஸ்நானஞ் செய்தவரான ஸ்ரீ ஸுதபஸ் என்ற மஹா தபஸ்வியானவர் மண்டுக ரூபத்தைவிட்டு, மானிட உருவத்தையுமடைந்தார். அவ் விடத்திலேயே அப்பொழுதே ப்ரஸன்னாதமாவாய் இருந்து, தவம் புரிந்து வந்தார். அதிசீக்கிரகாலத்திற்குள் ஸ்ரீஸுந்தரராஜர் எனும் பெயர்பெற்ற ஸ்ரீ ஹரியானவர் பரம கருணையுடன் ஸ்ரீ வாராஹ க்ஷேத்திரத்தின் மஹிமையின்மூலம் ஸ்ரீஸுதபஸ்ஸுக்கு ஸ்வயம் ப்ரத்யக்ஷமான காஷியைக் கருணையுடன் தந்தருளினார். உடனே அம்மண்டுகமுனிவர் இதரமுனிவர்களுடன் பரம ஆச்சர்யமடைந்து, பீதாம்பரதாரியாய் விளங்குபவரும், அலர்ந்த செந்தாமரைக் கண்ணாக விளங்குபவரும், உதயகால ஸூர்யனின் தேஜஸ்ஸை உடையவரும், நீருண்ட மேகத்திற்குச் சமானமான ச்யாமளவர்ண முடையவரும், கௌஸ்துபமெனும் இரத்தபாணத்தினால் ப்ரகாசிக்கும் மார்பையுடையவரும், ஹாரங்களாலும், தோள்வளைகளாலும், கங்கணங்களாலும், கிரீடத்தினாலும், இது முதலிய மற்று முள்ள ஆபரண விசேஷங்களாலும், ஜாஜ்வல்யமாய் ப்ரகாசிப்பவரும், ஸ்ரீதேவி பூதேவிமார்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட உபய பார்ச்வங்களையுடையவரும், சாமாம் வீசுகின்றவர்களாலும், சக்தி தேவதைகளாலும், நன்கு ஸேவிக்கப்பட்டவரும், அநந்த கருடர் முதலிய பாரிஷதர்களாலும், நித்ய ஸூரிகளான ஸநந்த ஸநகாதி முதலிய முனிச்ச்ரேஷ்டர்களாலும் நன்கு சூழப்பட்டு ஸ்தோத்ரஞ் செய்யப்பட்டவரும், ப்ரஹ்மாத்ரி ஸமஸ்த தேவர்களாலும் மற்றும் நாலாபக்கங்களிலுள்ள இதரர்களாலும் ஸேவிக்கப்பட்டவருமான ஸ்ரீ ஸுந்தரராஜரென்று பெயர்பெற்ற ஸ்ரீ பரமபுருஷனை தர்சித் தார். 38 to 44

88

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியம்

இத்தகைய காஷியைத் தந்தருளுகிறவரும், ஸ்ரீ ஸுந்தர
ராஜரென்று பெயர் பெற்றவரும், எப்பொழுதும் ஆத்ம ஸ்வரூப
மான ஸ்ரீமந்நாராயண ஸ்வரூபத்தைத் தன் மனோவீதியில் த்யானிக்
கப்பட்டவருமான ஸ்ரீ ஸுதபஸ்ஸானவர் ஸ்ரீ சுந்தரராஜ மூர்த்தி
யைக் கண்ணாரக்கண்டு, நமஸ்கரித்து, பரம ஸந்துஷ்ட சித்தராக
ப்ரணவார்த்தத்தின் உட்பொருளை விளக்கக்கூடிய துதிச்சொல்லை
பக்தர்களுடன் கூடவேயிருந்து துதி சொல்லலாயினார். 45

இவ்விதம் ஸ்ரீ வாராஹசேஷமான இரஹஸ்ய கண்டத்தின்

ஸ்ரீ வாராஹசேஷத்ர மாஹாத்மியத்தில்

“ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி சேஷத்ர மாஹாத்மியமெனும்

இதிறாஸஸ்தலபுராணத்தில்”

பதினென்றும் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

'SHRI BALA SUBIKSHAM'
R A M A S U B R A M A N I A N
IRULAPPAN

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மியத்தில்
“ஸ்ரீ மண்கே மஹாமுனிவருக்கு ஸாயுஜ்யத்தைத்
தந்தருளிச்சேய்த்”தேனும்

பன்னிரண்டம் அத்யாயம்.

~*~*~

“ஸ்ரீ மண்கேமுனிவர் துதி செய்கிறார்—

காரணங்கள் யாவையும் நிறையப்பெற்றவரும், (எல்லாவற்
றிற்கும் காரணமாயிருப்பவரும்) ஸ்ரீப்ரஹ்மாவினால் அறியத்தகுந்த
சக்தி வாய்ந்ததோர் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமுள்ளவரும், யோகிகட்கு
முக்தியைத் தந்தருளுபவரும், அவ்யக்த வடிவையுடையவரும்,
ஸர்வபூதாந்தராத்மாவாக விளங்குபவரும், சுத்தமான மனமுடை
யவரும், மாயாஸம்பந்தமற்றவரும், மாயாபந்தத்திலிருந்து விடுதலை
யடைந்துள்ள ஆத்மாவைக்கொண்ட முனிவர்களிடத்தில் ரமித்துக்
கொண்டிருப்பதென்ற பற்றுதலையுடையவரும், சுத்தஸத்வஸ்வ
ரூபிகளான நித்யஸூரிகளால் ஸேவிக்கப்பட்டவருமான தங்களின்
பொருட்டு ப்ரணவபூர்வகமான நமஸ்காரம்.

1 to 24

12

RAMASUBRAMANIAN - Indragiri

“மேலும், ஸமஸ்த ஜகத்துக்களுக்குக் காரணப்பொருளாக விளங்குகிறீர் என்று முனிவர்களனைவரும் தங்களுையே மனனஞ் செய்து அறிந்து போற்றிப் புகழ்கின்றார்கள். எல்லா உலகங்கட்கும் ஆதாரமாக விளங்காநிற்பவராகவும், உலக ஸம்ரக்ஷணத்தில் திறமை பெற்றவராகவும், ஸர்வ வ்யாபகராகவும், எல்லா ப்ராணிகளுக்குமே ப்ரளயஸ்தானமாக விளங்காநிற்பவராகவும், அழிவற்றவராகவும் விளங்குகிறீர். மேலும் தங்கள் தங்கள் காரணப்பொருள்களுள் பூதங்கள் யாவும் லயத்தை யடைந்து சலனமற்றிருக்குந் தருணத்தில் சேஷ்பூதங்களான எல்லாவற்றுடனும், மற்றும் ஒன்றிலும் ஸம்பந்தமற்ற அஸ்ப்ருஷ்ட வடிவுடன் நீரொருவரே சேஷ்பூதராகயிருந்து விளங்குகிறீர். மேலும் தங்கள் ச்ரமநிவ்ருத்தியின் நிமித்தம் மறுபடியும் ஸ்ரீதேவி பூதேவி ஸமேதராய்த் தனது தாமாவான இருப்பிடத்தில் ஆதிசேஷதல்பத்தில் மஹாபோக குணபிராமனாக விளங்கி, பரமசாந்தர்களான ஸமஸ்தபக்தர்களுடன் சூழப்பட்டு சயனித்து இருந்துவருகின்றீர். இவ்விதம் இரண்டு பரார்த்தம் அளவுள்ளதான இரவைக் கழித்து சோலைமலைக்கரசரான நீரே மறுபடியும் யோகநித்தரையைவிட் டெழுந்தருளி ஸர்வ சூன்யமாய் நிற்கின்ற ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகங்களையும் ஸமக்ஞா விஹீனமாக நிற்கின்ற அகில சேதனர்களோடும் கூடிய இப்புவனத் தையும், பரமசாந்தமடைந்தவர்போல், இப்புவியில் ஸர்வ புருஷர்களுடைய பற்பலவிதமான புராதன கர்மாக்களையும், சற்று நன்கு நோக்கி, நீரே பின்னால் அந்தந்த பூதங்கட்கு ஏற்பட்ட ஸ்வரூபம் வாய்ந்தவுடன் பலவிதமான வடிவுகளுடன் ஆவிர்ப்பாவங் கொள்ளுகின்றீர்.

3 to 8

“பிறகு தாங்கள் தங்கள் புத்திசக்தியின் மூலம் விசேஷலயம் பெற்ற பலவித ஜீவராசிகளுடன் கூடியதோர் முக்யஸ்தனை நன்கு வெளிக்காட்டுகிறீர். மேலும் வ்யாபிக்கப்பட்ட அகாராதி வர்ணங்

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்

91

களடங்கியதோர் சாந்தகுணமானது, நாலாபக்கங்களிலும் பரவின (இருள்களிலிருந்து) தமோகுணங்களிலிருந்து பிரிவடைந்து மஹத் தாக விளங்காநிற்கின்றது. அதன்பிறகு அம்மஹத்திலிருந்து எல்லா பூதங்களுக்கும் ஆதிபூதமான அஹங்காரமானது உத்பவிக்கின்றது. ஹே தேவ! அவ்வஹங்காரமானது ஸத்வகுணம், ரஜோகுணம், தமோகுணம் என்றிவ்வாறாக மூன்றுவித பேதங்களை யடைந்து விளங்குகின்றது. இராஜஸ குணத்தோடு கூடிய ஸாத்விக குணத்திலிருந்து ஏகாதச இந்திரியங்களும், (சக்ஷுஸ், ச்ரோத்ர, ஜிஹ்வா, க்ராண, த்வக் இந்த ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், வாக், பாணி, பாத, பாயு, உபஸ்தங்களாகிய கர்மேந்திரியங்கள் இந்த ஐந்தும், மனஸ் ஒன்றும் ஆக பதினொன்று இந்திரியங்களும்) உண்டாகின்றன. மேலும், தாமஸ குணத்திலிருந்தோவென்றால், மனது, புத்தி, சித்தம், அஹங்காரம், தமஸ் இவ்வைந்தாகிய 'பஞ்சதன்மாத்திரை, உண்டாகின்றது. இப்பஞ்சதன்மாத்திரையினின்று அரிய பெரிய தான இப் ப்ரஹ்மாண்டமுண்டாயிற்று. இப் ப்ரஹ்மாண்டத்திலோ வென்றால் ப்ரஹ்மா ஆவிர்ப்பாவம் கொள்கிறார். அப்ரஹ்மாவினால் இந்த ஜகத் யாவும் உண்டாகிறது. இவ்விதமாக ஸர்வ ஜகத்தை யும் ஸ்ருஷ்டித்துத் தாங்களே ஸார்வகாலமும் பரிபாலித்து வருகின்றீர். முடிவு காலம் ஏற்பட்டபொழுது இஜ்ஜகமனைத்தையும் தாங்களே ஸ்வயமாகவே சுருக்கிக்கொள்ளுகின்றீர்கள். இந்த ப்ரகாரம் இவ்வகிலவிச்வத்தையும், ஸ்ருஷ்டிப்பதிலும், ரக்ஷிப்பதிலும், ஸம்ஹரிப்பதிலும் ஆனந்தத்தை யடைகின்றீர்கள். 9 to 13½

“ஹே மாதவ! நீரே எல்லா வேதங்களுள் உட்பொருளாக யிருந்து ப்ரதிபாதிக்கப்படுகின்றீர். ஸர்வாத்மாவாயும், ஸநாதனருமாகிய உம்மையே ஸகலவித யாகங்களின் மூலம் த்ருப்தி செய்து வைக்கின்றீர்கள். உடன் தாங்களே ஸர்வ பூதாந்தராத்மாவாக விளங்காநின்று எல்லாவற்றிற்கும் பலத்தைத் தந்தருளுகின்றீர். 14 to 15

“மேலும், தாங்கள் பரிசுத்தமான தேஜஸ்ஸோடு கூடிய ப்ரஹ்
மாவினாலும் ஸகலவித கர்மாக்களினால் ஆரதிக்கத் தக்கவராக
யிருக்கிறீர். ஸம்ஸாரபயத்திலிருந்து நிர்வாணபதத்தை அடைவ
தற்கு உமது சரணகமலத்வந்த்வத்தை மஹான்கள் உபாஸிக்கின்
றனர். மேலும் ஏகாக்ரசித்த வ்ருத்தியுடன் கூடிய பரிசுத்தர்களா
யுள்ள பக்திமான்கள் உம்மையே சரணமடைந்தவர்களாய் உமது
ஸாயுஜ்யத்தையும் பெற்று, உம்முடன் கூடவே ஸதாஸார்வகாலம்
பரமஹர்ஷத்துடன் விளங்கி வருகின்றார்கள். மேலும் எல்லா
மறிந்த தாங்கள் ஸம்ஸார தாபத்தினால் வெறுப்புற்றவர்களான ஆத்
மாவை அறியாதவர்களும், ஹிதமாயுள்ளதையும் அஹிதமாயுள்ள
தையும்பற்றி பகுத்தறியாத ப்ராணிகளையும் பரம க்ருபையுடன்
தேவரீர் பரிபாவித்து வரப்போகின்றீர். ஏதாவதொன்றை வ்யாஜ
மாக உண்டுபண்ணி, ஹே புருஷோத்தம! தாங்களே ஆத்மஞானி
களாகவும், உங்கள் பக்தர்களாகவும் உள்ளவர்களையும் பிறப்புள்ள
வர்களாகத்தானாகவே செய்கின்றீர்கள். அவர்களையே மறுபடியும்
ப்ரஹ்மவித்துக்களுடன் சேர்த்தும் வைக்கின்றீர்கள். ஹே ஹரே!

பன்னிரண்டாம் அத்யாயம்

93

ஐனனவிசேஷங்களைப்பெற்ற அவர்களுடைய விக்னங்கள் யாவையும் தங்களதனுக்ரஹத்தின் மூலம் தாங்களே அடியோடு துலைத்தும் தங்கள் சரணாவிந்தத்தையே மறுபடியும் அடையும்படிச் செய்து கொள்ளுகின்றீர்கள். மேலும் காலதோஷத்தினால் ஸாதுக்களுக்கு இப்புவியில் ஹிம்ஸைகள் யேற்படும் காலங்களிலும், வைதிக ஸம்பரதாய மார்க்கங்களுக்கு விருத்தமாக துன்மார்க்க ப்ரவ்ருத்திகள் உண்டாகும் காலங்களிலும், அவைகளை தத்தத்காலங்களில் நிலை நிறுத்தி பரிபாலனம் செய்து வருவதன்நிமித்தம் வேண்டிய அவதாரங்களையும் எடுக்கிறீர்கள்.

16 to 22

“இவ்வுலகில் மனுஷ்யர்களும், அம்மானிடர்கட்கும் ஸமானமான வர்களும் யுகந்தோறு முண்டானபொழுது, சிற்றறிவுற்றதாகளும், அறிவில்லாதவைகளும், முற்றறிவுபெற்றதாகளுமாகிய ப்ராணிகளுடைய பரிபாலனத்தின் பொருட்டு அந்தந்த ஸ்தானங்களில் ஸதா ஸந்நிஹிதராய் நின்று விளங்குகின்றீர்.

23

“இவ்விதம் ஸ்ரீ மண்டுகே மஹாமுனிவரால் துதிசெய்யப்பட்டவரான ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரான ஸ்ரீ பகவான் தனது கருணாஸ பரிபூரித கடாக்ஷத்தினால் அம்முனிவரை நோக்கி, இனிமையும் தெளிவுமுள்ள வசனங்களால் அடியிற்கண்டவிதம் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

24

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லுகிறார்:—

“ஹே முனே! இவ்விதமாகத் துதிசெய்த உம்பொருட்டு ப்ரஸன்னராகி ப்ரத்யக்ஷமானேம். உமக்கு அபிமதமாயுள்ள வரங்கள் யாவையும் நாம் கொடுக்கின்றோம் கேட்பீராக,” என்று ஸ்ரீ பகவான் திருவாய்மலர்ந்தருள உடன் ஸ்ரீ மண்டுகே மஹாமுனிவர் பரம ஸந்தோஷத்துடனும் அஞ்சலிஹஸ்தராயும் கத்ததஸ்வரத்துடனும் துதி செய்து சொல்லஹற்றார். ஹே ஸர்வபூத மனோஹர! தேவரீர் முனிவர்களனைவர்கட்கும் அந்தராத்மாவாக விளங்கு

கின்றீர். நானே தங்கள் ஸாயுஜ்யத்தையே நாடி தவம் புரிந்து வந்துள்ளேன். இப்பொழுது தங்களை நன்கு தர்சித்தமாத்ரித்திலேயே பரிபூர்ண மனோரதனாக ஆயினேன். மேலும் தாங்கள் எவ்விடத்தில் காஷியைத் தந்தருளிச்செய்தீர்களோ; அவ்விடத்தில் நான் வஸித்து வருகின்றேன். மேலும் உமது சரண கமலத்வந்த் வத்தைத் தர்சித்தவண்ணமாகவேயிருக்கு மெனக்கு ஹே அச்யுதி! என்கும், எப்பொழுதும், எல்லா அவஸ்தைகளிலும், எனக்கு தேவரீரிடத்திலேயே அசஞ்சலமாகியதோர் ஏகாக்ர பக்தி விசேஷமானது தங்கியிருக்கும்படித் தாங்கள் அருள்புரிதல் வேண்டும்.” என்று ப்ரார்த்தித்த மஹா முனிவரை நோக்கி ஸ்ரீதேவனும், ஸ்ரீ வ்ருஷபாத்ரிநிவாஸியும், தயாபிராமனும், அனந்தகுணகணங்களால் நிறையப்பெற்றவரும், ஆதிபூத காரணருமான ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தியானவர் “தர்மார்த்த காமமோக்ஷ” மெனும் புருஷார்த்த ஸித்திகள் யாவையும் ஸ்ரீ மண்டுகே முனிவருக்கு அனுக்ரஹித்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளியதாவது.

25 to 30

ஸ்ரீ பகவான் சொல்கிறார்:—

“ஹே மஹாமுனே! இவ்வுத்தமமான வாராஹக்ஷேத்ரமானது ஸ்ரீ வ்ருஷபகிரியைக் காட்டிலும் எனக்கு அதிகம் ப்ரியமுள்ளது. அதனால் நீர் மந்த்ரஸித்தியை யடைந்தீர். நானுமிங்கேயே வஸித்து வருகின்றேன். நீரும் ப்ரளயகாலம்வரை தபோதனர்களான உமது சிஷ்யர்களுடன் கூடவே இங்குயிருந்து பிறகு உமதிஷ்டப்படி நமது ஸாயுஜ்யபதவியை யடைவீராக,” என்று ஸ்ரீ மண்டுகே மஹாமுனிவரைப் பார்த்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளின பிறகு ஸ்ரீ பகவானான ஸ்ரீ செளரியானவர் அங்கேயே அந்தர்தானமடைந்தார். அது முதல் அம்முனிச்ரேஷ்டரான ஸுதபஸ்ஸானவர் “மண்டுகேமுனிவர்” என்று பெயர்பெற்று ப்ரஸித்தியோடுங்கூட பற்பல முனிவர்களுடனுங்கூட அங்கேயே வஸித்து வருகின்றார்.

31 to 34

இவ்விதமாக அளவிடமுடியாத தேஜஸ்ஸோடு கூடிய வ்யாஸ மஹரிஷியின் பொருட்டு ஸ்ரீ நாரதரால் சொல்லப்பட்டதாயுள்ள இவ்வாராஹ சேஷத்ர மாஹாத்மயமானது ஆவலோடு கேட்கும் நைமிஷாரண்யவாஸிகளான உங்களுக்கு ஸ்ரீ ஸுதபுராணிகரான நம்மால் மிகச்சுறுக்கமாய் எடுத்துரைக்கப்பட்டது. இப்புராணத்தை, பிறப்பு வளர்ப்பு இறப்பு முதலிய அவஸ்தைகள் தங்கிய மானிடர்கள் ச்ரத்தாபக்தி வாய்ந்தவர்களாய்க் கேட்பார்களேயானால் அத்தகைய மானிடர்களே, இம்மாஹாத்மயத்தின் மூலம் நிறைவுற்றதும், குறைவற்றதும் எவ்வகைகளிலும் அபிமதமும் வாய்ந்த தோர் பலனை யடைவார்கள். மானிடர்கட்கு உகந்த ஸித்தியாக விளங்குவதும், மற்றவர்களுக்கு எளிதில் கிடைப்பதரிதானதும், ஸ்ரீ மண்டுகே மஹரிஷியினால் இங்கு சீக்ரத்தில் அடையப்பட்டது மாகிய ஸம்ஸித்தியின் வரலாற்றை எம்மனிதன் ச்ரத்தகாலங்களில் ப்ரயத்னத்துடன் பித்ருக்களைக் கேட்கும்படிச் செய்கிறப்பானே யாகில் அம்மனிதன் மேலான ஆனந்தத்தை யடைகின்றான், என்று ஸ்ரீசௌனகாதி மஹாமுனிவர்கட்கு ஸ்ரீ ஸுதபுராணிகர் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

இவ்விதம் ஸ்ரீ வாராஹசேஷமான ஸ்ரீ வாராஹ புராணத்தில்

“ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி மாஹாத்மயமெனும்

இதிஹாஸ ஸ்தலபுராணத்தில்”

“ஸ்ரீ மண்டுகே மஹாமுனிவருக்கு ஸாயுஜ்யத்தைத்

தந்தருளிச் செய்ததெனும்

பன்னிரண்டாம் அத்யாயம் முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ விருஷபாத்ரி சேஷத்ர மாஹாத்மயம் முற்றுப்பெற்றது,

ஓம் தத் ஸத்.

ஸ்ரீமத் ஸுந்தரராஜார்ப்பணமஸ்து.

சுபம்.